

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 648/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende detergentia ⁽¹⁾** 1
- Verordening (EG) nr. 649/2004 van de Commissie van 7 april 2004 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 36
- ★ **Verordening (EG) nr. 650/2004 van de Commissie van 6 april 2004 houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde aan bederf onderhevige goederen** 38
- ★ **Verordening (EG) nr. 651/2004 van de Commissie van 6 april 2004 inzake de stopzetting van de visserij op tong door vaartuigen die de vlag van België voeren** 42
- ★ **Verordening (EG) nr. 652/2004 van de Commissie van 7 april 2004 tot rectificatie van Verordening (EG) nr. 362/2004 houdende opening van een preferentieel tariefcontingent voor de invoer van ruwe rietsuiker van oorsprong uit de ACS-staten met het oog op de voorziening van de raffinaderijen in de periode van 1 maart tot en met 30 juni 2004** 43
- Verordening (EG) nr. 653/2004 van de Commissie van 7 april 2004 houdende opening van openbare inschrijving nr. 51/2004 EG voor de verkoop van alcohol uit wijnbouwproducten voor nieuwe vormen van industrieel gebruik 44
- Verordening (EG) nr. 654/2004 van de Commissie van 7 april 2004 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 144/2004 ten aanzien van de hoeveelheid waarop de permanente openbare inschrijving voor de verkoop op de interne markt van zachte tarwe uit de voorraden van het Franse interventiebureau betrekking heeft 47
- ★ **Verordening (EG) nr. 655/2004 van de Commissie van 7 april 2004 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 466/2001 wat betreft nitraat in levensmiddelen voor zuigelingen en peuters ⁽¹⁾** 48
- ★ **Verordening (EG) nr. 656/2004 van de Commissie van 7 april 2004 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 752/93 houdende toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 3911/92 van de Raad betreffende de uitvoer van cultuurgoederen** 50

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

★ Verordening (EG) nr. 657/2004 van de Commissie van 7 april 2004 houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2368/2002 van de Raad tot uitvoering van de Kimberley-procescertificering voor de internationale handel in ruwe diamant	62
★ Verordening (EG) nr. 658/2004 van de Commissie van 7 april 2004 tot instelling van definitieve vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van bepaalde bereide en verduurzaamde citrusvruchten (mandarijnen en dergelijke)	67
★ Verordening (EG) nr. 659/2004 van de Commissie van 7 april 2004 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 1859/82 met betrekking tot de keuze van de bedrijven met boekhouding voor het constateren van de inkomens van de landbouwbedrijven	95
★ Verordening (EG) nr. 660/2004 van de Commissie van 7 april 2004 houdende wijziging van de bijlage bij Verordening nr. 79/65/EEG van de Raad wat de lijst van streken betreft	97
★ Verordening (EG) nr. 661/2004 van de Commissie van 7 april 2004 tot opening van een onderzoek naar de mogelijke ontduiking van de antidumpingmaatregelen die werden ingesteld bij Verordening (EG) nr. 769/2002 van de Raad betreffende de invoer van cumarine uit de Volksrepubliek China door verzending van cumarine vanuit India en vanuit Thailand, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit India of Thailand, en tot registratie van deze invoer	99
★ Verordening (EG) nr. 662/2004 van de Commissie van 7 april 2004 tot vaststelling van overgangsmaatregelen inzake aanvragen voor invoercertificaten in het kader van de Verordeningen (EG) nr. 936/97 en (EG) nr. 1279/98 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor rundvlees en rundvleesproducten, ten gevolge van de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije tot de Europese Unie	103
★ Verordening (EG) nr. 663/2004 van de Commissie van 7 april 2004 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2300/97 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1221/97 van de Raad houdende algemene regels voor de uitvoering van de maatregelen tot verbetering van de productie en de afzet van honing	105
★ Verordening (EG) nr. 664/2004 van de Commissie van 7 april 2004 houdende overgangsmaatregelen met betrekking tot de in Verordening (EG) nr. 2535/2001 bedoelde invoercertificaten voor melk en zuivelproducten ingevolge de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije tot de Europese Unie	106
Verordening (EG) nr. 665/2004 van de Commissie van 7 april 2004 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit	108
Verordening (EG) nr. 666/2004 van de Commissie van 7 april 2004 houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen voor bepaalde verwerkte producten op basis van granen	109
★ Verordening (EG) nr. 667/2004 van de Commissie van 7 april 2004 tot tweëndertigste wijziging van Verordening (EG) nr. 881/2002 van de Raad tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Usama bin Laden, het Al Qa'ida-netwerk en de Taliban, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad	110

Europees Parlement en Raad

2004/323/EG:

- ★ **Besluit van het Europees Parlement en de Raad van 30 maart 2004 betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie overeenkomstig punt 3 van het Interinstitutioneel Akkoord van 7 november 2002 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de financiering van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie ter aanvulling van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure** 112

Raad

- ★ **Informatie over de inwerkingtreding van de overeenkomst over de toepassing van bepaalde gemeenschapsbesluiten op het grondgebied van het Vorstendom Monaco** 113

Commissie

Administratieve Commissie van de Europese Gemeenschappen voor de Sociale Zekerheid van migrerende werknemers

2004/324/EG:

- ★ **Besluit nr. 192 van 29 oktober 2003 betreffende de voorwaarden voor de toepassing van artikel 50, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad ⁽¹⁾** 114

2004/325/EG:

- ★ **Besluit nr. 193 van 29 oktober 2003 betreffende de behandeling van pensioen-aanvragen (Voor de EER en voor de Overeenkomst EU/Zwitserland relevante tekst)** 123

2004/326/EG:

- ★ **Aanbeveling nr. 23 van 29 oktober 2003 betreffende de behandeling van pensioen-aanvragen ⁽¹⁾** 125

2004/327/EG:

- ★ **Besluit nr. 194 van 17 december 2003 betreffende de uniforme toepassing van artikel 22, lid 1, onder a), i), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 in de lidstaat van verblijf (Voor de EER en voor de overeenkomst EU/Zwitserland relevante tekst)** 127

2004/328/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 5 april 2004 tot wijziging van de bijlagen I en II bij Beschikking 2003/634/EG houdende goedkeuring van programma's ter verkrijging van de status van erkend gebied of erkend bedrijf in een niet-erkend gebied ten aanzien van virale hemorragische septikemie (VHS) en infectieuze hematopoïetische necrose (IHN) bij vis ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 1257)** 129

2004/329/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 6 april 2004 betreffende het tijdelijk in de handel brengen van bepaald zaaizaad van de soort Glycine max dat niet aan de eisen van Richtlijn 2002/57/EG van de Raad voldoet ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 1258)** 133

★ Rectificatie van Richtlijn 2003/113/EG van de Commissie van 3 december 2003 houdende wijziging van de bijlagen bij de Richtlijnen 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG van de Raad ten aanzien van de vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bepaalde bestrijdingsmiddelen in en op granen, levensmiddelen van dierlijke oorsprong en bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit (PB L 324 van 11.12.2003)	135
--	-----

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 648/2004 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 31 maart 2004
betreffende detergentia
(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag, ⁽²⁾

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Richtlijn 73/404/EEG van de Raad van 22 november 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake detergentia ⁽³⁾, Richtlijn 73/405/EEG van de Raad van 22 november 1973 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de controlemethoden met betrekking tot de biologische afbreekbaarheid van anionactieve, oppervlakteactieve stoffen ⁽⁴⁾, Richtlijn 82/242/EEG van de Raad van 31 maart 1982 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake controlemethoden voor de biologische afbreekbaarheid van niet-ionogene oppervlakteactieve stoffen ⁽⁵⁾, Richtlijn 82/243/EEG van de Raad van 31 maart 1982 tot wijziging van Richtlijn 73/405/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de controlemethoden met betrekking tot de biologische afbreekbaarheid van anionactieve oppervlakteactieve stoffen, ⁽⁶⁾ en 86/94/EEG van de Raad 10 maart 1986 houdende tweede wijziging van Richtlijn 73/404/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake detergentia ⁽⁷⁾ zijn herhaaldelijk grondig gewijzigd en moeten omwille van de duidelijkheid en doelmatigheid worden gemoderniseerd en door één tekst worden vervangen. In die ene tekst moeten tevens de bepalingen van Aanbeveling 89/542/EEG van

de Commissie van 13 september 1989 inzake de etikettering van detergenten en reinigingsmiddelen ⁽⁸⁾ worden opgenomen.

- (2) Aangezien de doelstelling van deze verordening, te weten het waarborgen van de interne markt voor detergentia, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt indien er geen gemeenschappelijke technische criteria voor de hele Gemeenschap zijn, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken. Een verordening is het passende juridische instrument, aangezien de fabrikanten aldus rechtstreeks nauwkeurige voorschriften worden opgelegd die in de hele Gemeenschap terzelfder tijd en op dezelfde wijze moeten worden nagekomen; technische wetgeving moet in de lidstaten uniform worden toegepast en dit kan alleen door middel van een verordening worden gewaarborgd.
- (3) De definitie van detergentia moet zodanig worden gewijzigd dat deze ook gelijkwaardige toepassingen omvat en aansluit bij de ontwikkelingen in de lidstaten.
- (4) Er moet een definitie van oppervlakteactieve stoffen worden opgenomen, die in de bestaande wetgeving ontbrak.
- (5) Het is belangrijk dat een duidelijke en precieze beschrijving wordt gegeven van de relevante soorten biologische afbreekbaarheid.
- (6) Maatregelen betreffende detergentia zijn nodig om de werking van de interne markt te waarborgen en te voorkomen dat de mededinging in de Gemeenschap wordt beperkt.

⁽¹⁾ PB C 95 van 23.4.2003, blz. 24.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 10 april 2003 (nog niet gepubliceerd in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 4 november 2003 (PB C 305E van 16.12.2003, blz. 11) en standpunt van het Europees Parlement van 14 januari 2004 (nog niet gepubliceerd in het Publicatieblad). Besluit van de Raad van 11 maart 2004.

⁽³⁾ PB L 347 van 17.12.1973, blz. 51. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 807/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 36).

⁽⁴⁾ PB L 347 van 17.12.1973, blz. 53. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 82/243/EEG (PB L 109 van 22.4.1982, blz. 18).

⁽⁵⁾ PB L 109 van 22.4.1982, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 109 van 22.4.1982, blz. 18.

⁽⁷⁾ PB L 80 van 25.3.1986, blz. 51.

⁽⁸⁾ PB L 291 van 10.10.1989, blz. 55.

- (7) Dergelijke maatregelen moeten een hoog beschermingsniveau voor het milieu, met name het watermilieu, waarborgen, zoals in het witboek van de Commissie Strategie voor een toekomstig beleid voor chemische stoffen is bevestigd.
- (8) Op de fabricage, de correcte hantering, het gebruik en de etikettering van detergentia is reeds een aantal Gemeenschapsvoorschriften van toepassing, in het bijzonder Aanbeveling 89/542/EEG van de Commissie en Aanbeveling 98/480/EG van de Commissie van 22 juli 1998 voor goede milieupraktijken op het gebied van huishoudelijke wasmiddelen⁽¹⁾; Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten⁽²⁾ is van toepassing op detergentia.
- (9) Di-talg-dimethylammoniumchloride (DTDMAC) en nonylfenol (met inbegrip van ethoxylaatderivaten, APE's) zijn prioritaire stoffen waarvoor op Gemeenschapsniveau overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad van 23 maart 1993 inzake de beoordeling en de beperking van de risico's van bestaande stoffen⁽³⁾ risico-evaluatieactiviteiten plaatsvinden, en daarom zullen zo nodig doeltreffende strategieën om de risico's van blootstelling aan deze stoffen te beperken, worden aanbevolen en in het kader van andere relevante communautaire voorschriften ten uitvoering worden gebracht.
- (10) De bestaande wetgeving betreffende de biologische afbreekbaarheid van de oppervlakteactieve stoffen in detergentia betreft uitsluitend de primaire biologische afbreekbaarheid⁽⁴⁾ en is uitsluitend van toepassing op anionogene⁽⁵⁾ en niet-ionogene⁽⁶⁾ oppervlakteactieve stoffen; daarom moet deze worden vervangen door nieuwe wetgeving waarin de nadruk ligt op de totale biologische afbreekbaarheid en waarmee tegemoet wordt gekomen aan de grote bezorgdheid over de potentiële giftigheid van moeilijk afbreekbare metabolieten.
- (11) Hiervoor moet een nieuwe, op EN-ISO-normen en OESO-richtsnoeren gebaseerde reeks tests worden ingevoerd voor het verlenen van rechtstreekse toestemming om detergentia in de handel te brengen.
- (12) Om een hoog beschermingsniveau voor het milieu te waarborgen, mogen detergentia die niet aan de voorschriften van deze verordening voldoen, niet in de handel worden gebracht.
- (13) Op 25 november 1999 heeft het Wetenschappelijk Comité voor de toxiciteit, de ecotoxiciteit en het milieu een advies bekendgemaakt over de biologische afbreekbaarheid van oppervlakteactieve stoffen in detergentia en de relevantie van testmethoden voor wettelijke controle op dit gebied.
- (14) De bestaande voorschriften voor primaire biologische afbreekbaarheid moeten op een tweede hiërarchisch niveau worden behouden en aan een aanvullende risicobeoordeling onderworpen voor oppervlakteactieve stoffen die niet aan de eisen van de tests voor totale biologische afbreekbaarheid voldoen; voorts mogen oppervlakteactieve stoffen die niet aan de eisen van de tests voor primaire biologische afbreekbaarheid voldoen, niet op grond van ontheffing in de handel worden gebracht.
- (15) De voorschriften voor primaire biologische afbreekbaarheid moeten van toepassing worden op alle oppervlakteactieve stoffen, in het bijzonder op kationogene en amfotere stoffen, terwijl het mogelijk moet worden een instrumentele analyse toe te passen in gevallen waarin semi-specifieke analysemethoden niet geschikt zijn.
- (16) Het vaststellen van methoden om de biologische afbreekbaarheid te testen en het bijhouden van lijsten van ontheffingen zijn technische aangelegenheden die in het licht van de ontwikkeling van de techniek en de wetenschap alsook van de wetgeving moeten opnieuw worden bekeken.
- (17) Testmethoden moeten gegevens opleveren die voldoende zekerheid bieden over de aërobe biologische afbreekbaarheid van oppervlakteactieve stoffen in detergentia.
- (18) Testmethoden om de biologische afbreekbaarheid van oppervlakteactieve stoffen in detergentia te testen kunnen variabele resultaten opleveren. Is dat het geval, dan moeten zij worden aangevuld met extra beoordelingen om de risico's van langdurig gebruik vast te stellen.
- (19) Er moeten tevens voorschriften worden vastgesteld om in uitzonderlijke gevallen oppervlakteactieve stoffen in detergentia in de handel te kunnen brengen die niet aan de eisen van de tests voor totale biologische afbreekbaarheid voldoen; dit moet, per geval, op grond van alle voor de bescherming van het milieu relevante informatie gebeuren.
- (20) De maatregelen ter uitvoering van deze verordening moeten worden genomen overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽⁷⁾.
- ⁽¹⁾ PB L 215 van 1.8.1998, blz. 73.
⁽²⁾ PB L 200 van 30.7.1999, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).
⁽³⁾ PB L 84 van 5.4.1993, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.
⁽⁴⁾ Richtlijnen 73/404/EEG en 86/94/EEG.
⁽⁵⁾ Richtlijnen 73/405/EEG en 82/243/EEG.
⁽⁶⁾ Richtlijn 82/242/EEG.
⁽⁷⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- (21) Er moet worden herinnerd aan andere horizontale wetgeving die van toepassing is op oppervlakteactieve stoffen in detergentia, in het bijzonder Richtlijn 76/769/EEG van de Raad van 27 juli 1976, waarbij het in de handel brengen en het gebruik van onder deze verordening vallende gevaarlijke stoffen verboden of beperkt kan worden ⁽¹⁾, Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽²⁾, Richtlijn 93/67/EEG van de Commissie van 20 juli 1993 betreffende de beoordeling van de risico's voor mens en milieu van nieuwe stoffen ⁽³⁾, Verordening (EEG) nr. 793/93, en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie van 28 juni 1994 tot vaststelling van de beginselen voor de beoordeling van de risico's voor mens en milieu van bestaande stoffen ⁽⁴⁾; Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden ⁽⁵⁾; Richtlijn 2004/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de toepassing van de beginselen van goede laboratoriumpraktijken en het toezicht op de toepassing ervan voor tests op chemische stoffen (gecodeerde versie) ⁽⁶⁾; Richtlijn 2004/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake de inspectie en de verificatie van de goede laboratoriumpraktijken (GLP) (gecodeerde versie) ⁽⁷⁾, als gewijzigd; Richtlijn 86/609/EEG van de Raad van 24 november 1986 inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt ⁽⁸⁾, als gewijzigd.
- (22) Het is de verantwoordelijkheid van de fabrikanten geen detergentia in de handel te brengen die niet aan deze verordening voldoen en de technische dossiers van alle onder deze verordening vallende stoffen en preparaten ter beschikking van de nationale autoriteiten te stellen; dit moet ook gelden voor oppervlakteactieve stoffen die niet aan de eisen van de in bijlage III genoemde tests voldoen.
- (23) De fabrikanten moeten een verzoek om ontheffing kunnen doen en de Commissie moet een dergelijke ontheffing kunnen verlenen overeenkomstig de procedure van artikel 12, lid 2.
- (24) De bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten controlemaatregelen kunnen toepassen op detergentia die in de handel zijn, maar zij moeten voorkomen dat tests die al door bevoegde laboratoria zijn uitgevoerd, worden herhaald.
- (25) De bestaande voorschriften voor de etikettering van detergentia en reinigingsmiddelen, inclusief die van Aanbeveling 89/542/EEG, die in deze verordening is opgenomen om de regels voor detergentia te moderniseren, moeten van kracht blijven. Specifieke etikettering wordt ingevoerd om de consumenten te informeren over de in detergentia aanwezige geurstoffen en conserveermiddelen. Medisch personeel moet desgewenst van de fabrikant een volledige lijst van alle bestanddelen van een detergens kunnen krijgen aan de hand waarvan het kan onderzoeken of er een oorzakelijk verband bestaat tussen de ontwikkeling van een allergische reactie en de blootstelling aan een specifieke chemische stof, en de lidstaten moeten ook kunnen eisen dat een dergelijke lijst ter beschikking gesteld wordt van een specifieke overheidsinstantie die aangewezen is om die informatie aan medisch personeel te verstrekken.
- (26) Alle bovenstaande punten pleiten voor vervanging van de bestaande wetgeving door nieuwe wetgeving; gedurende een bepaalde periode mogen de lidstaten echter hun bestaande wetgeving blijven toepassen.
- (27) De technische bijlagen bij deze verordening kunnen volgens de procedure van artikel 12, lid 2, worden aangepast.
- (28) Het in de handel brengen van detergentia die aan deze verordening voldoen, moet, onverminderd andere toepasselijke Gemeenschapsvoorschriften, worden toegestaan.
- (29) Om mens en milieu te beschermen tegen de onvoorziene risico's van detergentia is een vrijwaringsclausule noodzakelijk.
- (30) De voorgeschreven tests voor de biologische afbreekbaarheid van oppervlakteactieve stoffen moeten worden uitgevoerd in laboratoria die voldoen aan een internationaal erkende norm, namelijk EN/ISO/IEC/17025 of de beginselen van goede laboratoriumpraktijken; deze eis mag niet worden gesteld ten aanzien van bestaande oppervlakteactieve stoffen indien de beschikbare tests hierop vóór de inwerkingtreding van de genoemde norm zijn uitgevoerd en nog steeds een vergelijkbaar wetenschappelijk kwaliteitsniveau bieden.

⁽¹⁾ PB L 262 van 27.9.1976, blz. 201. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/21/EG van de Commissie (PB L 57 van 25.2.2004, blz. 4).

⁽²⁾ PB L 196 van 16.8.1967, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 807/2003.

⁽³⁾ PB L 227 van 8.9.1993, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB L 161 van 29.6.1994, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB L 123 van 24.4.1998, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

⁽⁶⁾ PB L 50 van 20.2.2004, blz. 44.

⁽⁷⁾ PB L 50 van 20.2.2004, blz. 28.

⁽⁸⁾ PB L 358 van 18.12.1986, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2003/65 EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 230 van 16.9.2003, blz. 32).

- (31) De vraagstukken in verband met de anaërobe biologische afbreekbaarheid, de biologische afbreekbaarheid van de belangrijkste niet-opervlakteactieve organische bestanddelen van detergentia en het fosfaatgehalte, welke niet in deze verordening behandeld worden, moeten door de Commissie worden bestudeerd, en, wanneer dat gerechtvaardigd is, moet er een voorstel bij het Europees Parlement en de Raad worden ingediend. Zolang er nog geen sprake is van een verdere harmonisatie, mogen de lidstaten nationale regels betreffende de hierboven genoemde onderwerpen handhaven of vaststellen.
- (32) De vijf richtlijnen en de aanbeveling van de Commissie die in overweging 1 zijn genoemd en die door deze verordening worden vervangen, moeten worden ingetrokken,

HEBBER DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstellingen en toepassingsgebied

- Deze verordening stelt de regels vast die bedoeld zijn om het vrije verkeer van detergentia en oppervlakteactieve stoffen voor detergentia in de interne markt te verwezenlijken en tegelijkertijd een hoog beschermingsniveau voor het milieu en de menselijke gezondheid te waarborgen.
- Daartoe harmoniseert deze verordening de volgende regels voor het op de markt brengen van detergentia en oppervlakteactieve stoffen voor detergentia:
 - de biologische afbreekbaarheid van oppervlakteactieve stoffen in detergentia;
 - beperkingen of een verbod op oppervlakteactieve stoffen op gronden van biologische afbreekbaarheid;
 - de aanvullende etikettering van detergentia, met inbegrip van allergene geurstoffen;
 - de gegevens die fabrikanten ter beschikking van de bevoegde autoriteiten en het medische personeel van de lidstaten moeten houden.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- „detergentia”: alle stoffen en preparaten die zepen en/of andere oppervlakteactieve stoffen bevatten en die bedoeld zijn voor was- en reinigingsprocédés. Detergentia kunnen elke vorm hebben (vloeistof, poeder, pasta, staaf, brood, gestempeld stuk, fantasievorm, enz.) en kunnen in de handel worden gebracht of gebruikt voor huishoudelijke, institutionele of industriële doeleinden.

Producten die beschouwd worden als detergentia, zijn:

- „hulppreparaten voor het wassen”, bedoeld voor het weken (voorwassen), spoelen of bleken van kleding, huishoudlinnen, enz.;

- „wasverzachtters”, bedoeld om weefsels anders te doen aanvoelen tijdens procédés die een aanvulling vormen op het wassen van weefsels;
- „reinigingspreparaten”, bedoeld voor allesreinigers voor huishoudelijk gebruik en/of andere oppervlaktereiniging (bv. materialen, producten, machines, mechanische toepassingen, vervoermiddelen en bijbehorende apparatuur, instrumenten, apparaten enz.);
- „overige reinigings- en waspreparaten”, bedoeld voor alle overige was- en reinigingsprocédés;

- „wassen”: het reinigen van wasgoed, weefsels, de vaat en andere harde oppervlakken;

- „reinigen”: als gedefinieerd in EN ISO 862;

- „stoffen”: chemische elementen en verbindingen ervan, zoals zij voorkomen in natuurlijke toestand of bij de productie ontstaan, met inbegrip van alle additieven die nodig zijn voor het behoud van de stabiliteit van het product en alle onzuiverheden ten gevolge van het productieprocédé, doch met uitzondering van elk oplosmiddel dat kan worden afgescheiden zonder dat de stabiliteit van de stof wordt aangetast of de samenstelling ervan wordt gewijzigd;

- „preparaten”: mengsels of oplossingen die bestaan uit twee of meer stoffen;

- „oppervlakteactieve stoffen”: organische stoffen en/of preparaten die in detergentia worden gebruikt en oppervlakteactieve eigenschappen hebben, en die bestaan uit een of meer hydrofiele en een of meer hydrofobe groepen die zodanig van aard en van omvang zijn dat ze zorgen voor een vermindering van de oppervlaktespanning van het water, de vorming van een uitvloeings- of adsorptielaagje op het grensvlak tussen water en lucht, de vorming van een emulsie en/of micro-emulsie, de vorming van micellen en adsorptie op het grensvlak water/vaste stof;

- „primaire biologische afbreekbaarheid”: de structuurverandering (omzetting) van een oppervlakteactieve stof door micro-organismen die leidt tot het verlies van de oppervlakteactieve eigenschappen ervan door de afbraak van de oorspronkelijke stof met als gevolg het verlies van de oppervlakteactieve eigenschap, zoals gemeten volgens de in bijlage II vermelde testmethoden;

- „totale aërobe biologische afbreekbaarheid”: de mate van biologische afbraak die wordt bereikt wanneer de oppervlakteactieve stof in aanwezigheid van zuurstof volledig door micro-organismen wordt verbruikt, zodat deze wordt afgebroken tot kooldioxide, water en anorganische zouten van andere aanwezige elementen (mineralisatie), zoals gemeten volgens de in bijlage III vermelde testmethoden, en nieuwe microbiële celbestanddelen (biomassa);

- „in de handel brengen”: op de Gemeenschapsmarkt brengen en daardoor, al dan niet tegen betaling, aan derden beschikbaar stellen. Ook invoer in het douanegebied van de Gemeenschap wordt beschouwd als in de handel brengen;

10. „fabrikant”: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van een detergens of een oppervlakteactieve stof voor detergentia; met name wordt aangemerkt als fabrikant een producent, importeur, zelfstandig verpakker en iedere persoon die de kenmerken van een detergens of een oppervlakteactieve stof voor detergentia verandert, of het etiket voor het product maakt of verandert. Een distributeur die de kenmerken, etikettering of verpakking van een detergens of een oppervlakteactieve stof voor detergentia niet verandert, wordt niet aangemerkt als fabrikant, tenzij hij als importeur optreedt;
11. „medisch personeel”: een geregistreerde arts of een persoon die onder leiding van een geregistreerde arts werkt en patiëntenzorg verleent, een diagnose stelt of een behandeling toedient, en die gebonden is aan het medisch geheim;
12. „industriële en institutionele detergentia”: detergentia voor was- en reinigingswerkzaamheden buiten de huiselijke kring, met specifieke producten en door gespecialiseerd personeel.

Artikel 3

In de handel brengen

1. De in artikel 1 bedoelde detergentia en oppervlakteactieve stoffen voor detergentia moeten, wanneer zij in de handel worden gebracht, voldoen aan de voorwaarden, kenmerken en grenzen, als vastgesteld in deze verordening en de bijlagen erbij en, in voorkomend geval, aan Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden en aan alle andere toepasselijke EU-wetgeving. Oppervlakteactieve stoffen die ook actieve stoffen zijn in de zin van Richtlijn 98/8/EG en als desinfectiemiddel gebruikt worden, zijn vrijgesteld van de bepalingen van de bijlagen II, III, IV en VIII bij deze verordening, mits:

- a) zij op de lijst van bijlage I of bijlage I A bij Richtlijn 98/8/EG staan, of
- b) zij een bestanddeel zijn van een biocide dat toegestaan is op grond van artikel 15, lid 1 of lid 2 van Richtlijn 98/8/EG, of
- c) zij een bestanddeel zijn van een biocide dat toegestaan is op grond van de overgangsregels of onder het in artikel 16 van Richtlijn 98/8/EG bedoelde tienjarig werkprogramma valt.

Dergelijke oppervlakteactieve stoffen worden beschouwd als desinfectiemiddelen, en voor de detergentia waarvan zij een bestanddeel zijn, gelden de etiketteringsvoorschriften voor desinfectiemiddelen van bijlage VII A.

2. De fabrikanten van detergentia en/of van oppervlakteactieve stoffen voor detergentia moeten in de Gemeenschap gevestigd zijn.

3. De fabrikanten zijn ervoor verantwoordelijk dat detergentia en/of oppervlakteactieve stoffen voor detergentia conform zijn aan de bepalingen van deze verordening en de bijlagen daarbij.

Artikel 4

Beperkingen gebaseerd op de biologische afbreekbaarheid van oppervlakteactieve stoffen

1. Krachtens deze verordening mogen oppervlakteactieve stoffen en dergelijke stoffen bevattende detergentia welke voldoen aan de criteria voor „totale aërobe biologische afbreekbaarheid” van bijlage III in de handel gebracht worden zonder verdere beperkingen in verband met de biologische afbreekbaarheid.

2. Indien een detergens oppervlakteactieve stoffen bevat waarvan het niveau van totale aërobe biologische afbreekbaarheid onder de in bijlage III vastgestelde waarde ligt, kunnen de fabrikanten van industriële of institutionele detergentia die oppervlakteactieve stoffen bevatten en/of van oppervlakteactieve stoffen voor industriële of institutionele detergentia om ontheffing verzoeken. Verzoeken om ontheffing worden ingediend, en het desbetreffende besluit wordt genomen, overeenkomstig de artikelen 5, 6 en 9.

3. Het niveau van primaire biologische afbreekbaarheid wordt gemeten voor alle oppervlakteactieve stoffen in detergentia die niet aan de eisen van de tests voor totale aërobe biologische afbreekbaarheid voldoen. Oppervlakteactieve stoffen in detergentia waarvan het niveau van primaire biologische afbreekbaarheid onder de in bijlage II vastgestelde waarde ligt, komen niet voor ontheffing in aanmerking.

Artikel 5

Verlening van ontheffing

1. Fabrikanten kunnen om ontheffing verzoeken door naar de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat, als bedoeld in artikel 8, lid 1, en naar de Commissie een aanvraag te zenden waarin zij bewijzen leveren ten aanzien van de in artikel 6, lid 1, genoemde criteria. De lidstaten kunnen aan het verzoek om ontheffing de betaling verbinden van een retributie aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat. Eventuele retributie wordt op een niet-discriminerende manier geheven en het bedrag ervan mag niet groter zijn dan de kosten van de behandeling van de aanvraag.

2. De aanvragen omvatten een technisch dossier met alle informatie en uitleg die nodig is voor de beoordeling van de veiligheidsaspecten van het specifieke gebruik van oppervlakteactieve stoffen in detergentia die niet aan de in bijlage III vastgestelde grenzen voor biologische afbreekbaarheid voldoen.

Het technische dossier bevat, naast de resultaten van de in bijlage III bedoelde tests, de resultaten van de in de bijlagen II en IV bedoelde tests.

De in bijlage IV, punt 4 bedoelde tests worden uitgevoerd op basis van een tragsgewijze risicoanalyse. Deze analyse wordt omschreven in een technische handleiding die volgens de procedure van artikel 12, lid 2, uiterlijk op 8 april 2007 wordt aangenomen. In die handleiding wordt, zo nodig, ook aangegeven voor welke tests de beginselen van de goede laboratoriumpraktijken moeten worden toegepast.

3. Bevoegde autoriteiten van de lidstaten die overeenkomstig de leden 1 en 2 ontheffingsaanvragen ontvangen, onderzoeken deze, beoordelen of ze aan de voorwaarden voor ontheffing voldoen en stellen de Commissie onverwijld van de resultaten op de hoogte.

Indien de bevoegde autoriteit van de lidstaat dit voor de beoordeling van het risico dat een stof en/of preparaat kan opleveren nodig acht, vraagt zij binnen drie maanden na ontvangst van de aanvraag nadere informatie, controle en/of bevestigingstests voor deze stoffen en/of preparaten of hun omzettingproducten, waarvan kennisgeving is ontvangen of waarover informatie is ontvangen als bedoeld in deze verordening. De termijn voor de beoordeling van het dossier door de bevoegde autoriteit van de lidstaat gaat pas in als de aanvullende informatie aan het dossier is toegevoegd. Indien de gevraagde informatie niet binnen 12 maanden is verstrekt, wordt de ontheffingsaanvraag als onvolledig en dus ongeldig beschouwd. In dat geval is artikel 6, lid 2, niet van toepassing.

Indien nadere informatie over metabolieten wordt gevraagd, dienen stapsgewijze teststrategieën te worden toegepast teneinde te garanderen dat zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van in-vitro testmethoden en andere niet op dierproeven gebaseerde testmethoden.

4. Op de basis van onder andere de evaluatie van de lidstaat kan de Commissie volgens de procedure van artikel 12, lid 2, ontheffing verlenen. Zo nodig, zal de Commissie alvorens ontheffing te verlenen de in lid 3 van dit artikel genoemde zaken nader beoordelen. Zij neemt een besluit binnen 12 maanden na ontvangst van de evaluatie van de lidstaat, behalve in het geval van artikel 5, leden 4 en 6, van Besluit 1999/468/EG, waar de periode 18 maanden bedraagt.

5. Afhankelijk van de in bijlage IV van deze verordening beschreven aanvullende risicobeoordeling kunnen deze ontheffingen het in de handel brengen en het gebruik van oppervlakteactieve stoffen in detergentia toestaan, beperken of strikt beperken. De ontheffingen kunnen een periode voor geleidelijke eliminatie van het in de handel brengen en het gebruik van oppervlakteactieve stoffen in detergentia bevatten. De Commissie kan een ontheffing evalueren zodra er informatie beschikbaar komt die een significante herziening van het bij de aanvraag voor een ontheffing gevoegde technische dossier rechtvaardigt. Hiertoe dient de fabrikant, indien hij daarom wordt gevraagd, bij de Commissie een technisch dossier in met geactualiseerde gegevens betreffende de in bijlage IV, punt 2 bedoelde elementen. Op basis van deze geactualiseerde informatie kan de Commissie beslissen de ontheffing te verlengen, te wijzigen of te beëindigen. De leden 1 t/m 4 en 6 van dit artikel, en artikel 6, zijn mutatis mutandis van toepassing.

6. De Commissie maakt de in bijlage V opgenomen lijst van oppervlakteactieve stoffen waarvoor ontheffing is verleend bekend met vermelding van de bijbehorende voorwaarden of beperkingen van het gebruik.

Artikel 6

Voorwaarden voor verlening van een ontheffing

1. De Commissie kan volgens de procedure van artikel 12, lid 2, ontheffing verlenen op grond van de volgende criteria:

- gebruik voor weinig verspreide toepassingen, in plaats van voor sterk verspreide toepassingen;
- gebruik voor uitsluitend specifieke industriële of institutionele toepassingen;
- de risico's voor het milieu en de gezondheid ten gevolge van het volume van de verkopen en het gebruikspatroon in de hele Gemeenschap zijn klein in vergelijking met de sociaal-economische voordelen, inclusief voedselveiligheid en hygiënenormen.

2. Zolang de Commissie geen besluit over een verzoek om ontheffing heeft genomen, mag de oppervlakteactieve stof in kwestie verder op de markt worden gebracht of worden gebruikt indien de fabrikant kan aantonen dat de oppervlakteactieve stof al op de Gemeenschapsmarkt werd gebruikt op de datum van inwerkingtreding van deze verordening en dat het verzoek om ontheffing binnen twee jaar na die datum is ingediend.

3. De Commissie kan binnen 12 maanden na ontvangst van de in artikel 5, lid 3, genoemde evaluatie van de lidstaat, behalve in het geval van artikel 5, leden 4 en 6, van Besluit 1999/468/EG, waar de periode 18 maanden bedraagt, weigeren ontheffing te verlenen voor een oppervlakteactieve stof. Zij kan een overgangsperiode instellen waarin het in de handel brengen en het gebruik van de oppervlakteactieve stof in kwestie geleidelijk moet worden geëlimineerd. Deze overgangsperiode duurt ten hoogste twee jaar te rekenen van de datum van het besluit van de Commissie.

4. De Commissie maakt in Bijlage VI de lijst van oppervlakteactieve stoffen bekend die niet aan deze verordening voldoen.

Artikel 7

Uitvoering van tests voor oppervlakteactieve stoffen

Alle in de artikelen 3 en 4 alsook in de bijlagen II, III, IV en VIII bedoelde tests worden overeenkomstig de in bijlage I, punt 1, genoemde normen, en overeenkomstig de voorschriften voor proeven van artikel 10, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad, uitgevoerd. Te dien einde hoeven alleen de EN ISO/IEC-norm of de beginselen van goede laboratoriumpraktijken te worden toegepast, behalve voor tests waarvoor die beginselen verplicht zijn. Ingeval oppervlakteactieve stoffen worden gebruikt in detergentia die al voor de inwerkingtreding van de genoemde norm in de handel waren gebracht, kunnen, van geval tot geval, bestaande tests worden aanvaard die zijn uitgevoerd op grond van de beste beschikbare wetenschappelijke kennis en die zijn uitgevoerd volgens een norm die vergelijkbaar is met de in bijlage I genoemde normen. De fabrikant of de lidstaat kan elk geval waarover twijfel of een geschil bestaat aan de Commissie voorleggen. Vervolgens wordt een beslissing genomen volgens de procedure van artikel 12, lid 2.

Artikel 8

Verplichtingen van de lidstaten

1. De lidstaten wijzen de bevoegde autoriteit of autoriteiten aan die verantwoordelijk zijn voor het verstrekken en uitwisselen van informatie over het beheer van deze verordening en delen de Commissie de volledige naam en het adres van deze autoriteiten mee.

2. Elke lidstaat stelt de overige lidstaten en de Commissie in kennis van de lijst van goedgekeurde laboratoria die bevoegd en gemachtigd zijn om de krachtens deze verordening en de bijlagen vereiste tests uit te voeren, met vermelding van de volledige naam- en adresgegevens. De lidstaten bewijzen de competentie van de bovengenoemde laboratoria aan de hand van de EN ISO/IEC 17025-norm genoemd in bijlage I, punt 1. Aan die eis is voldaan als de lidstaat geverifieerd heeft of de laboratoria zich houden aan de beginselen van goede laboratoriumpraktijken overeenkomstig artikel 2 van Richtlijn 2004/9/EG.

3. Indien de bevoegde autoriteit van een lidstaat redenen heeft om aan te nemen dat een goedgekeurd laboratorium niet over de in lid 2 bedoelde competentie beschikt, stelt zij dit punt aan de orde in het in artikel 12 bedoelde comité. Indien de Commissie besluit dat het laboratorium niet over de vereiste competentie beschikt, wordt de naam van het goedgekeurde laboratorium van de in lid 4 bedoelde lijst geschrapt. Artikel 15, lid 2, is van toepassing, behalve wanneer het gaat om laboratoria die verklaren dat zij voldoen aan de eisen van goede laboratoriumpraktijken, en waarop de bepalingen inzake niet-naleving van de artikelen 5 en 6 van Richtlijn 2004/9/EG van toepassing zijn.

4. De Commissie maakt de lijst van bevoegde autoriteiten, als bedoeld in lid 1, en de lijst van goedgekeurde laboratoria, als bedoeld in lid 2, eenmaal per jaar bekend in het *Publicatieblad van de Europese Unie*, indien zich wijzigingen hebben voorgedaan.

Artikel 9

Door de fabrikanten te verstrekken informatie

1. Onverminderd artikel 17 van Richtlijn 1999/45/EG houden fabrikanten die stoffen en/of preparaten in de handel brengen die onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen, de volgende gegevens ter beschikking van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten:

- informatie over een of meer resultaten van de in bijlage III genoemde tests;
- in geval van oppervlakteactieve stoffen die niet aan de eisen van in bijlage III genoemde tests voldoen en waarvoor een verzoek om ontheffing, als bedoeld in artikel 5, is gedaan:
 - i) een technisch dossier over de resultaten van de in bijlage II genoemde tests;
 - ii) een technisch dossier met testresultaten en informatie als bedoeld in bijlage IV.

2. Telkens wanneer stoffen en/of preparaten die onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen, in de handel worden gebracht, is de fabrikant verantwoordelijk voor de juiste uitvoering van bovengenoemde tests. Ook moet hij documentatie beschikbaar hebben over de uitgevoerde tests om aan te tonen dat aan de verordening wordt voldaan en dat hij over de eigendomsrechten van de testresultaten kan beschikken, afgezien van de testresultaten die al openbaar zijn.

3. Fabrikanten die preparaten in de handel brengen die onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen, moeten op verzoek aan alle medisch personeel onverwijld en zonder kosten een gegevensblad verstrekken met vermelding van de bestanddelen, als bedoeld in bijlage VIII, onder C.

Hiermee wordt geen afbreuk gedaan aan het recht van de lidstaat om te verzoeken dat een dergelijk gegevensblad beschikbaar wordt gesteld aan een specifiek overheidsorgaan dat door de lidstaat is belast met het verstrekken van die gegevens aan het medisch personeel.

De informatie op het gegevensblad wordt door het specifieke overheidsorgaan en door het medisch personeel vertrouwelijk behandeld en alleen voor medische doeleinden gebruikt.

Artikel 10

Controlemaatregelen

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen in voorkomend geval alle nodige controlemaatregelen toepassen op detergentia die in de handel zijn om ervoor te zorgen dat het product voldoet aan het bepaalde in deze verordening. De referentiemethoden zijn de in bijlage VIII bedoelde test- en analysemethoden. Deze controlemaatregelen mogen niet inhouden dat de fabrikanten tests moeten herhalen die zijn uitgevoerd door laboratoria die voldoen aan de voorwaarden van artikel 8, lid 2, of moeten betalen voor herhalings tests of aanvullende tests, indien uit de oorspronkelijke test is gebleken dat de detergentia, of de als ingrediënten in detergentia gebruikte oppervlakteactieve stoffen, aan deze verordening voldoen.

2. Indien wordt vermoed dat de in de bijlagen II, III, IV of VIII bedoelde testmethoden verkeerdelijk positieve resultaten hebben opgeleverd, stellen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de Commissie hiervan in kennis en zal de Commissie deze resultaten volgens de procedure van artikel 12, lid 2, verifiëren en de nodige maatregelen nemen.

Artikel 11

Etikettering

1. De bepalingen van dit artikel laten de bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en preparaten van Richtlijn 67/548/EEG en van Richtlijn 1999/45/EG, onverlet.

2. De volgende informatie moet in leesbare, zichtbare en onuitwisbare letters worden vermeld op de verpakking waarin de detergentia aan de consument te koop worden aangeboden:

- a) de naam en handelsnaam van het product;
- b) de naam of de handelsnaam of het gedeponeerde merk en het volledige adres en telefoonnummer van degene die voor het in de handel brengen verantwoordelijk is;
- c) het adres, het e-mailadres, indien beschikbaar, en het telefoonnummer waar het in artikel 9, lid 3, bedoelde gegevensblad kan worden verkregen.

Dezelfde informatie moet worden vermeld op de begeleidende documenten bij onverpakt vervoerde detergentia.

3. Op de verpakking van detergentia moeten overeenkomstig de voorschriften van bijlage VIII, onder A, de gehalten worden vermeld. Ook moeten, indien nodig, aanwijzingen voor het gebruik en speciale voorzorgsmaatregelen worden vermeld.

4. Bovendien moet op de verpakking van detergentia die aan het grote publiek voor gebruik als wasmiddel worden verkocht de in bijlage VII, onder B, bedoelde informatie worden vermeld.

5. Indien in een lidstaat het nationale voorschrift geldt dat de etikettering in de landstaal of -talen moet zijn gesteld, moeten de fabrikant en de distributeur ten aanzien van de in de leden 3 en 4 bedoelde informatie aan dat voorschrift voldoen.

6. De bestaande nationale voorschriften die verbieden dat grafische voorstellingen van vruchten die de gebruiker kunnen misleiden wat het gebruik van vloeibare producten betreft, worden afgebeeld op de verpakking waarin detergentia te koop aangeboden worden aan de consument onverlet blijven door het bepaalde in de leden 1 tot en met 5.

Artikel 12

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bepaalde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 13

Aanpassing van de bijlagen

1. De wijzigingen die nodig zijn om de bijlagen te wijzigen, worden goedgekeurd volgens de procedure van artikel 12, lid 2, en zijn, waar mogelijk, gebaseerd op Europese normen.

2. Met name de wijzigingen of aanvullingen die nodig zijn voor de toepassing van de regels van deze verordening op detergentia die gebaseerd zijn op oplosmiddelen, worden aangenomen volgens de procedure van artikel 12, lid 2.

Artikel 14

Vrij verkeer van goederen

De lidstaten mogen het in de handel brengen van detergentia en/of oppervlakteactieve stoffen voor detergentia die aan de voorschriften van deze verordening voldoen, niet verbieden, beperken of belemmeren om redenen die in deze verordening aan de orde komen.

Zolang er nog geen sprake is van een verdere harmonisatie, mogen de lidstaten nationale regels betreffende het gebruik van fosfaten in detergentia handhaven of vaststellen.

Artikel 15

Vrijwaringsclausule

1. Indien een lidstaat gegronde redenen heeft om aan te nemen dat een specifiek detergens weliswaar aan de voorschriften van deze verordening voldoet, maar niettemin risico's oplevert voor de veiligheid of de gezondheid van mens of dier of voor het milieu, kan hij het in de handel brengen van dat detergens op zijn grondgebied voorlopig verbieden of voorlopig aan bijzondere voorwaarden onderwerpen.

Hij stelt de overige lidstaten en de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis onder opgave van de redenen voor zijn beslissing.

2. Na raadpleging van de lidstaten of, in voorkomend geval, van het desbetreffende technische of wetenschappelijke comité van de Commissie, wordt binnen negentig dagen volgens de procedure van artikel 12, lid 2, een besluit genomen.

Artikel 16

Herziening

1. Uiterlijk op 8 april 2007 heeft de Commissie een evaluatie doorgevoerd, een verslag ingediend en, indien nodig, een wetgevingsvoorstel ingediend ter regeling van het gebruik van fosfaten met het oog op de geleidelijke eliminatie of de beperking van specifieke toepassingen.

2. Uiterlijk op 8 april 2009 heeft de Commissie een evaluatie van de toepassing van deze verordening doorgevoerd, daarbij in het bijzonder aandacht bestedend aan de biologische afbreekbaarheid van oppervlakteactieve stoffen, een evaluatie doorgevoerd, een verslag ingediend en, indien nodig, een wetgevingsvoorstel ingediend ter regeling van:

- de anaërobe biologische afbreekbaarheid;
- de biologische afbreekbaarheid van de belangrijkste niet-oppervlakteactieve organische bestanddelen van detergentia;

*Artikel 17***In te trekken wetgeving**

1. De volgende richtlijnen worden hierbij met ingang van 8 oktober 2005 ingetrokken:

- Richtlijn 73/404/EEG;
- Richtlijn 73/405/EEG;
- Richtlijn 82/242/EEG;
- Richtlijn 82/243/EEG;
- Richtlijn 86/94/EEG.

2. Aanbeveling 89/542/EEG wordt ingetrokken per 8 oktober 2005.

3. Verwijzingen naar de bovenstaande richtlijnen gelden als verwijzingen naar deze verordening.

4. Op de datum van de inwerkingtreding van deze verordening trekken de lidstaten de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in die zij hebben aangenomen overeenkomstig de in lid 1 genoemde richtlijnen of de in lid 2 genoemde aanbeveling.

*Artikel 18***Sancties voor het niet-naleven**

1. Uiterlijk op 8 oktober 2005 stellen de lidstaten de volgende maatregelen vast:

- passende wettelijke of bestuursrechtelijke maatregelen die van toepassing zijn op het niet-naleven van de bepalingen van deze verordening, en
- afschrikkende, doeltreffende en evenredige sancties voor deze gevallen van niet-naleving.

Hiertoe behoren ook maatregelen op grond waarvan zij partijen deterrentia kunnen vasthouden die niet aan deze verordening voldoen.

2. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

*Artikel 19***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op 8 oktober 2005.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 31 maart 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

BIJLAGE I

Normen inzake accreditering, goede laboratoriumpraktijken en dierenbescherming voor de laboratoria die bevoegd en gemachtigd zijn tot de nodige dienstverlening om te controleren of detergentia aan de voorschriften van deze verordening en de bijlagen ervan voldoen

1. *Toepasselijke normen voor laboratoria:*

EN ISO/IEC 17025, Algemene eisen voor de competentie van beproevings- en kalibratielaboratoria.

Richtlijn 2004/10/EG.

Richtlijn 86/609/EEG.

2. *Toepasselijke normen voor accreditatie-instellingen en autoriteiten voor het toezicht op goede laboratoriumpraktijken:*

EN 45003, Accreditatiesystemen voor kalibratie- en beproevingslaboratoria; Algemene eisen voor bedrijf en erkenning.

Richtlijn 2004/9/EG.

BIJLAGE II

TESTMETHODEN VOOR DE „PRIMAIRE BIOLOGISCHE AFBREEKBAARHEID” VAN OPPERVLAKTEACTIEVE STOFFEN IN DETERGENTIA

De primaire biologische afbreekbaarheid wordt gemeten door in biologisch afgebroken vloeistoffen het restniveau van de oorspronkelijke oppervlaktestoffen te bepalen. Deze bijlage begint met een lijst van de gemeenschappelijke testmethoden voor alle klassen oppervlaktestoffen, gevolgd door lijsten van de specifieke analytische testprocedures voor elke klasse oppervlaktestoffen (de letters A tot en met D).

Aan de eisen van de onderstaande tests wordt voldaan indien de volgens de testmethoden gemeten primaire biologische afbreekbaarheid ten minste 80 % bedraagt.

De referentiemethode in deze verordening voor laboratoriumtests voor oppervlaktestoffen is gebaseerd op de in bijlage VIII, punt 1, beschreven „bevestigingstestprocedure” van de OESO-methode. Wijzigingen van de bevestigingstestprocedure zijn toegestaan, mits deze overeenkomen met EN ISO 11733.

Testmethoden

- (1) De OESO-methode, gepubliceerd in het technisch rapport van de OESO van 11 juni 1976 betreffende een voorgestelde methode voor de bepaling van de biologische afbreekbaarheid van oppervlaktestoffen in synthetische was- en reinigingsmiddelen.
- (2) De in Frankrijk geldende methode, goedgekeurd bij het „arrêté du 24 décembre 1987”, gepubliceerd in het Journal officiel de la République française van 30 december 1987, bladzijde 15385, en bij de norm NF 73-260 van juni 1981, gepubliceerd door de Association française de normalisation (AFNOR).
- (3) De in Duitsland geldende methode, vastgelegd bij de „Verordnung über die Abbaubarkeit anionischer und nichtionischer grenzflächenaktiver Stoffe in Wasch- und Reinigungsmitteln” van 30 januari 1977, gepubliceerd in het Bundesgesetzblatt (1977), deel I, bladzijde 244, als gewijzigd bij de „Verordnung zur Änderung der Verordnung” van 4 juni 1986, gepubliceerd in het Bundesgesetzblatt, deel I, bladzijde 851.
- (4) De in het Verenigd Koninkrijk geldende methode „Porous Pot Test”, die is beschreven in technisch rapport nr. 70 (1978) van het Water Research Centre.
- (5) De „bevestigingstestprocedure” van de OESO-methode, beschreven in bijlage VIII, punt 1 (met mogelijke wijzigingen van de bedrijfsomstandigheden als voorgesteld in EN ISO 11733). Dit is ook de referentiemethode die wordt gebruikt voor het beslechten van geschillen.

A. ANALYSEMETHODEN VOOR ANIONOGENE OPPERVLAKTEACTIEVE STOFFEN

De bepaling van anionogene oppervlaktestoffen in de tests vindt plaats aan de hand van de analyse op methyleenblauwactieve stof (MBAS) volgens de criteria van bijlage VIII, punt 2. Voor anionogene oppervlaktestoffen die niet reageren op de bovengenoemde MBAS-methode, of indien dit de doelmatigheid of de nauwkeurigheid ten goede lijkt te komen, worden passende specifieke instrumentele analyses uitgevoerd, zoals hogedruk-vloeistofchromatografie (HPLC) of gaschromatografie (GC). Op verzoek verstrekt de fabrikant de bevoegde nationale autoriteiten van de lidstaten monsters van de te onderzoeken zuivere oppervlaktestoffen.

B. ANALYSEMETHODEN VOOR NIET-IONOGENE OPPERVLAKTEACTIEVE STOFFEN

De bepaling van niet-ionogene oppervlaktestoffen in de tests vindt plaats aan de hand van de methode voor bismutactieve stof (BiAS) volgens de in bijlage VIII, punt 3, beschreven analysemethode.

Voor niet-ionogene oppervlaktestoffen die niet reageren op de bovengenoemde MBAS-methode, of indien dit de doelmatigheid of de nauwkeurigheid ten goede lijkt te komen, worden passende specifieke instrumentele analyses uitgevoerd, zoals HPLC of GC. Op verzoek verstrekt de fabrikant de bevoegde nationale autoriteiten van de lidstaten monsters van de te onderzoeken zuivere oppervlaktestoffen.

C. ANALYSEMETHODEN VOOR KATIONOGENE OPPERVLAKTEACTIEVE STOFFEN

De bepaling van kationogene oppervlaktestoffen in de tests vindt plaats aan de hand van de analyse op disulfineblauwactieve stof (DBAS) volgens de volgende DBAS-methoden:

de in de Bondsrepubliek Duitsland geldende methode, (1989) DIN 38 409 –Ausgabe: 1989-07.

Voor kationische oppervlaktestoffen die niet reageren op de bovengenoemde testmethode, of indien dit de doelmatigheid of de nauwkeurigheid ten goede lijkt te komen, worden passende specifieke instrumentele analyses uitgevoerd, zoals HPLC of GC. Op verzoek verstrekt de fabrikant de bevoegde nationale autoriteiten van de lidstaten monsters van de te onderzoeken zuivere oppervlaktestoffen.

D. ANALYSEMETHODEN VOOR AMFOTERE OPPERVLAKEACTIEVE STOFFEN

De bepaling van amfotere oppervlakteactieve stoffen in de tests vindt plaats aan de hand van de volgende analysemethoden:

1. indien er geen kationogene stoffen aanwezig zijn:
de in de Bondsrepubliek Duitsland geldende methode, (1989) DIN 38 409 — Teil 20.
2. anders:
de Orange II-methode (Boiteux, 1984).

Voor amfotere oppervlakteactieve stoffen die niet reageren op de bovengenoemde testmethode, of indien dit de doelmatigheid of de nauwkeurigheid ten goede lijkt te komen, worden passende specifieke instrumentele analyses uitgevoerd, zoals HPLC of GC. Op verzoek verstrekt de fabrikant de bevoegde autoriteiten van de lidstaten monsters van de te onderzoeken zuivere oppervlakteactieve stof.

BIJLAGE III

TESTMETHODEN VOOR DE „PRIMAIRE BIOLOGISCHE AFBREEKBAARHEID” (MINERALISATIE VAN OPPERVLAKTEACTIEVE STOFFEN IN DETERGENTIA)

- A. De referentiemethode in deze verordening voor laboratoriumtests voor de totale biologische afbreekbaarheid van oppervlakteactieve stoffen is gebaseerd op de norm EN ISO 14593: 1999 (CO₂-headspace test).

Oppervlakteactieve stoffen in detergentia worden beschouwd als biologisch afbreekbaar indien het volgens een van de vijf onderstaande tests ⁽¹⁾ gemeten niveau van biologische afbraak (mineralisatie) binnen achtentwintig dagen ten minste 60 % bedraagt:

1. de norm EN ISO 14593: 1999. Water quality. — Evaluation of ultimate aerobic biodegradability of organic compounds in aqueous medium. — Method by analysis of inorganic carbon in sealed vessels (CO₂ headspace test). Aanpassing vooraf vindt niet plaats. Het beginsel van het venster van tien dagen wordt niet toegepast. (Referentiemethode).
2. methode C.4-C van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V [Kooldioxyde (CO₂) Ontwikkelingstest (Gewijzigde Sturm-test)]: Aanpassing vooraf vindt niet plaats. Het beginsel van het venster van tien dagen wordt niet toegepast.
3. methode C.4-E van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V (Gesloten-fles): Aanpassing vooraf vindt niet plaats. Het beginsel van het venster van tien dagen wordt niet toegepast.
4. methode C.4-D van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V (Manometrische respirometrie): Aanpassing vooraf vindt niet plaats. Het beginsel van het venster van tien dagen wordt niet toegepast.
5. methode C.4-F van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V (test van het MITI (ministerie van internationale handel en industrie van Japan)): Aanpassing vooraf vindt niet plaats. Het beginsel van het venster van tien dagen wordt niet toegepast.

- B. Afhankelijk van de fysieke kenmerken van de oppervlakteactieve stof, mag, mits dit afdoende wordt gemotiveerd, een van de onderstaande methoden worden gebruikt ⁽²⁾. De eis van ten minste 70 % die voor deze methoden geldt, moet worden beschouwd als equivalent van de eis van ten minste 60 % die geldt voor de onder A genoemde methoden. De passendheid van de keuze van de onderstaande methoden wordt per geval beoordeeld overeenkomstig Artikel 5 van deze verordening.

1. Methode C.4-A van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V (Opgeloste organische koolstof (DOC) afvlakkingstest): Aanpassing vooraf vindt niet plaats. Het beginsel van het venster van tien dagen wordt niet toegepast. Als criterium voor de biologische afbreekbaarheid gemeten volgens deze test geldt een niveau van ten minste 70 % binnen achtentwintig dagen.
2. Methode C.4-B van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V (Gewijzigde OESO-screeningstest, DOC afvlakkingstest): Aanpassing vooraf vindt niet plaats. Het beginsel van het venster van tien dagen wordt niet toegepast. Als criterium voor de biologische afbreekbaarheid gemeten volgens deze test geldt een niveau van ten minste 70 % binnen achtentwintig dagen.

NB Alle bovengenoemde methoden van Richtlijn 67/548/EEG zijn ook te vinden in de publicatie Classification, Packaging and Labelling of Dangerous Substances in the European Union. Part 2: „Testing Methods”. Europese Commissie 1997. ISBN 92-828-0076-8.

⁽¹⁾ Deze vijf tests worden het meest geschikt geacht voor oppervlakteactieve stoffen.

⁽²⁾ De DOC-methoden kunnen resultaten opleveren over de verwijdering en niet over de totale biologische afbraak. De manometrische respirometrietest en de MITI-test zijn in sommige gevallen niet geschikt omdat de hoge aanvankelijke testconcentratie een remmende werking kan hebben.

BIJLAGE IV

AANVULLENDE RISICOBEOORDELING VOOR OPPERVAKTEACTIEVE STOFFEN IN DETERGENTIA

Wanneer voor een oppervlakteactieve stof een milieurisicobeoordeling beschikbaar is in de context van Richtlijn 93/67/EEG, of Verordening (EEG) nr. 793/93 en Verordening (EG) nr. 1488/94, en technische leidraden, moet die risicobeoordeling worden beschouwd in samenhang met de aanvullende risicobeoordeling die in het kader van deze verordening wordt uitgevoerd.

Indien het waarschijnlijk is dat er moeilijk afbreekbare metabolieten ontstaan, moet de in het kader van deze verordening uitgevoerde aanvullende risicobeoordeling worden beschouwd in de context van de beoordelingen die op basis van Richtlijn 93/67/EEG of Verordening (EEG) nr. 793/93 zijn uitgevoerd. Dit moet per geval, en in het bijzonder op grond van de resultaten van de in punt 3 van deze bijlage genoemde tests, worden beoordeeld.

De studie betreft het aquatisch milieucompartiment. Per geval kan het comité van artikel 12, lid 2, aanvullende informatie over specifieke aspecten van de risicobeoordeling vragen. Onder aanvullende informatie kunnen ook andere milieucompartimenten zoals zuiveringsslib en bodem vallen. Er wordt een trapsgewijze risicoanalyse vastgesteld voor de informatie die vereist is voor het in de artikelen 5 en 9 bedoelde technisch dossier. Dit dossier bevat ten minste de in de punten 1, 2 en 3 bedoelde informatie.

Teneinde het aantal tests en vooral het aantal onnodige dierproeven zo veel mogelijk te beperken, mogen de in punt 4.2.2 genoemde aanvullende studies alleen geëist worden als die informatie nodig en evenredig is. Bij geschillen over de omvang van de vereiste aanvullende informatie kan er een besluit worden genomen overeenkomstig de procedure van artikel 12, lid 2.

Zoals in artikel 13 is opgemerkt, kunnen de richtsnoeren in deze bijlage voor de beschikkingen inzake ontheffing, indien nodig, op basis van de opgedane ervaring worden aangepast.

1. *Identiteit van de oppervlakteactieve stof (overeenkomstig de bepalingen van bijlage VII A bij Richtlijn 67/548/EEG).*
 - 1.1. Naam
 - 1.1.1. Naam volgens de nomenclatuur van de Iupac
 - 1.1.2. Andere namen
 - 1.1.3. CAS-nummer en CAS-naam (indien beschikbaar)
 - 1.1.4. EINECS ⁽¹⁾- of ELINCS ⁽²⁾-nummers (indien beschikbaar)
 - 1.2. Molecuulformule en structuurformule
 - 1.3. Samenstelling van de oppervlakteactieve stof
2. *Informatie over de oppervlakteactieve stof*
 - 2.1. Hoeveelheden van de oppervlakteactieve stof die in detergentia worden gebruikt
 - 2.2. In dit punt moet voldoende informatie over de gebruikspatronen worden verstrekt om een ruwe maar realistische schatting te kunnen maken van de functie van en de milieublootstelling aan de oppervlakteactieve stof in verband met het gebruik in detergentia. Hierbij gaat het om:
 - het belang van de toepassing (maatschappelijke waarde);
 - de gebruiksvoorwaarden (emissiescenario);
 - het gebruiksvolume;
 - de beschikbaarheid en bruikbaarheid van alternatieven (prestaties en economische overwegingen);
 - een evaluatie van relevante milieu-informatie.
3. *Informatie over het mogelijk moeilijk afbreekbare metaboliet*

Er moet informatie over de toxiciteit van testresiduen worden verstrekt. Indien er geen gegevens over de identiteit van het residu beschikbaar zijn, kan de in punt 4.2.1 bedoelde informatie worden gevraagd, afhankelijk van het potentiële risico, het belang en de hoeveelheid van de oppervlakteactieve stof die in detergentia wordt gebruikt. Bij conflicten betreffende deze informatie kan overeenkomstig de procedure van artikel 12, lid 2, een besluit worden genomen.

⁽¹⁾ European Inventory of Existing Commercial Substances.

⁽²⁾ European List of Notified Chemical Substances.

4. *Aanvullende studies*

4.1. Biologische afbreekbaarheidstests

4.1.1. Vooraf aangepast entmateriaal

Elke in bijlage III beschreven voorkeurstest kan met vooraf aangepast entmateriaal worden uitgevoerd om de relevantie van aanpassing vooraf voor de oppervlakteactieve stof aan te tonen.

4.1.2. Tests voor intrinsieke biologische afbreekbaarheid

Ten minste één van de onderstaande tests moet worden opgenomen:

- methode C.12 van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V (Gewijzigde SCAS-test);
- methode C.9 van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V (Zahn-Wellenstest).

Indien niet aan de eisen van de tests voor intrinsieke biologische afbreekbaarheid wordt voldaan, duidt dit op mogelijk moeilijke afbreekbaarheid hetgeen in het algemeen voldoende zal worden geacht om het in de handel brengen van een dergelijke oppervlakteactieve stof te verbieden, behalve wanneer uit de criteria van artikel 6 blijkt dat er geen reden is om een ontheffing te weigeren.

4.1.3. Simulatietests inzake de biologische afbreekbaarheid met actief slib

De onderstaande test moet worden opgenomen:

- methode C.10 van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V; (met mogelijke wijzigingen van de bedrijfsomstandigheden als voorgesteld in EN ISO 11733).

Indien niet aan de eisen van de simulatietest inzake de biologische afbreekbaarheid met actief slib wordt voldaan, duidt dit op de mogelijkheid dat er bij de rioolwaterzuivering metabolieten vrijkomen, hetgeen in het algemeen als een aanwijzing zal worden beschouwd dat er een uitgebreidere risicobeoordeling nodig is.

4.2. Toxiciteitstests voor het residu van biologische afbreekbaarheidstests

Over de toxiciteit van testresiduen moet de volgende informatie worden verstrekt:

4.2.1. Chemische en fysische informatie, zoals:

- identiteit van het metaboliet (en de analytische wijze waarop het is verkregen);
- belangrijke fysisch-chemische eigenschappen (oplosbaarheid in water, verdelingscoëfficiënt octanol/water (Log Po/w, enz.)).

4.2.2. Effecten op organismen. Deze tests moeten worden uitgevoerd volgens de beginselen van goede laboratoriumpraktijken.

Vissen: methode C.1 van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V, wordt aanbevolen.

Dafnia's: methode C.2 van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V, wordt aanbevolen.

Algen: methode C.3 van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V, wordt aanbevolen.

Bacteriën: methode C.11 van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V, wordt aanbevolen.

4.2.3. Afbraak

Biotisch: methode C.5 van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V, wordt aanbevolen.

Abiotisch: methode C.7 van Richtlijn 67/548/EEG, bijlage V, wordt aanbevolen. In de verstrekte informatie moet tevens aandacht worden besteed aan de mogelijke bioconcentratie van metabolieten en hun verdeling naar de sedimentfase.

Bovendien wordt aanbevolen om, als bepaalde metabolieten van hormoonontregeling worden verdacht, te bepalen of er schadelijke effecten kunnen optreden, zodra er gevalideerde protocollen voor de beoordeling van dergelijke effecten beschikbaar zijn.

NB Alle bovengenoemde tests zijn ook te vinden in de publicatie Classification, Packaging and Labelling of Dangerous Substances in the European Union. Part 2: „Testing Methods”. Europese Commissie 1997. ISBN 92-828-0076-8.

BIJLAGE V

LIJST VAN OPPERVLAKTEACTIEVE STOFFEN WAARVOOR ONTHEFFING IS VERLEEND

De volgende oppervlakteactieve stoffen in detergentia die voldoen aan de eisen van in bijlage II genoemde tests, maar niet aan de eisen van in bijlage III genoemde tests, mogen op grond van een ontheffing als bedoeld in artikel 5 en overeenkomstig de procedure van artikel 12, lid 2, van deze verordening, in de handel worden gebracht:

Naam volgens de nomenclatuur van de IUPAC	EINECS- of ELINCS-nummer	CAS-nummer en CAS-naam	Beperkingen

De EINECS is de Europese inventaris van bestaande chemische handelsstoffen. Deze inventaris bevat de definitieve lijst van alle stoffen die geacht werden op 18 september 1981 in de Gemeenschap in de handel te zijn.

De ELINCS is de lijst van nieuwe stoffen zoals gedefinieerd in Richtlijn 92/32/EEG van de Raad van 30 april 1992 tot zevende wijziging van Richtlijn 67/548/EEG betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽¹⁾.

BIJLAGE VI

LIJST VAN OPPERVLAKTEACTIEVE STOFFEN IN DETERGENTIA DIE VERBODEN ZIJN OF AAN BEPERKINGEN ONDERWORPEN ZIJN

Van de volgende oppervlakteactieve stoffen in detergentia is vastgesteld dat ze niet aan de bepalingen van deze verordening voldoen:

Naam volgens de nomenclatuur van de IUPAC	EINECS- of ELINCS-nummer	CAS-nummer en CAS-naam	Beperkingen

De EINECS is de Europese inventaris van bestaande chemische handelsstoffen. Deze inventaris bevat de definitieve lijst van alle stoffen die geacht werden op 18 september 1981 in de Gemeenschap in de handel te zijn.

De ELINCS is de lijst van nieuwe stoffen zoals gedefinieerd in Richtlijn 92/32/EEG.

⁽¹⁾ PB L 154 van 5.6.1992, blz. 1.

BIJLAGE VII

ETIKETTERING EN GEGEVENSBLAD BETREFFENDE BESTANDELEN

A. Etikettering van gehalten

Voor de verpakking van detergentia die aan het grote publiek worden verkocht gelden de volgende etiketteringsvoorschriften.

De volgende klassen (percentage van het totaalgewicht):

- minder dan 5 %,
- 5 % of meer, maar minder dan 15 %,
- 15 % of meer, maar minder dan 30 %,
- 30 % en meer,

moeten worden gebruikt om het gehalte van de onderstaande bestanddelen te vermelden indien deze in een concentratie van meer dan 0,2 gewichtspercenten zijn toegevoegd:

- fosfaten,
- fosfonaten,
- anionogene oppervlakactieve stoffen,
- kationogene oppervlakactieve stoffen,
- amfotere oppervlakactieve stoffen,
- niet-ionogene oppervlakactieve stoffen,
- zuurstofbleekmiddelen,
- chloorbleekmiddelen,
- EDTA en de zouten daarvan,
- NTA (nitrilotriazijnzuur) en de zouten daarvan,
- fenolen en gehalogeneerde fenolen,
- paradichloorbenzeen,
- aromatische koolwaterstoffen,
- alifatische koolwaterstoffen,
- gehalogeneerde koolwaterstoffen,
- zeep,
- zeolieten,
- polycarboxylaten.

Indien de volgende categorieën bestanddelen zijn toegevoegd, moeten deze ongeacht de concentratie worden vermeld:

- enzymen,
- desinfectiemiddelen,
- optische bleekmiddelen,
- parfums.

Indien er conserveringsmiddelen zijn toegevoegd, moeten deze ongeacht de concentratie worden vermeld, waarbij, waar mogelijk, de gemeenschappelijke nomenclatuur overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 76/768/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten ⁽¹⁾ moet worden gebruikt.

Allergene geurstoffen, als zodanig toegevoegd met meer dan 0,01 gewichtsprocent, die voorkomen op de lijst van stoffen in Bijlage III, Deel 1, van Richtlijn 76/768/EEG, waarin bij Richtlijn 2003/15/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ de allergene bestanddelen van parfums zijn opgenomen van de lijst die voor het eerst is vastgesteld in advies SCCNFP/0017/98 van het Wetenschappelijk comité voor cosmetische producten en niet-voedingsproducten (SCCNFP), moeten worden vermeld overeenkomstig de nomenclatuur van die richtlijn, evenals alle andere geurstoffen die later aan Bijlage III, Deel 1, van Richtlijn 76/768/EEG worden toegevoegd bij de aanpassing van die Bijlage aan de technische vooruitgang.

⁽¹⁾ PB L 262 van 27.9.1976, blz. 169. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/83/EG van de Commissie (PB L 238 van 25.9.2003, blz. 23).

⁽²⁾ PB L 66 van 11.3.2003, blz. 26.

Indien het SCCNFP vervolgens individuele op risicoanalyse gebaseerde concentratielimieten vaststelt voor allergene geurstoffen, moet de Commissie overeenkomstig artikel 12, lid 2, de aanneming voorstellen van dergelijke limieten ter vervanging van bovengenoemde limiet van 0,01 %.

Voor detergentia die bestemd zijn om in de industriële sector te worden gebruikt en niet aan het grote publiek beschikbaar worden gesteld, hoeft niet aan bovenstaande voorschriften te worden voldaan als in de vorm van technische gegevensbladen, veiligheidsgegevensbladen of op een vergelijkbare geschikte manier gelijkwaardige informatie wordt verstrekt.

B. Etikettering van doseringsinformatie

Zoals voorgeschreven in artikel 11, lid 4, van deze verordening, gelden de volgende etiketteringsvoorschriften voor de verpakking van detergentia die aan het grote publiek worden verkocht. Op de verpakking van detergentia die aan het publiek worden verkocht en bestemd zijn om als wasmiddel te worden gebruikt, moet de volgende informatie worden vermeld:

- de aanbevolen hoeveelheden en/of doseringsvoorschriften, uitgedrukt in milliliters of grammen, voor een standaardwasmachinelading, voor de waterhardheidscategorieën zacht, middelhard en hard, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen wasprocédés met één of twee cyclussen;
- voor wasmiddelen voor witte was, het aantal standaardwasmachineladingen van „normaal bevuild” wasgoed, en voor wasmiddelen voor fijne was, het aantal standaardwasmachineladingen van „licht bevuild” wasgoed dat met de inhoud van de verpakking kan worden gewassen indien water van gemiddelde hardheid, overeenkomend met 2,5 millimol CaCO_3/l , wordt gebruikt;
- de capaciteit van meegeleverde maatbekers moet ook in milliliters of in grammen worden vermeld, en er moeten onderverdelingen worden aangebracht die de hoeveelheid detergens aangeven die geschikt is voor een standaardwasmachinelading bij een lage, gemiddelde en hoge waterhardheid.

De standaardwasmachinelading bedraagt 4,5 kg droog wasgoed voor wasmiddelen voor witte was en 2,5 kg droog wasgoed voor wasmiddelen voor fijne was, overeenkomstig de definities van Beschikking 1999/476/EG van de Commissie van 10 juni 1999 tot vaststelling van de milieucriteria voor de toekenning van de communautaire milieukeur voor wasmiddelen ⁽¹⁾. Wasmiddelen worden als wasmiddel voor witte was beschouwd tenzij de fabrikant voornamelijk wijst op de beschermende eigenschappen van het product, dat wil zeggen op het wassen bij lage temperatuur en van delicate weefsels en kleuren.

C. Gegevensblad betreffende bestanddelen

Voor het vermelden van bestanddelen op het in artikel 9, lid 3, bedoelde gegevensblad gelden de volgende voorschriften. Het gegevensblad vermeldt de naam van het detergens en van de fabrikant.

Alle bestanddelen worden vermeld; dit gebeurt in volgorde van het afnemende gewicht ervan en de lijst moet worden onderverdeeld in de volgende klassen van gewichtspercentage:

- 10 % of meer,
- 1 % of meer, maar minder dan 10 %,
- 0,1 % of meer, maar minder dan 1 %,
- minder dan 0,1 %.

Onzuiverheden worden niet als bestanddelen beschouwd.

Van elk bestanddeel worden de gangbare chemische naam of de naam volgens de nomenclatuur van de IUPAC ⁽²⁾, het CAS-nummer en, indien beschikbaar, de INCI ⁽³⁾-naam en de benaming van de Europese Farmacopee vermeld.

D. Publicatie van de lijst van ingrediënten

Fabrikanten maken op een website de hierboven vermelde lijst van stoffen openbaar, met uitzondering van de onderstaande informatie:

- klassen (percentage van het totaalgewicht),
- bestanddelen van geurstoffen en essentiële oliën,
- bestanddelen van kleurstoffen.

Deze verplichting geldt niet voor industriële of institutionele detergentia met oppervlakteactieve stoffen of oppervlakteactieve stoffen voor industriële of institutionele detergentia waarvoor een technisch gegevensblad of veiligheidsgegevensbladen beschikbaar zijn.

⁽¹⁾ PB L 187 van 20.7.1999, blz. 52. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2003/200/EG (PB L 76 van 22.3.2003, blz. 25).

⁽²⁾ International Union of Pure and Applied Chemistry.

⁽³⁾ International Nomenclature Cosmetic Ingredient.

BIJLAGE VIII

Test- en analysemethoden

De lidstaten gebruiken de volgende test- en analysemethoden voor hun controle op detergentia die in de handel zijn:

1. **Referentiemethode (bevestigingstest)**

1.1. *Definitie*

Deze methode beschrijft een laboratoriummodel van een actiefslibinstallatie + nabezinktank dat is bedoeld als simulatie van een gemeentelijke rioolwaterzuivering. De beschreven omstandigheden zijn die van richtlijnen die aan deze verordening vooraf zijn gegaan. Op deze testmethode kunnen verbeterde, geavanceerde bedrijfsomstandigheden worden toegepast, als beschreven in EN ISO 11733.

1.2. *Benodigde uitrusting*

De meetmethode is gebaseerd op het gebruik van een kleine actiefslibinstallatie, die in figuur 1 schematisch is afgebeeld en in figuur 2 gedetailleerder is weergegeven. De apparatuur bestaat uit een afvalwatervat A voor kunstmatig afvalwater, een doseerpomp B, een beluchtingsvat C, een bezinkvat D, een luchtpomp E voor de terugvoer van actief slib en een vergaarbak F voor het opvangen van het behandelde afvalwater.

De vaten A en F moeten van glas of geschikte kunststof zijn gemaakt en een inhoud van ten minste 24 liter hebben. Pomp B zorgt voor regelmatige toevoer van kunstmatig afvalwater naar het beluchtingsvat; bij normaal bedrijf moet dit vat drie liter van het mengsel bevatten. Een plaatje G van gesinterd glas voor de beluchting hangt in vat C op het laagste punt. De hoeveelheid via de beluchtingsinrichting ingeblazen lucht wordt gecontroleerd met een debietmeter H.

1.3. *Kunstmatig afvalwater*

Voor deze test wordt kunstmatig afvalwater gebruikt. Los per liter leidingwater onderstaande stoffen op:

- 160 mg pepton;
- 110 mg vleesextract;
- 30 mg ureum, $\text{CO}(\text{NH}_2)_2$;
- 7 mg natriumchloride, NaCl ;
- 4 mg calciumchloride, $\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$;
- 2 mg magnesiumsulfaat, $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$;
- 28 mg dikaliumwaterstoffosfaat, K_2HPO_4 ;
- en 10 ± 1 mg van de oppervlakreactieve stof.

Het kunstmatige afvalwater wordt elke dag vers bereid.

1.4. *Bereiding van de monsters*

Niet-samengestelde oppervlakreactieve stoffen worden als zodanig getest. Het actieve gehalte van monsters van de oppervlakreactieve stof moet worden bepaald voor het bereiden van het kunstmatige afvalwater (1.3).

1.5. *Werking van de installatie*

Om te beginnen worden het beluchtingsvat C en het bezinkvat D gevuld met het kunstmatige afvalwater. Bezinkvat D moet op zodanige hoogte zijn aangebracht dat beluchtingsvat C drie liter water bevat. Inoculatie geschiedt door inbrengen van 3 ml secundair afvalwater van goede kwaliteit, dat vers verzameld is uit een zuiveringsinstallatie die overwegend huishoudelijk afvalwater zuivert. Dit afvalwater moet tussen monstername en toepassing onder aërobe omstandigheden worden bewaard. Vervolgens worden beluchtingsinrichting G, luchtpomp E en doseerpomp B in werking gesteld. Het kunstmatige afvalwater moet met een debiet van één liter per uur in beluchtingsvat C stromen; het afvalwater blijft daardoor gemiddeld drie uur in het vat.

De beluchting moet zodanig worden geregeld dat de inhoud van vat C constant in suspensie blijft en het gehalte aan opgeloste zuurstof ten minste 2 mg per liter bedraagt. Schuimvorming moet met geschikte middelen worden tegengegaan. Er mogen evenwel geen antischuimmiddelen worden gebruikt die een remmende werking uitoefenen op het actieve slib of die oppervlakactieve stoffen bevatten. Luchtpomp E moet zodanig worden ingesteld dat in beluchtingsvat C een doorlopende en regelmatige terugvoer ontstaat van het uit het bezinkvat komende actieve slib. Het zich ophopende slib boven in beluchtingsvat C, onder in bezinkvat D of in het omloopcircuit moet ten minste eenmaal per dag weer in circulatie worden gebracht door roeren of ieder ander geschikt middel. Wanneer het slib niet bezinkt, kan het bezinken ervan worden bevorderd door eventueel herhaalde toevoeging van hoeveelheden van 2 ml van een 5 % ferrichlorideoplossing.

Het uit bezinkvat D stromende water wordt gedurende 24 uur in vat F opgevangen; na verloop van deze tijd wordt een monster getrokken na homogenisatie van het mengsel. Vat F moet dan zorgvuldig worden gereinigd.

1.6. *Controle op de meetinrichting*

Het gehalte aan oppervlakactieve stof (in mg/liter) van het kunstmatige afvalwater wordt onmiddellijk voor het gebruik bepaald.

Het gehalte aan oppervlakactieve stof (in mg/liter) van het uitstromende water dat gedurende 24 uur in vat F is opgevangen moet onmiddellijk na monsternamen op dezelfde wijze analytisch worden bepaald; anders moeten de monsters worden geconserveerd, bij voorkeur door bevriezing. De concentraties moeten worden bepaald op 0,1 mg/liter oppervlakactieve stof nauwkeurig.

Ter controle van de goede werking van het proces wordt ten minste tweemaal per week het chemisch zuurstofverbruik (CZV) of de opgeloste organische koolstof (DOC) van het zich in vat F bevindende uitstromende door glasvezel gefilterde water en van het in vat A opgeslagen gefilterde kunstmatige afvalwater gemeten.

De afname van CZV of DOC moet zich stabiliseren wanneer de dagelijkse biologische afbraak van de oppervlakactieve stof min of meer regelmatig is, dat wil zeggen aan het eind van de in figuur 3 aangegeven beginperiode.

Het gehalte aan droge stof van het actieve slib in het beluchtingsvat moet tweemaal per week worden bepaald (in g/liter). Wanneer dit meer dan 2,5 g/liter bedraagt moet de overmaat aan actief slib worden verwijderd.

De afbreekbaarheidstest wordt uitgevoerd bij kamertemperatuur; deze temperatuur moet gelijkmatig zijn en gehouden worden tussen 19 en 24 ° C.

1.7. *Berekening van de biologische afbreekbaarheid*

Het percentage van biologische afbraak van de oppervlakactieve stof moet dagelijks worden berekend op basis van het gehalte aan oppervlakactieve stof (uitgedrukt in mg/liter) van het kunstmatige afvalwater en van de overeenkomstige uitloop in vat F.

De aldus verkregen waarden moeten in een grafiek worden weergegeven als geïllustreerd in figuur 3.

De biologische afbreekbaarheid van de oppervlakactieve stof wordt berekend als het rekenkundig gemiddelde van de verkregen waarden over 21 dagen volgend op de begin- en acclimatiseringsperiode, gedurende welk tijdvak de biologische afbraak regelmatig moet zijn geweest en de installatie zonder onderbreking goed moet hebben gefunctioneerd. In geen geval mag de beginperiode meer dan zes weken bedragen.

De dagelijkse biologische afbraakwaarden moeten tot op 0,1 % nauwkeurig worden berekend, maar het eindresultaat wordt op het laatste gehele getal afgerond.

In sommige gevallen kan de frequentie van de monsterneming worden verminderd, maar voor de berekening van het gemiddelde moeten ten minste 14 resultaten van monsters worden gebruikt die in de periode van 21 dagen volgend op de beginperiode zijn verzameld.

2. **Bepaling van anionogene oppervlakactieve stoffen bij biologische afbreekbaarheidstests**

2.1. *Principe*

Bij deze methode wordt uitgegaan van het feit dat de kationogene kleurstof methyleenblauw met anionogene oppervlakactieve stoffen blauwe complexen vormt (MBAS) die met chloroform kunnen worden geëxtraheerd. Om storing te voorkomen wordt eerst geëxtraheerd uit de alkalische oplossing, waarna het extract met de zure methyleenblauwoplossing wordt geschud. De extinctie van de afgescheiden organische fase wordt fotometrisch gemeten bij de golflengte van de maximale extinctie (650 nm) van het complex.

2.2. *Reagentia en apparatuur*

2.2.1. *Bufferoplossing pH 10*

Los 24 g natriumbicarbonaat, NaHCO_3 p.a., en 27 g watervrij natriumcarbonaat (Na_2CO_3) p.a. in gedeïoniseerd water op en vul aan tot 1 000 ml.

2.2.2. Neutrale methyleenblauwoplossing

Los 0,35 g methyleenblauw p.a. in gedeïoniseerd water op en vul aan tot 1 000 ml. Bereid de oplossing ten minste 24 uur voor het gebruik. De extinctie van de blanco chloroformfase, gemeten tegen chloroform, mag niet meer bedragen dan 0,015 per cm dikte van de laag bij 650 nm.

2.2.3. Zure methyleenblauwoplossing

Los 0,35 g methyleenblauw p.a. in 500 ml gedeïoniseerd water op en meng met 6,5 ml H_2SO_4 ($d = 1,8 \text{ g/ml}$). Vul met gedeïoniseerd water aan tot 1 000 ml. Bereid de oplossing ten minste 24 uur voor het gebruik. De extinctie van de blanco chloroformfase, gemeten tegen chloroform, mag niet meer bedragen dan 0,015 per cm dikte van de laag bij 650 nm.

2.2.4. Chloroform (trichloormethaan) p.a., vers gedestilleerd

2.2.5. Dodecylbenzeensulfonzuurmethylester

2.2.6. Oplossing van kaliumhydroxyde in ethanol, KOH 0,1 M

2.2.7. Zuiver ethanol, $\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$ 2.2.8. Zwavelzuur, H_2SO_4 0,5 M

2.2.9. Fenolftaleïenoplossing

Los 1 g fenolftaleïen in 50 ml ethanol op en voeg onder voortdurend roeren 50 ml gedeïoniseerd water toe. Filtreer de oplossing.

2.2.10. Zoutzuur in methanol: 250 ml zoutzuur p.a. en 750 ml methanol

2.2.11. Scheitrechter van 250 ml

2.2.12. Maatkolf van 50 ml

2.2.13. Maatkolf van 500 ml

2.2.14. Maatkolf van 1 000 ml

2.2.15. Kolf met ronde bodem van 250 ml, met ingeslepen stop en terugvloeikoeler; kooksteentjes

2.2.16. pH-meter

2.2.17. Fotometer voor metingen bij 650 nm, met cuvetten van 1 tot 5 cm

2.2.18. Kwalitatief filterpapier

2.3. Procedure

De analysemonsters mogen niet door een schuimlaag worden genomen.

Na en grondige reiniging met water moet de bij de analyse gebruikte apparatuur grondig met een oplossing van zoutzuur in methanol (2.2.10) en vervolgens met gedeïoniseerd water voor het gebruik worden uitgespoeld.

Filtreer de te onderzoeken in- en uitloop van de actiefslibinstallatie onmiddellijk na de monsterneming. Gooi de eerste 100 ml van de filtraten weg.

Breng een afgemeten, zo nodig geneutraliseerde hoeveelheid van het monster in een scheitrechter van 250 ml (2.2.11). De hoeveelheid monster moet tussen de 20 en de 150 μg MBAS bevatten. Bij een lager MBAS-gehalte kan tot 100 ml van het monster worden gebruikt. Bij gebruik van minder dan 100 ml moet met gedeïoniseerd water tot 100 ml worden aangevuld. Voeg aan het monster 10 ml van de bufferoplossing (2.2.1), 5 ml van de neutrale methyleenblauwoplossing (2.2.2) en 15 ml chloroform (2.2.4) toe. Schud het mengsel gelijkmatig en niet te krachtig gedurende 1 minuut. Laat na de scheiding van de fasen de chloroformlaag in een tweede scheitrechter lopen, die 110 ml gedeïoniseerd water en 5 ml zure methyleenblauwoplossing (2.2.3) bevat. Schud het mengsel gedurende 1 minuut. Laat de chloroformlaag over een van tevoren met alcohol gewassen en met chloroform bevochtigd wattenfilter percoleren in een maatkolf (2.2.12).

Extraheer de alkalische en zure oplossingen driemaal, bij de tweede en derde extractie met 10 ml chloroform. Filtreer de verenigde chloroformextracten over dezelfde wattenfilter en vul met de chloroform die voor het nawassen van de watten werd gebruikt tot de streep aan in de kolf van 50 ml (2.2.12). Meet de extinctie van de chloroformoplossing met een fotometer bij 650 nm in cuvetten van 1 tot 5 cm tegen chloroform. Pas de gehele procesgang toe op een blancobepaling.

2.4. *Ijkcure*

Bereid een ijkoplossing uit de standaardstof dodecylbenzeensulfonzuurmethylester (tetrapropyleen type PM 340) na omzetting in het kaliumzout. De MBAS wordt uitgedrukt als natriumdodecylbenzeensulfonaat (PM 348).

Weeg 400 tot 450 mg dodecylbenzeensulfonzuurmethylester (2.2.5) tot op 0,1 mg nauwkeurig in een kolf met ronde bodem en voeg 50 ml van de oplossing van kaliumhydroxide in ethanol (2.2.6), alsmede enkele kooksteentjes toe. Laat na aanbrenging van de terugvloeiakoeler 1 uur koken. Was na het koelen de koeler en het verbindingstuk van geslepen glas met ongeveer 30 ml ethanol en voeg de wasvloeistof toe aan de inhoud van de kolf. Titreer de oplossing met zwavelzuur tegen fenolftaleïne totdat deze kleurloos is. Breng deze oplossing over in een maatkolf van 1 000 ml (2.2.14), vul met gedeïoniseerd water aan tot de streep en meng.

Een deel van deze oppervlakactieve voorraadoplossing wordt daarna verder verdund. Neem 25 ml af, breng deze over in een maatkolf van 500 ml (2.2.13), vul met gedeïoniseerd water tot de streep en meng.

Deze standaardoplossing bevat:

$$\frac{E \times 1,023 \text{ mg MBAS per ml}}{20\,000}$$

waarbij: E = gewicht van het monster in mg.

Neem voor de ijkcure achtereenvolgens hoeveelheden van 1, 2, 4, 6 en 8 ml van de standaardoplossing en vul telkens met gedeïoniseerd water aan tot 100 ml. Ga vervolgens te werk zoals in punt 2.3 is beschreven, met inbegrip van een blancobepaling.

2.5. *Berekening van de resultaten*

De hoeveelheid anionogene oppervlakactieve stof (MBAS) in het monster wordt afgelezen van de ijkcure (2.4). Het MBAS-gehalte van het monster wordt verkregen aan de hand van de volgende formule:

$$\frac{\text{mg MBAS} \times 1\,000}{V} = \text{MBAS mg/l}$$

waarbij: V = de gebruikte hoeveelheid monster in ml.

Geef de resultaten weer in natriumdodecylbenzeensulfonaat (PM 348).

2.6. *Weergave van de resultaten*

Geef de resultaten weer in MBAS mg/liter en wel tot op 0,1 mg/liter nauwkeurig.

3. **Bepaling van niet-ionogene oppervlakactieve stoffen bij biologische afbreekbaarheidstests**

3.1. *Principe*

De oppervlakactieve stoffen worden door gasstripping geconcentreerd en geïsoleerd. Bij het gebruikte monster moet de hoeveelheid niet-ionogene oppervlakactieve stoffen gelegen zijn tussen 250 en 800 µg.

De gestripte oppervlakactieve stof wordt in ethylacetaat opgelost.

Na faseafscheiding en verdamping van het oplosmiddel wordt de niet-ionogene oppervlakactieve stof in een oplossing in water geprecipiteerd door toevoeging van gewijzigd Dragendorff-reagens ($\text{KBiI}_4 + \text{BaCl}_2 + \text{ijsazijn}$).

Het precipitaat wordt gefiltreerd, met ijsazijn gewassen en in een ammoniumtartraatoplossing opgelost. Het bismut in de oplossing wordt potentiometrisch getitreerd met een pyrolidinedithiocarbamaatoplossing (pH 4-5), waarbij gebruik wordt gemaakt van een blank-platina-indicatorelektrode en een kalomel- of zilver/zilverchloridereferentie-elektrode. De methode is van toepassing op niet-ionogene oppervlakactieve stoffen die 6-30 alkeenoxdegroepen bevatten.

Het resultaat van de titratie wordt met de empirische factor 54 vermenigvuldigd voor omzetting in de referentiestof nonylfenol, gecondenseerd met 10 mol ethyleenoxide (NP 10).

3.2. *Reagentia en apparatuur*

Reagentia moeten worden aangelengd met gedeïoniseerd water.

3.2.1. Zuiver ethylacetaat, vers gedestilleerd

3.2.2. Natriumbicarbonaat, NaHCO_3 p.a.

- 3.2.3. Verdund zoutzuur [20 ml geconcentreerd zoutzuur (HCl), verdund tot 1 000 ml met water]
- 3.2.4. Methanol p.a., vers gedestilleerd en in een glazen fles bewaard
- 3.2.5. Broomkresolpurper, 0,1 g in 100 ml methanol
- 3.2.6. Neerslagmiddel: het neerslagmiddel is een mengsel van twee volumedelen oplossing A en een volumedeel oplossing B. Het mengsel wordt in een bruine fles bewaard en kan tot een week na de vermenging worden gebruikt.

3.2.6.1. Oplossing A

Los 1,7 g basisch bismutnitraat, $\text{BiONO}_3 \cdot \text{H}_2\text{O}$ p.a., in 20 ml ijszijn op en vul aan met water tot 100 ml. Los vervolgens 65 g kaliumjodide p.a. in 200 ml water op. Vermeng deze twee oplossingen in een maatkolf van 1 000 ml, voeg aan het mengsel 200 ml ijszijn (3.2.7) toe en vul aan met water tot 1 000 ml.

3.2.6.2. Oplossing B

Los 290 g bariumchloride, $\text{BaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ p.a., op in 1 000 ml water.

- 3.2.7. Ijszijn 99-100 % (lagere concentraties zijn ongeschikt)
- 3.2.8. Ammoniumtartraatoplossing: vermeng 12,4 g wijnsteenzuur p.a. en 12,4 ml ammoniumoplossing p.a. ($d = 0,910 \text{ g/ml}$) en vul tot 1 000 ml aan met water (of gebruik een equivalente hoeveelheid ammoniumtartraat p.a.).
- 3.2.9. Verdunde ammoniakoplossing: 40 ml ammoniakoplossing p.a. ($d = 0,910 \text{ g/ml}$) die met water wordt verdund tot 1 000 ml.
- 3.2.10. Acetaatbuffer: los in een bekglas 40 g vast natriumhydroxyde p.a. in 500 ml water op en laat afkoelen. Voeg hieraan 120 ml ijszijn (3.2.7) toe. Meng grondig, laat afkoelen en giet over in een maatkolf van 1 000 ml. Vul tot de streep aan met water.
- 3.2.11. Pyrolidinedithiocarbamaatoplossing (staat bekend als „carbaatoplossing”): los 103 mg natriumpyrolidinedithiocarbamaat, $\text{C}_5\text{H}_8\text{NNaS}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$, in ongeveer 500 ml water op, voeg er 10 ml n-amylalcohol p.a. en 0,5 g NaHCO_3 p.a. aan toe en vul aan tot 1 000 ml met water.
- 3.2.12. Kopersulfaatoplossing (voor standaardisatie van 3.2.11).

VOORRAADOPLOSSING

Meng 1 249 g kopersulfaat, $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ p.a., met 50 ml 0,5 M zwavelzuur en vul aan tot 1 000 ml met water.

STANDAARDOPLOSSING

Meng 50 ml voorraadoplossing met 10 ml 0,5 M H_2SO_4 en vul aan tot 1 000 ml met water.

- 3.2.13. Natriumchloride p.a.
- 3.2.14. Gasstripper (zie figuur 5)
- De diameter van de schijf van gesinterd materiaal moet gelijk zijn aan de binnendiameter van de cilinder.
- 3.2.15. Scheitrechter van 250 ml
- 3.2.16. Magneetroerder met magneet van 25-30 mm
- 3.2.17. Goochkroes, diameter van de geperforeerde bodem = 25 mm, type G4
- 3.2.18. Rond filtreerpapier van glasvezel, diameter 27 mm met vezeldiameter 0,3-1,5 μm
- 3.2.19. Twee filtreerkolven met verbindingstuk en rubberhals, van respectievelijk 500 ml en 250 ml
- 3.2.20. Registrerende potentiometer met een blank-platina-indicatorelektrode en een kalomel- of zilver/zilverchloridereferentie-elektrode met een meetgebied van 250 mV en met een automatische buret met een inhoud van 20-25 ml, of soortgelijke, met de hand bediende apparatuur

3.3. Methode

3.3.1. Concentratie en afscheiding van de oppervlakteactieve stof

Filtreer het waterige monster over kwalitatief filtreerpapier. Gooi de eerste 100 ml van het filtraat weg.

Breng in de stripper, na spoeling met ethylacetaat, een zodanig afgemeten hoeveelheid van het monster dat dit 250-800 g niet-ionogene oppervlakteactieve stof bevat.

Voeg hieraan, om de afscheiding te bevorderen, 100 g natriumchloride en 5 g natriumbicarbonaat toe.

Indien het volume van het monster meer dan 500 ml bedraagt, moeten deze zouten in vaste vorm aan de stripper worden toegevoegd en een en ander worden opgelost door stikstof of lucht door het apparaat te laten stromen.

Indien gebruik wordt gemaakt van een kleiner monster, moeten de zouten in 400 ml water worden opgelost en vervolgens aan de stripper worden toegevoegd.

Voeg water toe om het niveau tot aan de bovenste afsluiter te brengen.

Voeg voorzichtig een laag van 100 ml ethylacetaat toe boven het water.

Vul de wasfles in de gasleiding (stikstof of lucht) voor tweederde met ethylacetaat.

Laat een gasstroom van 30-60 liter/uur door de stripper gaan; hierbij verdient het aanbeveling een debietmeter te gebruiken. De doorstromingsnelheid moet in het begin geleidelijk worden opgevoerd. De gastoevoersnelheid moet zodanig zijn geregeld dat de fasen merkbaar gescheiden blijven om de vermenging van de fasen en de oplossing van het ethylacetaat in het water zo klein mogelijk te houden. Sluit de gasstroom na vijf minuten.

Indien er een vermindering van het volume van de organische fase door oplossing in water met meer dan 20 % plaatsvindt, moet het verwijderen worden herhaald met een zwakkere gasstroom.

Laat de organische fase in een scheitrechter aflopen. Breng het water in de scheitrechter dat afkomstig is van de waterige fase — dit mag slechts een hoeveelheid van enkele ml zijn — terug in de stripper. Filtreer de ethylacetaatfase over droog kwalitatief filterpapier in een bekersglas van 250 ml.

Breng nog 100 ml ethylacetaat in de stripper en laat er opnieuw gedurende vijf minuten stikstof of lucht doorstromen. Laat de organische fase afvloeien in de scheitrechter waarvan gebruik werd gemaakt bij de eerste scheiding, werp de waterige fase weg en laat de organische fase door dezelfde filter stromen als de eerste ethylacetaathoeveelheid. Spoel zowel scheitrechter als filter uit met 20 ml ethylacetaat.

Damp het ethylacetaatextract volledig in met behulp van een waterbad (zuurkast). Laat een lichte luchtstroom over het oppervlak van de oplossing gaan om de verdamping te bespoedigen.

3.3.2. Precipitatie en filtratie

Los het droge residu van 3.3.1 in 5 ml methanol op, voeg 40 ml water en 0,5 ml verdund HCl (3.2.3) toe en roer het mengsel om met een magneetroerder.

Voeg aan deze oplossing 30 ml neerslagmiddel (3.2.6) uit een maatscilinder toe. Het precipitaat vormt zich na herhaald roeren. Laat het mengsel na tien minuten roeren ten minste vijf minuten staan.

Filtreer het mengsel door een Goochkroes, waarvan de bodem bedekt is met filterpapier van glasvezel. Was eerst de filter onder afzuiging met ongeveer 2 ml ijsazijn. Was vervolgens het bekersglas, de magneet en de kroes grondig met ijsazijn, waarvan men ongeveer 40-50 ml nodig heeft. Het is niet noodzakelijk het precipitaat dat aan de wanden van het bekersglas kleefte kwantitatief in de filter over te brengen, omdat de oplossing van het precipitaat voor de titratie weer in het bij de precipitatie gebruikte bekersglas wordt overgebracht en het resterende precipitaat daarna opgelost zal worden.

3.3.3. Oplossing van het precipitaat

Los het precipitaat op in de filterkroes door toevoeging van de hete (ongeveer 80 ° C) ammoniumtartraatoplossing (3.2.8) in drie gedeelten van elk 10 ml. Laat elk gedeelte enkele minuten in de kroes staan alvorens het door de filter wordt afgezogen in de fles.

Breng de inhoud van de filtreerkolf in het bekersglas waarvan gebruik werd gemaakt bij de precipitatie. Spoel de wanden van het bekersglas af met nogmaals 20 ml tartraatoplossing om de rest van het precipitaat op te lossen.

Was de kroes, het verbindingsstuk en de filtreerkolf zorgvuldig met 150-200 ml water en breng het spoelwater terug in het bekersglas dat bij de precipitatie werd gebruikt.

3.3.4. Titratie

Roer de oplossing om met een magneetroerder (3.2.16), voeg er enkele druppels broomkresolpurper (3.2.5) aan toe en vervolgens de verdunde ammoniakoplossing (3.2.9) totdat de oplossing een paarse kleur vertoont (de oplossing is aanvankelijk zwak zuur door het azijnzuurresidu waarvan gebruik werd gemaakt bij het uitspoelen).

Voeg vervolgens 10 ml acetaatbuffer (3.2.10) toe, dompel de elektroden in de oplossing en titreer potentiometrisch met standaard „carbaatoplossing” (3.2.11), waarbij het uiteinde van de buret in de oplossing is ondergedompeld.

De titreersnelheid mag niet meer bedragen dan 2 ml/min.

Het eindpunt wordt gevormd door het snijpunt van de raaklijnen aan de twee takken van de potentiaalkromme.

Soms vervlakt de buiging in de potentiaalkromme; dit kan worden voorkomen door zorgvuldige reiniging van de platina-elektrode (schuren met amarilpapier).

3.3.5. Blancobepalingen

Pas tegelijkertijd de gehele procesgang toe op een blancobepaling met 5 ml methanol en 40 ml water, overeenkomstig de instructies die in punt 3.3.2 zijn gegeven. Bij titratie moet men beneden de 1 ml blijven omdat anders de zuiverheid van de reagentia (3.2.3, 3.2.7, 3.2.8, 3.2.9, 3.2.10), met name het gehalte ervan aan zware metalen, verdacht is en dan moeten zij worden vervangen. Met deze blancobepaling moet bij de berekening van de resultaten rekening worden gehouden.

3.3.6. Bepaling van de factor van de „carbaatoplossing”

Bepaal dagelijks voor gebruik de factor van de carbaatoplossing. Titreer daarvoor 10 ml van de kopersulfaatoplossing (3.2.12) met „carbaatoplossing” na toevoeging van 100 ml water en 10 ml acetaatbuffer (3.2.10). Indien de gebruikte hoeveelheid a ml is, dan is factor f:

$$f = \frac{10}{a}$$

Alle resultaten van de titratie moeten met deze factor worden vermenigvuldigd.

3.4. Berekening van de resultaten

Elke niet-ionogene oppervlakteactieve stof heeft een eigen omrekeningsfactor, die wordt bepaald door zijn samenstelling, in het bijzonder de lengte van de alkeenoxylketen. Het gehalte aan niet-ionogene oppervlakteactieve stof wordt gerelateerd aan een standaardstof — een nonylfenol met tien ethyleenoxylde-eenheden (NP 10) — waarvan de omrekeningsfactor 0,054 bedraagt.

Met behulp van deze factor wordt de hoeveelheid in het monster aanwezige oppervlakteactieve stof gevonden en in mg NP 10-equivalent uitgedrukt aan de hand van de volgende formule:

$$(b - c) \times f \times 0,054 = \text{mg niet-ionogene oppervlakteactieve stof als NP 10}$$

waarbij:

b = het volume „carbaatoplossing” gebruikt voor het monster (ml),

c = het volume „carbaatoplossing” gebruikt voor de blancobepaling (ml),

f = de factor van de „carbaatoplossing”.

3.5. Weergave van de resultaten

Geef de resultaten weer in mg/liter als NP 10 en wel tot op 0,1 nauwkeurig.

4. Voorbehandeling van de te onderzoeken anionogene oppervlakteactieve stoffen

4.1. Inleiding

4.1.1. Behandeling van de monsters

Op de anionogene oppervlakteactieve stoffen en detergentia moet de volgende behandeling worden toegepast voordat de biologische afbreekbaarheid wordt bepaald door middel van de bevestigingstest:

PRODUCTEN	BEHANDELING
Anionogene oppervlakteactieve stoffen	Geen
Detergentia	Alcoholextractie en vervolgens afscheiding van de anionogene oppervlakteactieve stoffen door ionenwisseling

Het doel van de alcoholextractie is het verwijderen van de onoplosbare en anorganische bestanddelen uit het handelsproduct; genoemde bestanddelen kunnen namelijk in sommige omstandigheden de biologische afbreekbaarheidstest verstoren.

4.1.2. Ionenwisselingsproces

Voor een goede uitvoering van biologische afbreekbaarheidstests is het nodig de anionogene oppervlaktestoffen uit zeep en uit niet-ionogene en kationogene oppervlaktestoffen te isoleren en af te scheiden.

Een en ander wordt bereikt door toepassing van een ionenwisselingstechniek waarbij gebruik wordt gemaakt van macroporeus wisselingshars en van elutie. Zeep, anionogene en niet-ionogene oppervlaktestoffen kunnen aldus in één proces worden afgezonderd.

4.1.3. Analytische controle

Na homogenisatie wordt het gehalte aan anionogene oppervlaktestoffen in het detergens bepaald volgens de MBAS-analysemethode. Het zeepgehalte wordt aan de hand van een geschikte analysemethode bepaald.

Deze analyse van de producten is noodzakelijk om de hoeveelheden te berekenen die nodig zijn om de fracties voor de biologische afbreekbaarheidstest te bereiden.

Kwantitatieve extractie is niet noodzakelijk; ten minste 80 % van de anionogene oppervlaktestoffen moet echter worden geëxtraheerd. Doorgaans wordt 90 % of meer verkregen.

4.2. Principe

Uit een homogeen monster (poeders, gedroogde pasta's en gedroogde vloeistoffen) wordt een ethanol-extract verkregen, dat de oppervlaktestoffen, zeep en andere in alcohol oplosbare bestanddelen van het monster van het detergens bevat.

Het ethanol-extract wordt ingedampt en opgelost in een mengsel van isopropanol en water, waarna men de verkregen oplossing laat percoleren over een combinatie van een sterk zure kationenwisselaar en een macroporeuze anionenwisselaar, die tot 50 ° C wordt verhit. Deze temperatuur is noodzakelijk om precipitatie van vetzuren in zure media te voorkomen.

De niet-ionogene oppervlaktestoffen blijven in de uitlopende vloeistof.

De zeep-vetzuren worden door extractie met CO₂-bevattend ethanol afgescheiden. Daarna worden de anionogene oppervlaktestoffen door elutie met een waterige oplossing van ammoniumbicarbonaat in isopropanol als ammoniumzouten verkregen. Deze ammoniumzouten worden gebruikt voor de afbreekbaarheidstest.

Kationogene oppervlaktestoffen die de biologische afbreekbaarheidstest en het analyseproces zouden kunnen verstoren, worden verwijderd door de kationenwisselaar, die op de anionenwisselaar wordt geplaatst.

4.3. Chemicaliën en apparatuur

4.3.1. Gedeïoniseerd water

4.3.2. Ethanol, 95 % (v/v) C₂H₅OH (toegestaan denatureringsmiddel: methylethylketon of methanol)

4.3.3. Mengsel van isopropanol en water (50/50 v/v):

— 50 volumedelen isopropanol, CH₃CHOH.CH₃, en

— 50 volumedelen water (4.3.1).

4.3.4. Oplossing van kooldioxide in ethanol (ongeveer 0,1 % CO₂): laat via een afloopbuis met een ingebouwd gesinterd glasplaatje kooldioxide, CO₂, over het ethanol (4.3.2) percoleren gedurende tien minuten. De oplossing moet onmiddellijk voor het gebruik worden bereid.

4.3.5. Ammoniumbicarbonaatoplossing (60/40 v/v): 0,3 mol NH₄HCO₃ in 1 000 ml van een mengsel van isopropanol en water, bestaande uit 60 volumedelen isopropanol en 40 volumedelen water (4.3.1)

4.3.6. Kationenwisselaar (KAT), sterk zuur, bestand tegen alcohol (50-100 mesh)

4.3.7. Anionenwisselaar (AAT), macroporeus, Merck Lewatit MP 7080 (70-150 mesh) of equivalent

4.3.8. Zoutzuur, 10 % HCl g/g

4.3.9. Kolf met ronde bodem van 2 000 ml, met ingeslepen stop en terugvloeikoeler

4.3.10. Zuigfilter met een diameter van 90 mm (verwarmbaar) voor papieren filters

4.3.11. Filtreerkolf van 2 000 ml

4.3.12. Wisselingskolommen met verhittingsmantel en kraan: binnenbuis: diameter 60 mm en hoogte 450 mm (zie figuur 4)

4.3.13. Waterbad

4.3.14. Vacuümdroogoven

4.3.15. Thermostaat

4.3.16. Rotatieverdamer

4.4. *Bereiding van het extract en afscheiding van de anionogene oppervlakactieve stoffen*

4.4.1. Bereiding van het extract

De voor de biologische afbreekbaarheidstest benötigde hoeveelheid oppervlakactieve stoffen bedraagt ongeveer 50 g MBAS.

Normaal zal de hoeveelheid product waaruit wordt geëxtraheerd niet meer dan 1 000 g bedragen, maar het kan nodig zijn aanvullende hoeveelheden van het monster te behandelen. Om praktische redenen zal de bovengrens meestal bij 5 000 g liggen.

Uit ervaring is gebleken dat het aanbeveling verdient verscheidene kleine extracties uit te voeren in plaats van één grote. De aangegeven hoeveelheden wisselaar hebben het vermogen 600-700 mmol oppervlakactieve stoffen en zeep af te scheiden.

4.4.2. Isolatie van in alcohol oplosbare bestanddelen

Voeg aan 1 250 ml ethanol 250 g van het te onderzoeken detergens toe, breng dit mengsel aan de kook en laat het gedurende een uur onder terugloop al roerend koken. Laat de hete alcoholische oplossing lopen over een grove zuigfilter verhit tot 50 °C en zuig vlug af. Was kolf en zuigfilter met ongeveer 200 ml hete ethanol. Vang filtraat en filterwaswater op in een filtreerkolf.

Indien dikvloeibare of vloeibare producten worden onderzocht, moet men zich ervan vergewissen dat het monster niet meer dan 55 g anionogene oppervlakactieve stoffen en 35 g zeep bevat. Damp dit gewogen monster volledig in. Los het residu op in 2 000 ml ethanol en ga te werk zoals hierboven is beschreven.

Voor poeders met een laag schudgewicht (< 300 g/l) wordt aanbevolen een ethanol/monster-verhouding van 20:1 te gebruiken. Damp het ethanolbevattend filtraat volledig in, bij voorkeur met een rotatieverdamer. Herhaal een en ander indien een grotere hoeveelheid extract nodig is. Los het residu op in 5 000 ml van een mengsel van isopropanol en water.

4.4.3. Voorbereiding van de ionenwisselingskolommen

KATIONENWISSELINGSKOLOM

Breng 600 ml kationenwisselingshars (4.3.6) in een bekglas van 3 000 ml en dek af door toevoeging van 2 000 ml zoutzuur (4.3.8). Laat dit ten minste twee uur staan, waarbij af en toe wordt geroerd.

Giet het zuur af en breng het hars met gedeïoniseerd water in de kolom (4.03.2012) over. De kolom moet een stop van glaswol bevatten.

Was de kolom met gedeïoniseerd water met een snelheid van 10-30 ml/min tot het eluaat chloridevrij is.

Verplaats het water met 2 000 ml van het mengsel van isopropanol en water (4.3.3) met een snelheid van 10-30 ml/min. De wisselingskolom is nu gebruiksklaar.

ANIONENWISSELINGSKOLOM

Breng 600 ml anionenwisselingshars (4.3.7) in een bekglas van 3 000 ml en dek af door toevoeging van 2 000 ml gedeïoniseerd water.

Laat het hars gedurende ten minste twee uur opzwellen.

Breng het hars met gedeïoniseerd water in de kolom over. De kolom moet een stop van glaswol bevatten.

Was de kolom met 0,3 M ammoniumbicarbonaatoplossing (4.30,5) tot deze chloridevrij is. Hiervoor is ongeveer 5 000 ml oplossing nodig. Was opnieuw met 2 000 ml gedeïoniseerd water. Verplaats het water met 2 000 ml van het mengsel van isopropanol en water (4.3.3) met een snelheid van 10-30 ml/min. De wisselingskolom vertoont nu de OH-vorm en is gebruiksklaar.

4.4.4. Ionenwisselingsproces

Verbind de wisselingskolommen op een zodanige wijze dat de kationenwisselingskolom zich op de anionenwisselingskolom bevindt.

Verhit de wisselingskolommen tot 50 ° C, waarbij gebruik wordt gemaakt van een thermostaat.

Verhit 5 000 ml van de in punt 4.4.2 verkregen oplossing tot 60 ° C en laat de oplossing door de wisselaarscombinatie lopen met een snelheid van 20 ml/min. Was de kolommen met 1 000 ml van het hete mengsel van isopropanol en water (4.3.3).

Maak om de anionogene oppervlakactieve stoffen (MBAS) te verkrijgen de KAT-kolom los. Elueer met 5000 ml ethanol/CO₂-oplossing bij 50 ° C (4.3.4) de zeep-vetzuren uit de KAT-kolom. Verwijder het eluaat.

Elueer vervolgens de MBAS uit de AAT-kolom met 5 000 ml ammoniumbicarbonaatoplossing (4.3.5). Damp het eluaat volledig in met behulp van een stoombad of in een rotatieverdampers.

Het residu bevat de MBAS (als ammoniumzout) en eventueel niet-oppervlakactieve anionogene stoffen waarvan geen nadelige invloed uitgaat op de biologische afbreekbaarheidstest. Voeg aan het residu gedeïoniseerd water toe totdat een bepaald volume is bereikt en bepaal het MBAS-gehalte in een aliquot deel. De oplossing wordt gebruikt als standaardoplossing van de anionogene detergentia voor de biologische afbreekbaarheidstest. De oplossing moet bij een temperatuur van minder dan 5 ° C worden bewaard.

4.4.5. Regeneratie van de ionenwisselingsharsen

De kationenwisselaar wordt na gebruik weggegooid.

Het anionenwisselingshars wordt geregenereerd door een aanvullende hoeveelheid ammoniumbicarbonaatoplossing (4.3.5) door de kolom te laten lopen met een snelheid van ongeveer 10 ml/min, totdat het eluaat vrij is van anionogene oppervlakactieve stoffen (methyleenblauwtest).

Laat vervolgens 2 000 ml van het mengsel van isopropanol en water (4.3.3) door de anionenwisselaar lopen om door te spoelen. De anionenwisselaar is opnieuw gebruiksklaar.

5. Voorbehandeling van de te onderzoeken niet-ionogene oppervlakactieve stoffen

5.1. Inleiding

5.1.1. Behandeling van de monsters

Op de niet-ionogene oppervlakactieve stoffen en detergentia moet de volgende behandeling worden toegepast voordat de biologische afbreekbaarheid wordt bepaald door middel van de bevestigingstest:

PRODUCTEN	BEHANDELING
Niet-ionogene oppervlakactieve stoffen	Geen
Detergentia	Alcoholextractie en vervolgens afscheiding van de niet-ionogene oppervlakactieve stoffen door ionenwisseling

Het doel van de alcoholextractie is het verwijderen van de onoplosbare en anorganische bestanddelen uit het handelsproduct; genoemde bestanddelen kunnen namelijk in sommige omstandigheden de biologische afbreekbaarheidstest verstoren.

5.1.2. Ionenwisselingsproces

Voor een goede uitvoering van biologische afbreekbaarheidstests is het nodig de niet-ionogene oppervlakactieve stoffen uit zeep en uit anionogene en kationogene oppervlakactieve stoffen te isoleren en af te scheiden.

Een en ander wordt bereikt door toepassing van een ionenwisselingstechniek waarbij gebruik wordt gemaakt van macroporeus wisselingshars en van elutie. Zeep, anionogene en niet-ionogene oppervlakactieve stoffen kunnen aldus in één proces worden afgezonderd.

5.1.3. Analytische controle

Na homogenisatie wordt het gehalte aan anionogene en niet-ionogene oppervlakactieve stoffen in het detergent bepaald volgens de MBAS- en BiAS-analysemethode. Het zeepgehalte wordt aan de hand van een geschikte analysemethode bepaald.

Deze analyse van het product is noodzakelijk om de hoeveelheden te berekenen die nodig zijn om de fracties voor de biologische afbreekbaarheidstests te bereiden.

Kwantitatieve extractie is niet noodzakelijk; ten minste 80 % van de niet-ionogene oppervlakreactieve stoffen moet echter worden geëxtraheerd. Doorgaans wordt 90 % of meer verkregen.

5.2. *Principe*

Uit een homogeen monster (poeders, gedroogde pasta's en gedroogde vloeistoffen) wordt een ethanolextract verkregen, dat de oppervlakreactieve stoffen, zeep en andere in alcohol oplosbare bestanddelen van het monster van het detergens bevat.

Het ethanolextract wordt ingedampt en opgelost in een mengsel van isopropanol en water, waarna men de verkregen oplossing laat percoleren over een combinatie van een sterk zure kationenwisselaar en een macroporeuze anionenwisselaar, die tot 50 ° C wordt verhit. Deze temperatuur is noodzakelijk om precipitatie van vetzuren in zure media te voorkomen. De niet-ionogene oppervlakreactieve stoffen worden door verdamping van de uitlopende vloeistof verkregen.

Kationogene oppervlakreactieve stoffen, die de biologische afbreekbaarheidstest en het analyseproces zouden kunnen verstoren, worden verwijderd door de kationenwisselaar, die op de anionenwisselaar wordt geplaatst.

5.3. *Chemicaliën en apparatuur*

5.3.1. Gedeïoniseerd water

5.3.2. Ethanol, C₂H₅OH 95 % (v/v) (toegestaan denatureringsmiddel: methylethylketon of methanol)

5.3.3. Mengsel van isopropanol en water (50/50 v/v):

- 50 volumedelen isopropanol, CH₃CHOH.CH₃, en
- 50 volumedelen water (5.3.1).

5.3.4. Ammoniumbicarbonaatoplossing (60/40 v/v):

0,3 mol NH₄HCO₃ in 1 000 ml van een mengsel van isopropanol en water, bestaande uit 60 volumedelen isopropanol en 40 volumedelen water (5.3.1)

5.3.5. Kationenwisselaar (KAT), sterk zuur, bestand tegen alcohol (50-100 mesh)

5.3.6. Anionenwisselaar (AAT), macroporeus, Merck Lewatit MP 7080 (70-150 mesh) of equivalent

5.3.7. Zoutzuur, 10 % HCl g/g

5.3.8. Kolf met ronde bodem van 2 000 ml, met ingeslepen stop en terugvloeikoeler

5.3.9. Zuigfilter met een diameter van 90 mm (verwarmbaar) voor papieren filters

5.3.10. Filtreerkolf van 2 000 ml

5.3.11. Wisselingskolommen met verhittingsmantel en kraan: binnenbuis: diameter 60 mm en hoogte 450 mm (zie figuur 4)

5.3.12. Waterbad

5.3.13. Vacuümdroogoven

5.3.14. Thermostaat

5.3.15. Rotatieverdamer

5.4. *Bereiding van het extract en afscheiding van de niet-ionogene oppervlakreactieve stoffen*

5.4.1. Bereiding van het extract

De voor de afbreekbaarheidstest benodigde hoeveelheid oppervlakreactieve stoffen bedraagt ongeveer 25 g BiAS.

Bij de bereiding van extracten voor de afbreekbaarheidstests moet de te gebruiken hoeveelheid product tot een maximum van 2 000 g worden beperkt. Daarom kan het nodig zijn de bewerking tweemaal of vaker uit te voeren om de hoeveelheid te verkrijgen die voor de afbreekbaarheidstests voldoende is.

Uit ervaring is gebleken dat het aanbeveling verdient verscheidene kleine extracties uit te voeren in plaats van één grote.

5.4.2. Isolatie van in alcohol oplosbare bestanddelen

Voeg aan 1 250 ml ethanol 250 g van het te onderzoeken detergens toe, breng dit mengsel aan de kook en laat het gedurende een uur onder terugloop al roerend koken. Laat de hete alcoholische oplossing lopen over een grove zuigfilter verhit tot 50 ° C en zuig vlug af. Was kolf en zuigfilter met ongeveer 200 ml hete ethanol. Vang filtraat en filterwaswater op in een filtreerkolf.

Indien dikvloeibare of vloeibare producten worden onderzocht, moet men zich ervan vergewissen dat het monster niet meer dan 25 g anionogene oppervlakteactieve stoffen en 35 g zeep bevat. Damp dit gewogen monster volledig in. Los het residu op in 500 ml ethanol en ga te werk zoals hierboven is beschreven. Voor poeders met een laag schudgewicht (< 300 g/l) wordt aanbevolen een ethanol/monsterverhouding van 20:1 te gebruiken.

Damp het ethanolbevattend filtraat volledig in, bij voorkeur met een rotatieverdamer. Herhaal een en ander indien een grotere hoeveelheid extract nodig is. Los het residu op in 5 000 ml van een mengsel van isopropanol en water.

5.4.3. Voorbereiding van de ionenwisselingskolommen

KATIONENWISSELINGSKOLOM

Breng 600 ml kationenwisselingshars (5.3.5) in een bekersglas van 3 000 ml en dek af door toevoeging van 2 000 ml zoutzuur (5.3.7). Laat dit ten minste twee uur staan, waarbij af en toe wordt geroerd.

Giet het zuur af en breng het hars met gedeïoniseerd water in de kolom (5.3.11) over. De kolom moet een stop van glaswol bevatten. Was de kolom met gedeïoniseerd water met een snelheid van 10-30 ml/min tot het eluaat chloridevrij is.

Verplaats het water met 2 000 ml van het mengsel van isopropanol en water (5.3.3) met een snelheid van 10-30 ml/min. De wisselingskolom is nu gebruiksklaar.

ANIONENWISSELINGSKOLOM

Breng 600 ml anionenwisselingshars (5.3.6) in een bekersglas en dek af door toevoeging van 2 000 ml gedeïoniseerd water. Laat het hars gedurende ten minste twee uur opzwellen. Breng het hars met gedeïoniseerd water in de kolom over. De kolom moet een stop van glaswol bevatten.

Was de kolom met 0,3 M ammoniumbicarbonaatoplossing (5.3.4) tot deze chloridevrij is. Hiervoor is ongeveer 5 000 ml oplossing nodig. Was opnieuw met 2 000 ml gedeïoniseerd water.

Verplaats het water met 2 000 ml van het mengsel van isopropanol en water (5.3.3) met een snelheid van 10-30 ml/min. De wisselingskolom vertoont nu de OH-vorm en is gebruiksklaar.

5.4.4. Ionenwisselingsproces

Verbind de wisselingskolommen op een zodanige wijze dat de kationenwisselingskolom zich op de anionenwisselingskolom bevindt. Verhit de wisselingskolommen tot 50 ° C, waarbij gebruik wordt gemaakt van een thermostaat. Verhit 5 000 ml van de in punt 5.4.2 verkregen oplossing tot 60 ° C en laat de oplossing door de wisselaarscombinatie lopen met een snelheid van 20 ml/min. Was de kolommen met 1 000 ml van het hete mengsel van isopropanol en water (5.3.3).

Vang, om de niet-ionogene oppervlakteactieve stoffen te verkrijgen, het eluaat en het waswater op en damp deze volledig in, bij voorkeur met een rotatieverdamer. Het residu bevat de BiAS. Voeg gedeïoniseerd water toe totdat een bepaald volume is bereikt en bepaal het BiAS-gehalte in een aliquot deel. De oplossing wordt gebruikt als standaardoplossing van de niet-ionogene oppervlakteactieve stoffen voor de afbreekbaarheidstest. De oplossing moet bij een temperatuur van minder dan 5 ° C worden bewaard.

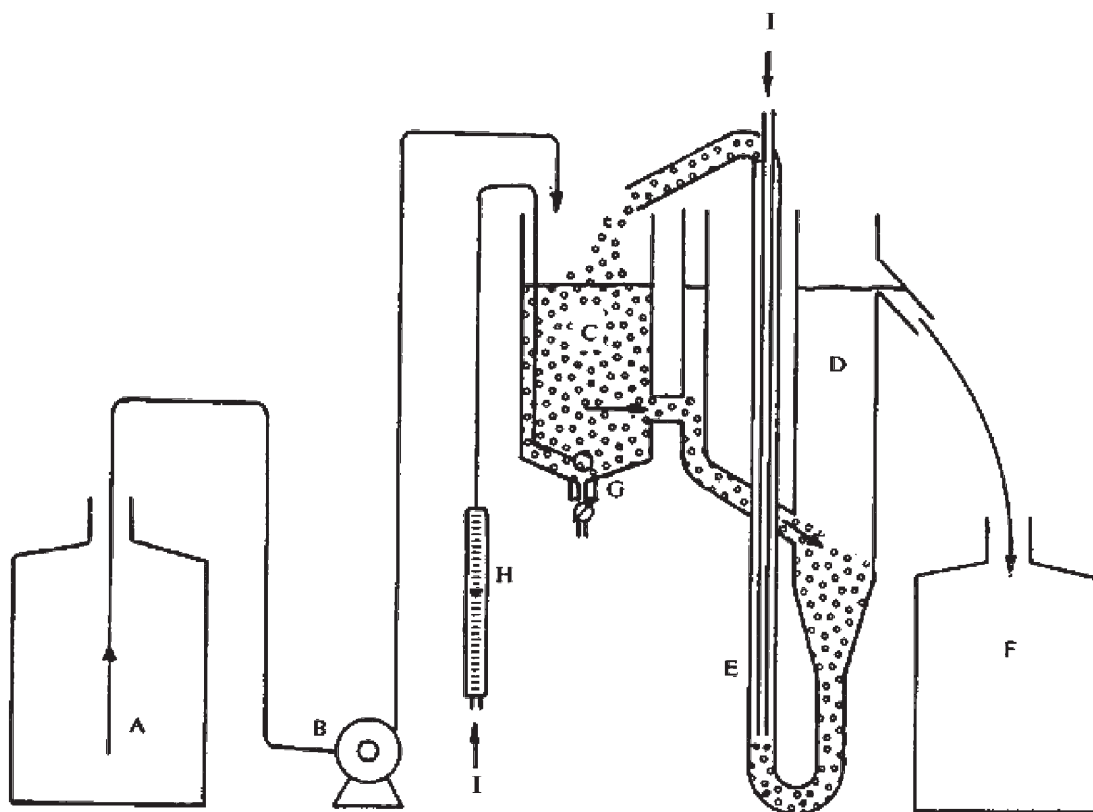
5.4.5. Regeneratie van de ionenwisselingsharsen

De kationenwisselaar wordt na gebruik weggegooid.

Het anionenwisselingshars wordt geregenereerd door ongeveer 5 000-6 000 ml ammoniumbicarbonaatoplossing (5.3.4) door de kolom te laten lopen met een snelheid van ongeveer 10 ml/min, totdat het eluaat vrij is van anionogene oppervlakteactieve stoffen (methyleenblauwttest). Laat vervolgens 2 000 ml van het mengsel van isopropanol en water (5.3.3) door de anionenwisselaar lopen om door te spoelen. De anionenwisselaar is opnieuw gebruiksklaar.

Figuur 1

Actiefslibinstallatie: overzicht

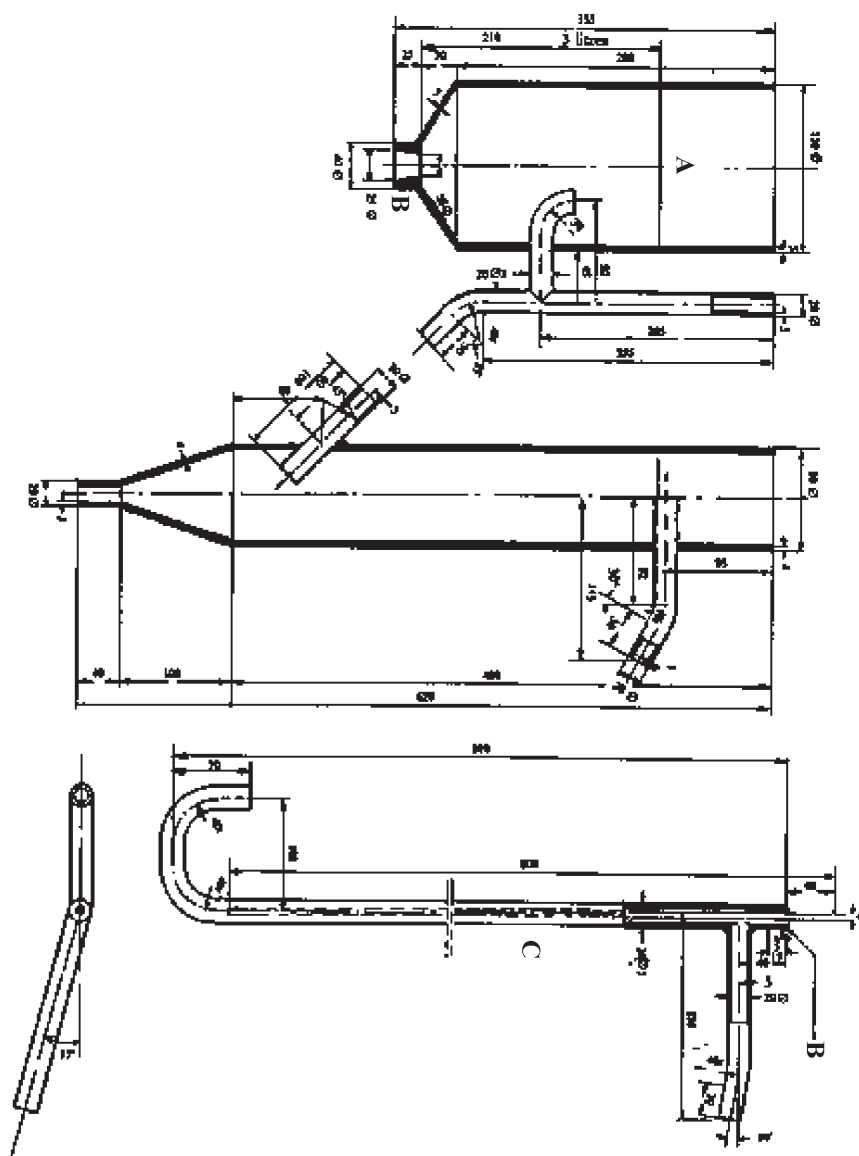

- A Opslagvat
- B Doseerpomp
- C Beluchtingsvat (capaciteit drie liter)
- D Bezinkvat
- E Luchtpomp
- F Vergaarbak
- G Gesinterde beluchtingsinrichting
- H Luchtdebietmeter
- I Lucht

Figuur 2

Actiefslibinstallatie: details

(afmetingen in millimeters)

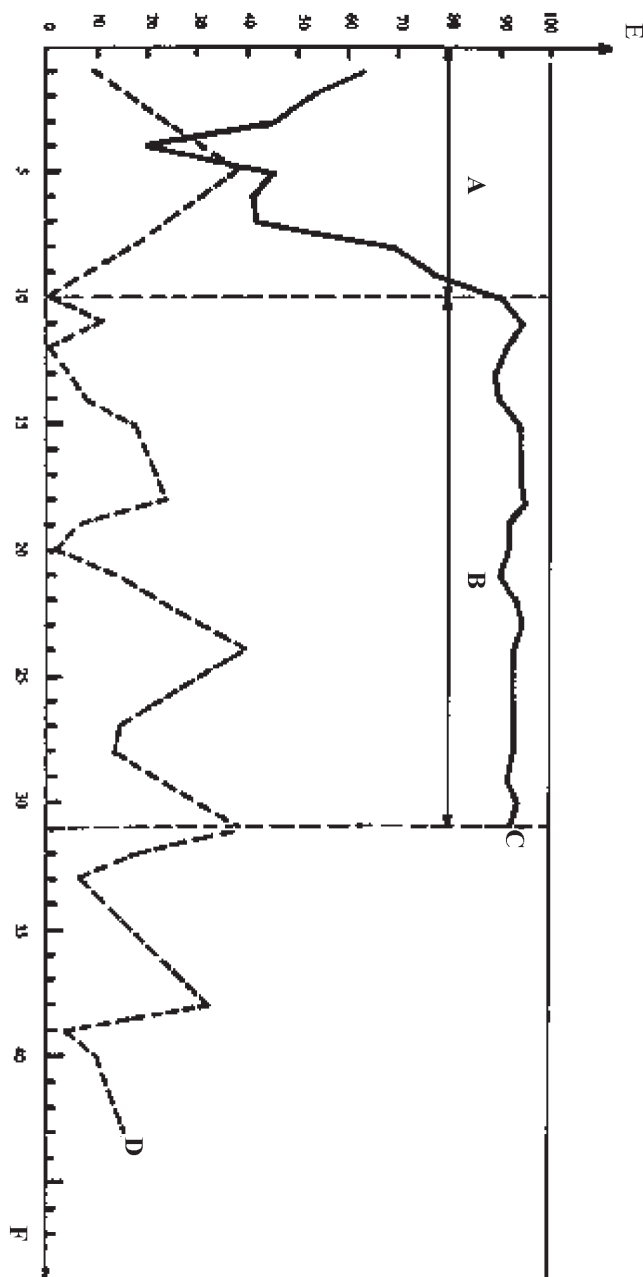
A Vloeistofniveau

B Hard PVC

C Glas of waterbestendige kunststof (hard PVC)

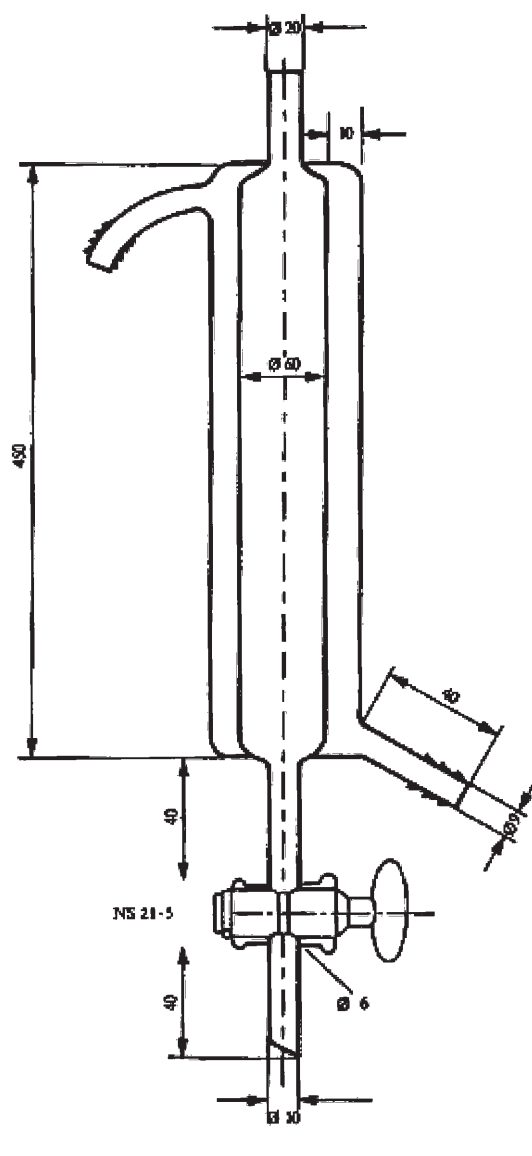
Figuur 3

Berekening van de biologische afbreekbaarheid — bevestigingstest

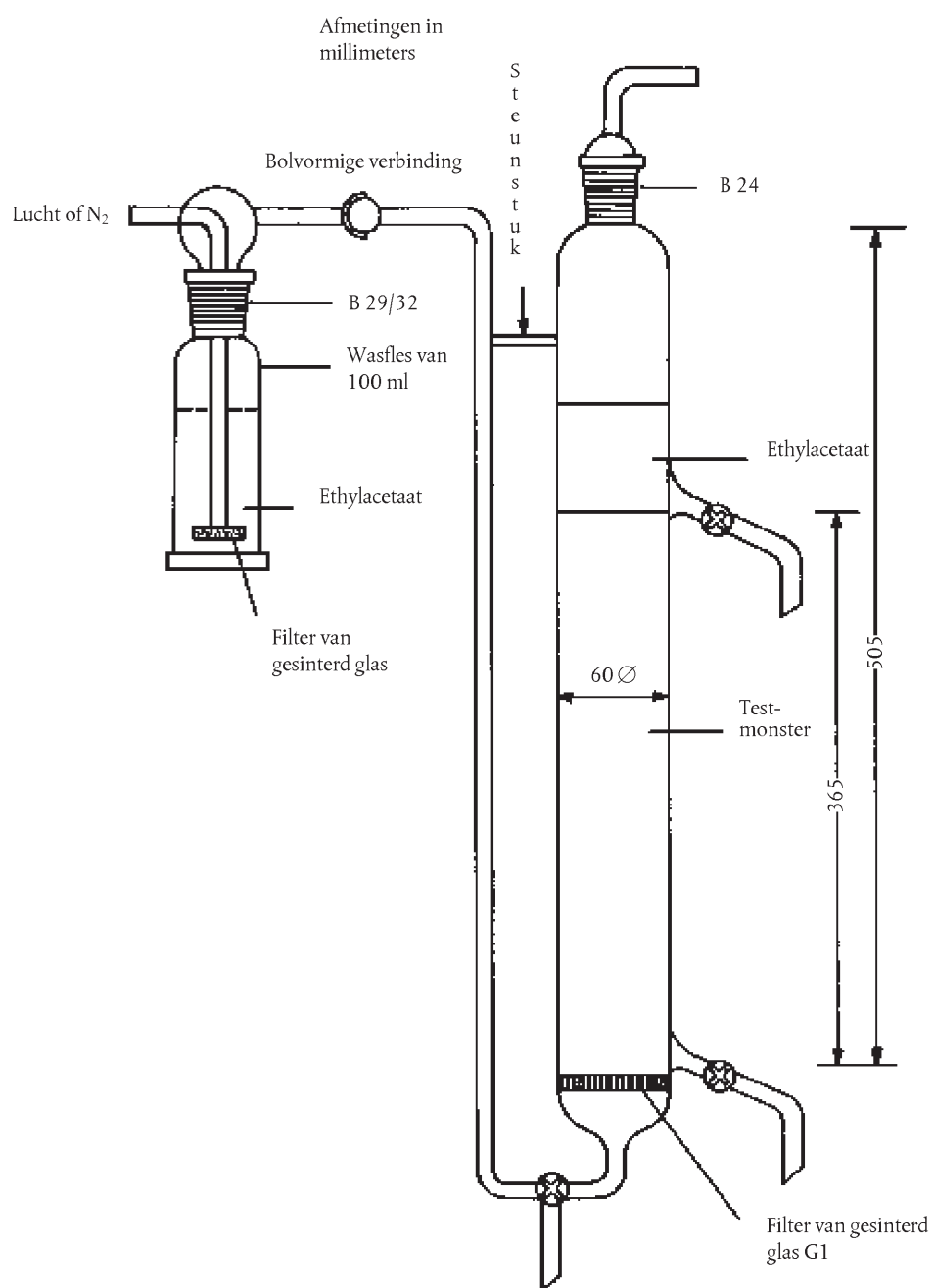

- A Beginperiode
- B Berekeningsperiode (21 dagen)
- C Gemakkelijk afbreekbare oppervlakteactieve stof
- D Moeilijk afbreekbare oppervlakteactieve stof
- E Biologische afbreekbaarheid (%)
- F Tijd (dagen)

Figuur 4
Verwarmde wisselingskolom
(afmetingen in millimeters)

Figuur 5
Gasstripper
(afmetingen in millimeters)

VERORDENING (EG) Nr. 649/2004 VAN DE COMMISSIE
van 7 april 2004
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 8 april 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 (PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17).

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 7 april 2004 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	104,4
	204	48,9
	212	120,5
	624	124,3
	999	99,5
0707 00 05	052	104,6
	204	132,9
	999	118,8
0709 10 00	220	56,4
	999	56,4
0709 90 70	052	91,5
	204	71,7
	999	81,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	49,5
	204	43,4
	212	55,7
	220	45,3
	388	44,2
	400	47,2
	600	48,2
	624	58,7
	999	49,0
0805 50 10	052	40,0
	400	52,1
	999	46,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	50,7
	388	82,5
	400	120,9
	404	100,2
	508	76,7
	512	68,4
	524	75,3
	528	75,4
	720	79,7
	804	122,0
	999	85,2
0808 20 50	388	77,9
	512	71,5
	524	80,3
	528	68,6
	999	74,6

(¹) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2081/2003 van de Commissie (PB L 313 van 28.11.2003, blz. 11). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 650/2004 VAN DE COMMISSIE**van 6 april 2004****houdende vaststelling van eenheidswaarden voor de bepaling van de douanewaarde van bepaalde aan bederf onderhevige goederen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 173, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de artikelen 173 tot en met 177 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 is bepaald dat de Commissie periodieke eenheidswaarden vaststelt voor de producten die zijn omschreven in de in bijlage 26 van genoemde verordening opgenomen klasse-indeling.

- (2) De toepassing van de regelen en maatstaven bepaald in voornoemde artikelen op de gegevens die overeenkomstig het bepaalde in artikel 173, lid 2, van voornoemde verordening aan de Commissie zijn medegedeeld, leidt ertoe voor de betrokken producten de eenheidswaarden vast te stellen die zijn vermeld in de bijlage bij de onderhavige verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De eenheidswaarden bedoeld in artikel 173, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 worden vastgesteld zoals in de in de bijlage opgenomen lijst vermeld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 april 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 april 2004.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 311 van 12.12.2000, blz. 17).

⁽²⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2286/2003 (PB L 343 van 31.12.2003, blz. 1).

BIJLAGE

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Nieuwe aardappelen (primeurs) 0701 90 50	45,90	341,74	423,32	30,58
1.30	Uien (andere dan plantuitjes) 0703 10 19	40,96	304,96	377,75	27,29
1.40	Knoflook 0703 20 00	137,07	1 020,55	1 264,17	91,33
1.50	Prei ex 0703 90 00	66,37	494,17	612,14	44,22
1.80	Witte kool en rode kool 0704 90 10	97,85	728,57	902,49	65,20
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	457,39	566,58	40,93
1.100	Chinese kool ex 0704 90 90	49,54	368,86	456,91	33,01
1.130	Wortelen ex 0706 10 00	33,21	247,27	306,30	22,13
1.140	Radijs ex 0706 90 90	71,58	532,96	660,19	47,69
1.160	Erwten (Pisum sativum), peultjes daaronder begrepen 0708 10 00	319,56	2 379,32	2 947,30	212,92
1.170	Bonen:				
1.170.1	— Bonen (Vigna spp., Phaseolus spp.) ex 0708 20 00	135,40	1 008,13	1 248,79	90,22
1.170.2	— Bonen (Phaseolus ssp. vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 00	176,06	1 310,85	1 623,77	117,31
1.200	Asperges:				
1.200.1	— Groene ex 0709 20 00	283,47	2 110,63	2 614,47	188,88
1.200.2	— Andere ex 0709 20 00	500,68	3 727,91	4 617,82	333,60
1.210	Aubergines 0709 30 00	188,64	1 404,56	1 739,85	125,69
1.220	Bleekselderij (Apium graveolens L., var. Dulce (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	63,39	472,01	584,69	42,24
1.230	Cantharellen 0709 59 10	994,91	7 407,80	9 176,15	662,91
1.240	Niet-scherpsmakende pepers 0709 60 10	224,94	1 674,86	2 074,67	149,88
1.270	Bataten (zoete aardappelen), geheel, vers (bestemd voor menselijke consumptie) 0714 20 10	124,32	925,67	1 146,64	82,84
2.30	Ananassen, vers ex 0804 30 00	92,32	687,37	851,45	61,51

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
2.40	Avocaten, vers ex 0804 40 00	161,20	1 200,23	1 486,74	107,41
2.50	Guaves en manga's, vers ex 0804 50 00	—	—	—	—
2.60	Sinaasappelen, andere dan pomeransen (bittere oranjeappelen), vers:				
2.60.1	— Bloedsinaasappelen en halfbloedsinaasappelen 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, navelines, navelates, salustiana's, verna's, valencia lates, maltaises, shamoutis, ovalis, trovita, hamlins 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— Andere 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen), vers; clementines, wilkings en dergelijke kruisingen van citrusvruchten, vers:				
2.70.1	— Clementines ex 0805 20 10	113,94	848,40	1 050,92	75,92
2.70.2	— Montreales en satsuma's ex 0805 20 30	187,19	1 393,73	1 726,43	124,72
2.70.3	— Mandarijnen en wilkings ex 0805 20 50	62,79	467,52	579,13	41,84
2.70.4	— Tangerines en andere ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	74,05	551,38	683,00	49,34
2.85	Lemmetjes (Citrus aurantifolia, Citrus latifolia), vers 0805 50 90	100,27	746,55	924,76	66,81
2.90	Pompelmoezen en pomelo's of grapefruit, vers:				
2.90.1	— Witte ex 0805 40 00	49,74	370,35	458,76	33,14
2.90.2	— Roze ex 0805 40 00	54,29	404,24	500,74	36,17
2.100	Druiven voor tafelgebruik 0806 10 10	125,91	937,48	1 161,27	83,89
2.110	Watermeloenen 0807 11 00	55,71	414,80	513,82	37,12
2.120	Andere meloenen:				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (daaronder begrepen Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (daaronder begrepen Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	63,74	474,59	587,88	42,47
2.120.2	— Andere ex 0807 19 00	131,45	978,71	1 212,34	87,58
2.140	Peren:				
2.140.1	— Peren — Nashi (Pyrus pyrifolia), Peren — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Andere ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Abrikozen ex 0809 10 00	608,11	4 527,80	5 608,66	405,18
2.160	Kersen 0809 20 95 0809 20 05	338,62	2 521,26	3 123,13	225,62

Rubriek	Omschrijving	Bedrag van de eenheidswaarden/100 kg netto			
	Soort, variëteit, GN-code	EUR	DKK	SEK	GBP
2.170	Perziken 0809 30 90	136,94	1 019,64	1 263,04	91,25
2.180	Nectarines ex 0809 30 10	114,51	852,64	1 056,18	76,30
2.190	Pruimen 0809 40 05	93,67	697,41	863,89	62,41
2.200	Aardbeien 0810 10 00	116,78	869,54	1 077,11	77,81
2.205	Frambozen 0810 20 10	304,95	2 270,57	2 812,58	203,19
2.210	Blauwe bosbessen (vruchten van de <i>Vaccinium myrtillus</i>) 0810 40 30	1 278,15	9 516,74	11 788,53	851,63
2.220	Kiwi's (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	145,75	1 085,21	1 344,27	97,11
2.230	Granaatappels ex 0810 90 95	315,50	2 349,12	2 909,89	210,22
2.240	Kaki-appels (daaronder begrepen Sharonvrucht) ex 0810 90 95	283,21	2 108,70	2 612,07	188,70
2.250	Litchis ex 0810 90 30	—	—	—	—

VERORDENING (EG) Nr. 651/2004 VAN DE COMMISSIE
van 6 april 2004

inzake de stopzetting van de visserij op tong door vaartuigen die de vlag van België voeren

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2287/2003 van de Raad van 19 december 2003 tot vaststelling, voor 2004, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften ⁽²⁾, zijn voor 2004 quota voor tong vastgesteld.
- (2) Om te garanderen dat de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten van een bestand waarvoor een quotum geldt, in acht worden genomen, moet de Commissie de datum vaststellen waarop de vangsten van de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, geacht worden het toegewezen quotum te hebben bereikt.
- (3) Volgens de aan de Commissie meegedeelde gegevens, hebben de hoeveelheden tong die in de wateren van ICES-zone VII h, j, k zijn gevangen door vaartuigen die

de vlag van België voeren of die in België zijn geregistreerd, het voor 2004 toegewezen quotum bereikt. België heeft de vangst uit dit bestand verboden met ingang van 20 maart 2004. Deze datum moet derhalve worden aangehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheden tong die in de wateren van ICES-zone VII h, j, k zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van België voeren of die in België zijn geregistreerd, worden geacht het voor 2004 aan België toegewezen quotum te hebben bereikt.

De visserij op tong in de wateren van ICES-zone VII h, j, k door vaartuigen die de vlag van België voeren of die in België zijn geregistreerd, alsmede het aan boord houden, het overladen en het lossen van vis uit dit bestand door deze vaartuigen, is verboden vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 20 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 april 2004.

Voor de Commissie
Jörgen HOLMQUIST
Directeur-generaal Visserij

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1954/2003 (PB L 289 van 7.11.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 344 van 31.12.2003, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 652/2004 VAN DE COMMISSIE

van 7 april 2004

tot rectificatie van Verordening (EG) nr. 362/2004 houdende opening van een preferentieel tariefcontingent voor de invoer van ruwe rietsuiker van oorsprong uit de ACS-staten met het oog op de voorziening van de raffinaderijen in de periode van 1 maart tot en met 30 juni 2004

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, en met name op artikel 39, lid 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 362/2004 van de Commissie ⁽²⁾ is een fout geslopen met betrekking tot het volgnummer van het bij die verordening geopende contingent. Het verschilt namelijk van het volgnummer dat bij artikel 16, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1159/2003 van de Commissie van 30 juni 2003 tot vaststelling, voor de verkoopseizoenen 2003/2004, 2004/2005 en 2005/2006, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van rietsuiker in het kader van bepaalde tariefcontingenten en preferentiële overeenkomsten en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1464/95 en (EG) nr. 779/96 ⁽³⁾ is vastgesteld voor alle contingenten preferentiële suiker voor de verkoopseizoenen 2003/2004, 2004/2005 en 2005/2006.

- (2) Bijgevolg moet Verordening (EG) nr. 362/2004 worden gerectificeerd en moet het volgnummer worden geschrapt met ingang van de datum waarop die verordening van toepassing is geworden.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor het beheer van suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 1 van Verordening (EG) nr. 362/2004 wordt de tweede alinea geschrapt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 maart 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 39/2004 van de Commissie (PB L 6 van 10.1.2004, blz. 16).

⁽²⁾ PB L 63 van 28.2.2004, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 162 van 1.7.2003, blz. 25. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 96/2004 (PB L 15 van 22.1.2004, blz. 3).

VERORDENING (EG) Nr. 653/2004 VAN DE COMMISSIE

van 7 april 2004

houdende opening van openbare inschrijving nr. 51/2004 EG voor de verkoop van alcohol uit wijnbouwproducten voor nieuwe vormen van industrieel gebruik

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾, en met name op artikel 33,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EG) nr. 1623/2000 van de Commissie van 25 juli 2000 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de marktmechanismen als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽²⁾ zijn onder meer de uitvoeringsbepalingen vastgesteld voor de afzet van de door distillatie als bedoeld in de artikelen 27, 28 en 30 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 ontstane alcoholvoorraden die in het bezit zijn van de interventiebureaus.

(2) Overeenkomstig artikel 80 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 moeten openbare inschrijvingen voor de verkoop van alcohol uit wijnbouwproducten voor nieuwe vormen van industrieel gebruik worden gehouden om de voorraden communautaire alcohol uit wijnbouwproducten te verkleinen en om het mogelijk te maken dat in de Gemeenschap kleinschalige industriële projecten worden uitgevoerd of dat alcohol wordt verwerkt tot goederen die bestemd zijn voor uitvoer voor industriële doeleinden. De door de lidstaten opgeslagen communautaire alcohol uit wijnbouwproducten bestaat uit hoeveelheden die zijn verkregen bij distillatie als bedoeld in de artikelen 27, 28 en 30 van Verordening (EG) nr. 1493/1999.

(3) Sinds 1 januari 1999 en op grond van Verordening (EG) nr. 2799/98 van de Raad van 15 december 1998 tot vaststelling van het agromonetair stelsel voor de euro ⁽³⁾ moeten de geboden prijzen en de zekerheden in euro worden uitgedrukt en moeten de betalingen plaatsvinden in euro.

(4) Het is wenselijk om voor de biedingen minimumprijzen vast te stellen die naar categorie van eindbestemming zijn gedifferentieerd.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor wijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij openbare inschrijving nr. 51/2004 EG wordt alcohol uit wijnbouwproducten verkocht voor nieuwe vormen van industrieel gebruik. De alcohol is verkregen bij distillatie als bedoeld in de artikelen 27, 28 en 30 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 en is in het bezit van het Franse interventiebureau.

De te koop aangeboden hoeveelheid bedraagt 100 000 hl alcohol 100 % vol. De nummers van de opslagtanks, de plaatsen van opslag en de hoeveelheid alcohol 100 % vol in elk van die opslagtanks zijn vermeld in de bijlage.

Artikel 2

De verkoop vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 79, 81, 82, 83, 84, 85, 95, 96, 97, 100 en 101 van Verordening (EG) nr. 1623/2000 en in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2799/98.

Artikel 3

1. De biedingen moeten worden afgegeven bij het interventiebureau dat in het bezit is van de betrokken alcohol, namelijk:

Onivins-Libourne, Délégation nationale
17, avenue de la Ballastière,
boîte postale 231
F-33505 Libourne Cedex
Tel. (33-5) 57 55 20 00
Telex 57 20 25
Fax (33-5) 57 55 20 59

of bij aangetekend schrijven aan het adres van dit interventiebureau worden toegezonden.

2. De biedingen moeten zich bevinden in een verzegelde enveloppe met de vermelding „Soumission — adjudication en vue de nouvelles utilisations industrielles, n° 51/2004 CE” (bod — openbare inschrijving voor nieuwe vormen van industrieel gebruik nr. 51/2004 EG), welke enveloppe zelf in de enveloppe met het adres van het betrokken interventiebureau moet zijn gedaan.

⁽¹⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1795/2003 van de Commissie (PB L 262 van 14.10.2003, blz. 13).

⁽²⁾ PB L 194 van 31.7.2000, blz. 45. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1710/2003 (PB L 243 van 27.9.2003, blz. 98).

⁽³⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 1.

3. De biedingen moeten het betrokken interventiebureau bereiken uiterlijk op 28 april 2004 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel).

4. Elk bod moet vergezeld gaan van het bewijs dat bij het interventiebureau dat de betrokken alcohol in zijn bezit heeft, een inschrijvingszekerheid ten bedrage van 4 EUR per hl alcohol 100 % vol is gesteld.

Artikel 4

De laagste prijs die kan worden geboden, bedraagt 6,80 EUR per hl alcohol 100 % vol die bestemd is voor de vervaardiging van bakkersgist, 26 EUR per hl alcohol 100 % vol die bestemd is voor de vervaardiging van scheikundige producten van het type aminen en chloraal voor uitvoer, 32 EUR per hl alcohol 100 % vol die bestemd is voor de vervaardiging van eau de Cologne voor uitvoer en 7,50 EUR per hl alcohol 100 % vol die bestemd is voor andere vormen van industrieel gebruik.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Artikel 5

De regeling inzake de bemonstering is vastgesteld bij artikel 98 van Verordening (EG) nr. 1623/2000. De prijs van de monsters bedraagt 10 EUR per liter.

Het interventiebureau verstrekt alle nuttige inlichtingen over de kenmerken van de te koop aangeboden alcohol.

Artikel 6

De uitvoeringszekerheid bedraagt 30 EUR per hectoliter alcohol 100 % vol.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

**OPENBARE INSCHRIJVING Nr. 51/2004 EG VOOR DE VERKOOP VAN ALCOHOL VOOR NIEUWE VORMEN
VAN INDUSTRIEEL GEBRUIK**

Plaats van opslag, hoeveelheid en kenmerken van de te koop aangeboden alcohol

Lidstaat	Plaatsen	Nummer van de opslagtank	Hoeveelheid zuivere alcohol in hl 100 % vol	Verwijzingen naar Verordening (EG) nr. 1493/1999, artikel:	Type alcohol	Alcoholvolumegehalte (% vol)
Frankrijk	Onivins-Longuefuye F-53200 Longuefuye	20	22 410	27	ruw	+ 92
		4	22 555	27	ruw	+ 92
		10	22 310	28	ruw	+ 92
		15	15 155	28	ruw	+ 92
	Onivins-Port La Nouvelle Av. Adolphe Turel, BP 62 F-11210 Port La Nouvelle	37	550	28	ruw	+ 92
		37	8 100	30	ruw	+ 92
		37	165	27	ruw	+ 92
		36	120	28	ruw	+ 92
		36	8 610	30	ruw	+ 92
		36	25	27	ruw	+ 92
	Totaal		100 000			

VERORDENING (EG) Nr. 654/2004 VAN DE COMMISSIE

van 7 april 2004

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 144/2004 ten aanzien van de hoeveelheid waarop de permanente openbare inschrijving voor de verkoop op de interne markt van zachte tarwe uit de voorraden van het Franse interventiebureau betrekking heeft

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 144/2004 van de Commissie ⁽²⁾ is een permanente inschrijving geopend voor de verkoop op de interne markt van 200 000 t zachte tarwe uit voorraden van het Franse interventiebureau.
- (2) In de huidige marktsituatie moet de op de markt van de Gemeenschap te koop aangeboden hoeveelheid zachte tarwe uit de voorraden van het Franse interventiebureau tot 367 308 t worden verhoogd.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 144/2004 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1, lid 1, wordt „200 000 t” vervangen door „367 308 t.”
2. In de titel van bijlage wordt „200 000 t” vervangen door „367 308 t.”.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 (PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 24 van 29.1.2004, blz. 36.

VERORDENING (EG) Nr. 655/2004 VAN DE COMMISSIE
van 7 april 2004
tot wijziging van Verordening (EG) nr. 466/2001 wat betreft nitraat in levensmiddelen voor zuigelingen en peuters
(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 315/93 van de Raad van 8 februari 1993 tot vaststelling van communautaire procedures inzake verontreinigingen in levensmiddelen ⁽¹⁾, en met name op artikel 2, lid 3,

Na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EG) nr. 466/2001 van de Commissie ⁽²⁾ zijn maximumgehalten aan bepaalde verontreinigingen in levensmiddelen vastgesteld, onder meer in levensmiddelen voor zuigelingen en peuters die vallen onder Richtlijn 96/5/EG van de Commissie van 16 februari 1996 inzake bewerkte voedingsmiddelen op basis van granen en babyvoeding voor zuigelingen en peuters ⁽³⁾.

(2) Volgens Verordening (EG) nr. 466/2001 moeten uiterlijk 5 april 2004 specifieke maximumgehalten worden vastgesteld voor verontreinigingen in levensmiddelen voor zuigelingen en peuters.

(3) In Verordening (EG) nr. 466/2001, zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 563/2002 ⁽⁴⁾, zijn maximumgehalten aan nitraat in bepaalde groenten vastgesteld naar aanleiding van het advies van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding van 1995. Ter bescherming van de volksgezondheid, en met name gelet op het mogelijke verband met de vorming van kanker-verwekkende stoffen zoals nitrosaminen, moet het nitraatgehalte zo laag zijn als redelijkerwijs mogelijk is.

(4) Ter bescherming van de gezondheid van de kwetsbare bevolkingsgroep zuigelingen en peuters dient een laag maximumgehalte te worden vastgesteld, dat kan worden bereikt door strikte selectie van de grondstoffen voor de vervaardiging van bewerkte voedingsmiddelen op basis van granen en babyvoeding.

(5) Bij Richtlijn 2002/63/EG van de Commissie ⁽⁵⁾ zijn communautaire bemonsteringsmethoden vastgesteld voor de officiële controle op residuen van bestrijdingsmiddelen in en op producten van plantaardige en van dierlijke oorsprong en is Richtlijn 79/700/EEG ⁽⁶⁾ ingetrokken. De bepalingen van Richtlijn 2002/63/EG kunnen worden toegepast op de bemonstering voor de officiële controle op residuen.

(6) Verordening (EG) nr. 466/2001 moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 466/2001 wordt gewijzigd zoals aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 oktober 2004.

Deze verordening is niet van toepassing op producten die vóór 1 oktober 2004 overeenkomstig de geldende voorschriften in de handel zijn gebracht. De bewijslast betreffende het tijdstip waarop de producten in de handel zijn gebracht, ligt bij de exploitant van het desbetreffende levensmiddelenbedrijf.

⁽¹⁾ PB L 37 van 13.2.1993, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 77 van 16.3.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 455/2004 (PB L 74 van 12.3.2004, blz. 11).

⁽³⁾ PB L 49 van 28.2.1996, blz. 17. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/13/EG (PB L 41 van 14.12.2003, blz. 33).

⁽⁴⁾ PB L 86 van 3.4.2002, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB L 187 van 16.7.2002, blz. 30.

⁽⁶⁾ PB L 207 van 15.8.1979, blz. 26.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

In deel 1 (Nitraten) van bijlage I wordt het volgende punt toegevoegd:

Product	Maximumgehalte (mg NO ₃ /kg)	Bemonsteringsmethode	Referentieanalyse- methode
„1.5. Babyvoeding en bewerkte voedingsmiddelen op basis van granen voor zuigelingen en peuters ⁽¹⁾ ⁽²⁾	200	Richtlijn 2002/63/EG (voorschriften voor verwerkte levensmiddelen van plantaardige oorsprong en voor verwerkte levensmiddelen van dierlijke oorsprong)	

⁽¹⁾ Babyvoeding en bewerkte voedingsmiddelen op basis van granen voor zuigelingen en peuters zoals gedefinieerd in artikel 1 van Richtlijn 96/5/EG inzake bewerkte voedingsmiddelen op basis van granen en babyvoeding voor zuigelingen en peuters. De maximumgehalten gelden voor het product als gebruiksklaar aangeboden of als gereconstitueerd volgens de aanwijzingen van de fabrikant.

⁽²⁾ De Commissie beziet de maximumgehalten aan nitraat in levensmiddelen voor zuigelingen en peuters uiterlijk op 1 april 2006 opnieuw met inachtneming van de stand van wetenschap en techniek.”

VERORDENING (EG) Nr. 656/2004 VAN DE COMMISSIE

van 7 april 2004

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 752/93 houdende toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 3911/92 van de Raad betreffende de uitvoer van cultuuroederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3911/92 van de Raad van 9 december 1992 betreffende de uitvoer van cultuuroederen ⁽¹⁾, en met name op artikel 7,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité inzake cultuuroederen,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EEG) nr. 752/93 van de Commissie van 30 maart 1993 houdende toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 3911/92 van de Raad betreffende de uitvoer van cultuuroederen ⁽²⁾ is een model opgesteld voor de standaarduitvoervergunning van cultuuroederen zoals omschreven in de bijlage van Verordening (EEG) nr. 3911/92. Dit formulier is echter niet aangepast aan het model van de Verenigde Naties voor handelsdocumenten en het gebruik ervan kent enige praktische problemen.
- (2) Daarom moet een nieuw modelformulier vastgesteld worden, aangepast aan het model van de Verenigde Naties voor handelsdocumenten. Daarnaast moet een toelichting voor het formulier opgesteld worden, zodat de betrokken partijen het op uniforme en correcte wijze kunnen invullen.
- (3) Volgens Verordening (EEG) nr. 752/93 moet het formulier mechanisch, elektronisch of handmatig ingevuld worden. Om de administratieve druk te verlichten moet de lidstaten die dat wensen en die over de noodzakelijke technische middelen beschikken, de mogelijkheid geboden worden om het document langs elektronische weg op te stellen.
- (4) Om ervoor te zorgen dat de vergunningverlenende autoriteit het derde exemplaar van het formulier ontvangt, is het wenselijk om het douanekantoor van uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap dit exemplaar naar de genoemde autoriteit terug te laten sturen, in plaats van naar de uitvoerder of diens vertegenwoordiger, zoals in de huidige bepalingen is vastgesteld.
- (5) Verordening (EEG) nr. 752/93 moet daarom dienovereenkomstig gewijzigd worden,

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 752/93 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 3, lid 3, wordt de eerste zin vervangen door onderstaande tekst:
„3. De formulieren worden gedrukt of elektronisch opgesteld en ingevuld in een van de officiële talen van de Gemeenschap die wordt aangewezen door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van afgifte.”.
2. In artikel 6, lid 1, wordt de eerste zin vervangen door onderstaande tekst:
„1. De aanvrager vult de vakken 1, 3, 6 tot en met 21, 24 en indien van toepassing 25 van de aanvraag en de andere exemplaren in, met uitzondering van het vak of de vakken die voorgedrukt mogen zijn.”.
3. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) De eerste alinea van lid 1 wordt vervangen door onderstaande tekst:
„1. Het douanekantoor dat bevoegd is om de aangifte ten uitvoer te aanvaarden, moet controleren of de gegevens van de aangifte ten uitvoer of, in voorkomend geval, het ATA-carnet overeenkomen met de gegevens van de uitvoervergunning en dat hiernaar verwezen wordt in vak 44 van de aangifte ten uitvoer of op de strook van het ATA-carnet.”.
 - b) Lid 2 wordt vervangen door onderstaande tekst:
„2. Nadat vak 23 van de exemplaren 2 en 3 ingevuld is, geeft het douanekantoor dat bevoegd is voor de aanvaarding van de uitvoeraangifte, aan de aanvrager of diens gemachtigde vertegenwoordiger het voor de vergunninghouder bestemde exemplaar terug.”.
 - c) De laatste zin van lid 3 wordt vervangen door onderstaande tekst:
„Dit kantoor brengt zijn stempelafdruk aan in vak 26 van dit exemplaar en stuurt het terug naar de vergunningverlenende autoriteit.”.
4. In artikel 16 wordt de eerste zin van lid 3 vervangen door onderstaande tekst:
„3. Het formulier van de vergunning wordt gedrukt of elektronisch opgesteld in een van de officiële talen van de Gemeenschap.”.
5. Bijlage I wordt vervangen door de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

De vóór 30 juni 2004 verleende uitvoervergunningen blijven geldig tot 30 juni 2005.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 2004.

⁽¹⁾ PB L 395 van 31.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 77 van 31.3.1993, blz. 24. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1526/98 (PB L 201 van 17.7.1998, blz. 47).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie
Frederik BOLKESTEIN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

„BIJLAGE I

MODEL VOOR DE STANDAARDUITVOERVERGUNNING

AANVRAAG	1	1 Aanvrager (naam en adres) ☐		2 Uitvoervergunning nr. Geldig tot en met <table border="1" style="display: inline-table; width: 100px; height: 20px;"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					
		3 Geadresseerde (adres en land van bestemming)		4 ☐ DEFINITIEF ☐ TIJDELIJK Datum van wederinvoer <table border="1" style="display: inline-table; width: 100px; height: 20px;"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>					
		6 Vertegenwoordiger van de aanvrager (naam en adres)		5 Instantie van afgifte (naam en adres en lidstaat)					
	7 Eigenaar van het (de) voorwerp(en) (naam en adres)		8 Omschrijving overeenkomstig de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3911/92 Categorie(ën) van het (de) cultuurgoed(eren)						
1									
		9 Omschrijving van het (de) cultuurgoed(eren)		10 GN-code					
				11 Aantal/hoeveelheid					
				12 Waarde in nationale valuta					
(Wanneer dit vak onvoldoende ruimte biedt, gelieve één of meer extra bladen in drievoud bij te voegen waarop de gegevens van de vakken 9 t/m 20 vermeld zijn.)									
13 Doel van de uitvoer van het (de) cultuurgoed(eren)/Reden voor de vergunningsaanvraag									
In aanmerking te nemen identificatiecriteria									
14 Titel of onderwerp									
15 Afmetingen		16 Datering		17 Overige kenmerken					
18 Ter identificatie bijgevoegde documenten/bijzonderheden ☐ Foto (in kleur) ☐ Bibliografie ☐ Lijst ☐ Catalogus ☐ Identiteitskenmerken ☐ Bewijs van de waarde				19 Kunstenaar, tijdperk, atelier en/of stijl					
				20 Materiaal of techniek					
21 Aanvraag Ondergetekende verzoekt om de afgifte van een uitvoervergunning voor het bovenomschreven cultuurgoed en verklaart dat de in deze aanvraag en in de tot staving bijgevoegde documenten vermelde gegevens juist zijn. Plaats en datum				22 Handtekening en stempel van de instantie van afgifte Plaats en datum					
				Handtekening (Naam en hoedanigheid van de ondertekenaar)					

1	24 Foto(s) van het (de) cultuurgood(eren)
AANVRAAG	(Minimaal 9 cm x 12 cm)
1	
(Te valideren met de handtekening en de stempelafdruk van de instantie van afgifte.)	
25 Extra bladen	
Dit formulier wordt vergezeld vanextra bladen.	
Noot: Bij het invullen van vak 9 en van de eventuele overeenkomende extra bladen, dienen de bevoegde autoriteiten de niet gebruikte ruimte naar behoren onbruikbaar te maken.	

EXEMPLAAR VOOR DE HOUDER	2 1 Aanvrager (naam en adres) ☐		2 Uitvoervergunning nr. _____ Geldig tot en met _____	
	3 Geadresseerde (adres en land van bestemming)		4 ☐ DEFINITIEF ☐ TIJDELIJK Datum van wederinvoer _____	
	6 Vertegenwoordiger van de aanvrager (naam en adres)		7 Eigenaar van het (de) voorwerp(en) (naam en adres)	
	8 Omschrijving overeenkomstig de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3911/92 Categorie(ën) van het (de) cultuurgoed(eren)		5 Instantie van afgifte (naam en adres en lidstaat)	
	9 Omschrijving van het (de) cultuurgoed(eren)		10 GN-code	
		11 Aantal/hoeveelheid		
		12 Waarde in nationale valuta		
(Wanneer dit vak onvoldoende ruimte biedt, gelieve één of meer extra bladen in drievoud bij te voegen waarop de gegevens van de vakken 9 t/m 20 vermeld zijn.)				
13 Doel van de uitvoer van het (de) cultuurgoed(eren)/Reden voor de vergunningsaanvraag				
In aanmerking te nemen identificatiecriteria				
14 Titel of onderwerp				
15 Afmetingen		16 Datering		17 Overige kenmerken
18 Ter identificatie bijgevoegde documenten/bijzonderheden ☐ Foto (in kleur) ☐ Bibliografie ☐ Lijst ☐ Catalogus ☐ Identiteitskenmerken ☐ Bewijs van de waarde			19 Kunstenaar, tijdperk, atelier en/of stijl	
			20 Materiaal of techniek	
23 VISUM VAN HET DOUANEKANTOOR VAN UITVOER Handtekening en stempelafdruk Douanekantoor Lidstaat Uitvoeraangifte nr. van			22 Handtekening en stempel van de instantie van afgifte Plaats en datum	

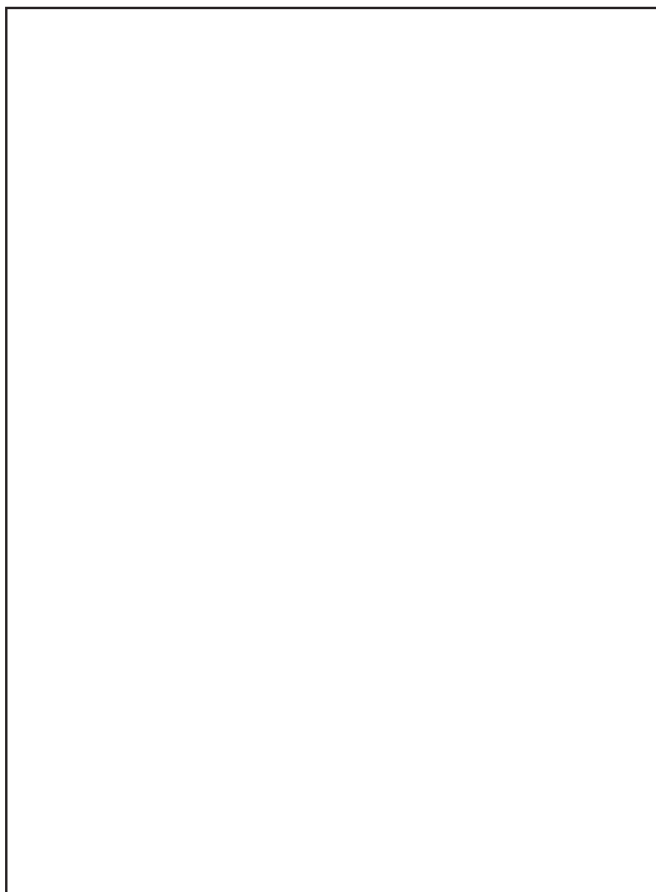
2

24 Foto(s) van het (de) cultuurgood(eren)

(Minimaal 9 cm x 12 cm)

EXEMPLAAR VOOR DE HOUDER

2

(Te valideren met de handtekening en de stempelafdruk van de instantie van afgifte.)

25 Extra bladen

Dit formulier wordt vergezeld vanextra bladen.

Noot: Bij het invullen van vak 9 en van de eventuele overeenkomende extra bladen, dienen de bevoegde autoriteiten de niet gebruikte ruimte naar behoren onbruikbaar te maken.

26 Douanekantoor van uitgang

Stempelafdruk:

EXEMPLAAR VOOR DE INSTANTIE VAN AFGIFTE	3	1 Aanvrager (naam en adres) ☐		2 Uitvoervergunning nr. Geldig tot en met <table border="1" style="display: inline-table; width: 100px; height: 20px; vertical-align: middle;"></table>	
	3	3 Geadresseerde (adres en land van bestemming)		4 ☐ DEFINITIEF ☐ TIJDELIJK Datum van wederinvoer <table border="1" style="display: inline-table; width: 100px; height: 20px; vertical-align: middle;"></table>	
		6 Vertegenwoordiger van de aanvrager (naam en adres)		7 Eigenaar van het (de) voorwerp(en) (naam en adres)	
		8 Omschrijving overeenkomstig de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3911/92 Categorie(ën) van het (de) cultuurgoed(eren)		5 Instantie van afgifte (naam en adres en lidstaat)	
		9 Omschrijving van het (de) cultuurgoed(eren)		10 GN-code	
				11 Aantal/hoeveelheid	
				12 Waarde in nationale valuta	
(Wanneer dit vak onvoldoende ruimte biedt, gelieve één of meer extra bladen in drielvoud bij te voegen waarop de gegevens van de vakken 9 t/m 20 vermeld zijn.)					
13 Doel van de uitvoer van het (de) cultuurgoed(eren)/Reden voor de vergunningsaanvraag					
In aanmerking te nemen identificatiecriteria					
14 Titel of onderwerp					
15 Afmetingen		16 Datering		17 Overige kenmerken	
18 Ter identificatie bijgevoegde documenten/bijzonderheden ☐ Foto (in kleur) ☐ Bibliografie ☐ Lijst ☐ Catalogus ☐ Identiteitskenmerken ☐ Bewijs van de waarde				19 Kunstenaar, tijdperk, atelier en/of stijl	
				20 Materiaal of techniek	
23 VISUM VAN HET DOUANEKANTOOR VAN UITVOER Douanekantoor Lidstaat Uitvoeraangifte nr. van				22 Handtekening en stempel van de instantie van afgifte Plaats en datum	

3	24 Foto(s) van het (de) cultuurgood(eren)
	(Minimaal 9 cm x 12 cm)
3	EXEMPLAAR VOOR DE INSTANTIE VAN AFGIFTE
3	
(Te valideren met de handtekening en de stempelafdruk van de instantie van afgifte.)	
25 Extra bladen	
Dit formulier wordt vergezeld vanextra bladen.	
Noot: Bij het invullen van vak 9 en van de eventuele overeenkomende extra bladen, dienen de bevoegde autoriteiten de niet gebruikte ruimte naar behoren onbruikbaar te maken.	
26 Douanekantoor van uitgang	
Stempelafdruk:	

TOELICHTING

1. Algemeen

- 1.1. Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3911/92 is voor de uitvoer van cultuurgoederen een vergunning vereist om het cultureel erfgoed van de lidstaten te beschermen.

In Verordening (EEG) nr. 752/93 is een model opgesteld voor het formulier van de standaarduitvoervergunning. Aan de hand hiervan kan de uitvoer van cultuurgoederen aan de buitengrenzen van de Gemeenschap op uniforme wijze gecontroleerd worden.

In Verordening (EG) nr. 1526/98 worden twee andere typen uitvoervergunning vastgesteld, namelijk:

- de specifieke open vergunning die kan worden afgegeven voor specifieke cultuurgoederen die tijdelijk op regelmatige grondslag uit de Gemeenschap worden uitgevoerd om in een derde land gebruikt of tentoongesteld te worden;
 - de algemene open vergunning die kan worden afgegeven aan musea of andere instellingen met het oog op de tijdelijke uitvoer van goederen die deel uitmaken van de permanente collectie en die op regelmatige grondslag tijdelijk uit de Gemeenschap worden uitgevoerd teneinde in een derde land tentoongesteld te worden.
- 1.2. Het formulier voor de standaarduitvoervergunning moet in drievoud, leesbaar en onuitwisbaar worden ingevuld, bij voorkeur mechanisch of elektronisch. Indien het formulier met de hand wordt ingevuld, dient dit met inkt en in blokletters te geschieden. Op het formulier mogen geen doorhalingen, verbeteringen of andere wijzigingen worden aangebracht.
- 1.3. Door elk niet gebruikt vak moet een streep getrokken worden, zodat er niets toegevoegd kan worden in een later stadium.

De verschillende exemplaren zijn herkenbaar aan nummer en functie, die vermeld worden in de linkermarge, en worden als volgt gebundeld:

- exemplaar nr. 1: aanvraag te bewaren door de instantie van afgifte (voor iedere lidstaat de naam van die autoriteit vermelden); voor elke aanvullende lijst moet een nieuw exemplaar nr. 1 worden ingevuld, waarbij de bevoegde instantie van afgifte bepaalt of hiervoor één of meer uitvoervergunningen afgegeven moeten worden;
- exemplaar nr. 2: wordt ter staving van de uitvoeraangifte overgelegd aan het bevoegde douanekantoor van uitvoer en door de aanvrager bewaard nadat het kantoor zijn stempel heeft aangebracht;
- exemplaar nr. 3: wordt overgelegd aan het bevoegde douanekantoor van uitvoer en vergezelt verder de zending tot aan het douanekantoor van uitgang uit de Gemeenschap; na goedkeuring door de douanediens wordt dit exemplaar naar het douanekantoor van afgifte teruggezonden.

2. RUBRIEKEN

Vak 1: Aanvrager: naam of handelsbenaming en volledig adres van de woonplaats of het hoofdkantoor van de onderneming.

Vak 2: Uitvoervergunning: voorbehouden aan de bevoegde autoriteiten.

Vak 3: Geadresseerde: naam en volledig adres van de geadresseerde, alsmede het derde land waarnaar het goed tijdelijk of definitief wordt uitgevoerd.

Vak 4: Vermelden of de uitvoer definitief of tijdelijk is.

Vak 5: Instantie van afgifte: omschrijving van de bevoegde autoriteit en de lidstaat die de vergunning afgeeft.

Vak 6: Vertegenwoordiger van de aanvrager: uitsluitend in te vullen wanneer de aanvrager een beroep doet op een gevolmachtigd vertegenwoordiger.

Vak 7: Eigenaar van het (de) voorwerp(en): naam en adres.

Vak 8: Omschrijving overeenkomstig de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3911/92. Categorie(ën) van het (de) cultuurgoed(eren): de goederen zijn ingedeeld in categorieën genummerd van 1 tot en met 14. Vermeld uitsluitend het overeenkomstige nummer.

Vak 9: Omschrijving van het (de) cultuurgood(eren): vermeld de precieze aard van het goed (bijvoorbeeld schilderij, beeldhouwwerk, bas-reliëf, negatieve of positieve kopie van een film, meubilair en voorwerpen, muziekinstrumenten) en beschrijf het goed zo volledig mogelijk:

- voor voorwerpen van categorie 12: vermeld het gebied en/of de geografische oorsprong;
- voor natuurwetenschappelijke collecties of exemplaren daarvan: vermeld de wetenschappelijke benaming;
- voor omvangrijke collecties van archeologische voorwerpen volstaat een algemene beschrijving vergezeld van een attest of certificaat van de dienst of de wetenschappelijke of archeologische instelling en een lijst van de voorwerpen.

Indien er onvoldoende ruimte is om alle voorwerpen te beschrijven, kan de aanvrager de nodige aanvullende bladen indienen.

Vak 10: GN-code: indicatieve vermelding van de GN-code.

Vak 11: Aantal/hoeveelheid: vermeld het aantal goederen, met name wanneer deze één geheel vormen.

Voor films het aantal spoelen, het formaat en de lengte vermelden.

Vak 12: Waarde in nationale valuta: vermeld de waarde van het goed in de nationale munteenheid.

Vak 13: Doel van de uitvoer van het (de) cultuurgood(eren)/Reden voor de vergunningsaanvraag: vermeld of het uit te voeren goed is verkocht of is bestemd voor de verkoop, een tentoonstelling, taxatie, restauratie of enig ander gebruik, en of het moet terugkeren.

Vak 14: Titel of onderwerp: indien het werk geen specifieke titel heeft, vermeld het onderwerp ervan door een beknopte beschrijving van het goed of, voor films, van het behandelde onderwerp.

Voor wetenschappelijke instrumenten of andere voorwerpen waarvan geen specificatie mogelijk is, volstaat het vak 9 in te vullen.

Vak 15: Afmetingen: de afmetingen (in centimeter) zijn de afmetingen van het goed en eventueel van de houder.

Voor ingewikkelde of speciale vormen, vermeld de afmetingen in de volgorde: hoogte x breedte x diepte.

Vak 16: Datering: indien een precieze datum ontbreekt, vermeld de eeuw, het deel van de eeuw (eerste kwart, eerste helft) of het millennium (met name voor de categorieën 1 en 6).

Voor antieke voorwerpen waarvan de leeftijd globaal is vastgesteld (ouder dan 50 of dan 100 jaar of tussen de 50 en 100 jaar oud) en waarvoor de vermelding van de eeuw onvoldoende is, het jaar opgeven, eventueel bij benadering (bijvoorbeeld rond 1890, circa 1950).

Voor films bij ontbreken van een precieze datum het decennium vermelden.

Voor reeksen (archieven en bibliotheken) de begin- en einddatum vermelden.

Vak 17: Overige kenmerken: vermeld ieder ander gegeven betreffende de formele aspecten van het goed dat nuttig kan zijn om het te identificeren, bijvoorbeeld historische antecedenten, omstandigheden waaronder het tot stand is gekomen, vroegere eigenaars, staat, restauratie, bibliografie, markering of elektronische code, enz.

Vak 18: Ter identificatie bijgevoegde documenten/bijzonderheden: de overeenkomstige hokjes aankruisen.

Vak 19: Kunstenaar, tijdperk, atelier en/of stijl: de naam van de kunstenaar vermelden, indien bekend en gedocumenteerd. Wanneer het gaat om kunstwerken in samenwerking of om kopieën, de kunstenaars of de gekopieerde kunstenaars vermelden, indien bekend. Indien het werk slechts aan één kunstenaar wordt toegeschreven, vermeld „toegeschreven aan...”.

Indien de kunstenaar onbekend is, vermeld het atelier, de school of de stijl (bijvoorbeeld atelier van Velázquez, Venetiaanse school, Ming-tijdperk, Lodewijk XV-stijl of Victoriaanse stijl).

Voor gedrukte documenten de naam van de uitgever en de plaats en het jaar van uitgave vermelden.

Vak 20: Materiaal of techniek: deze rubriek dient uiterst zorgvuldig te worden ingevuld; vermeld de gebruikte materialen en de toegepaste techniek (bijvoorbeeld olieverfschilderij, houtsnij kunst, houtskool- of potloodtekening, verloren-wasprocédé, nitraatfilms, enz.).

Vak 21 (exemplaar 1): Aanvraag: verplicht in te vullen door de aanvrager of zijn vertegenwoordiger, die verklaart dat de inlichtingen in de aanvraag en de bijgevoegde bewijsstukken juist zijn.

Vak 22: Handtekening en stempel van de instantie van afgifte: in te vullen door de bevoegde autoriteit, onder vermelding van de plaats en datum op de drie exemplaren van de vergunning.

Vak 23 (exemplaren 2 en 3): Visum van het douanekantoor van uitvoer: in te vullen door het douanekantoor.

Onder douanekantoor van uitvoer wordt verstaan het kantoor waar de uitvoeraangifte wordt overgelegd en waar de uitvoerformaliteiten worden vervuld.

Vak 24: Foto(s) van het (de) cultuurgood(eren): een kleurenfoto (minimumformaat 9 x 12 cm) vastlijmen. Om driedimensionale voorwerpen gemakkelijker te kunnen identificeren, kunnen foto's van verschillende kanten gevraagd worden.

De bevoegde autoriteit dient de foto te waarmerken door het aanbrengen van haar handtekening en het stempel van het bureau van afgifte.

Eventueel kunnen de bevoegde autoriteiten bijkomende foto's eisen.

Vak 25: Extra bladen: zo nodig het aantal gebruikte bijkomende bladen vermelden.

Vak 26 (exemplaar 2 en 3): Douanekantoor van uitgang: voorbehouden aan het betreffende kantoor.

Onder douanekantoor van uitgang wordt verstaan het laatste douanekantoor dat de goederen behandelt alvorens zij het douanegebied van de Gemeenschap verlaten."

VERORDENING (EG) Nr. 657/2004 VAN DE COMMISSIE**van 7 april 2004****houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2368/2002 van de Raad tot uitvoering van de Kimberley-procescertificering voor de internationale handel in ruwe diamant**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2368/2002 van de Raad van 20 december 2002 tot uitvoering van de Kimberley-procescertificering voor de internationale handel in ruwe diamant ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 101/2004 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 20,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 20 van Verordening (EG) nr. 2368/2002 kan de in bijlage II opgenomen lijst van deelnemers aan de Kimberley-procescertificering worden gewijzigd.

- (2) De voorzitter van de Kimberley-procescertificering heeft in een notitie van 1 april 2004 een herziene lijst opgenomen van deelnemers aan de Kimberley-procescertificering. De herziening van de lijst betreft de toevoeging als deelnemer van Singapore en de schrapping van Libanon,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2368/2002 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie
Christopher PATTEN
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 28.

⁽²⁾ PB L 15 van 22.1.2004, blz. 20.

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Lijst van deelnemers aan de Kimberley-procescertificering en hun bevoegde autoriteiten, zoals bedoeld in de artikelen 2, 3, 8, 9, 12, 17, 18, 19 en 20

ANGOLA

Ministry of Geology and Mines
Rua Hochi Min
Luanda
Angola

ARMENIË

Department of Gemstones and Jewellery
Ministry of Trade and Economic Development
Yerevan
Armenië

AUSTRALIË

- Community Protection Section
Australian Customs Section
Customs House, 5 Constitution Avenue
Canberra ACT 2601
Australië
- Minerals Development Section
Department of Industry, Tourism and Resources
GPO Box 9839
Canberra ACT 2601
Australië

BELARUS

Department of Finance
Sovetskaja Str., 7
220010 Minsk
Republiek Belarus

BOTSWANA

Ministry of Minerals, Energy & Water Resources
PI Bag 0018
Gaborone
Botswana

BRAZILIË

Ministry of Mines and Energy
Esplanada dos Ministérios - Bloco „U” – 3º andar
70065-900 Brasilia-DF
Brazilië

BULGARIJE

Ministry of Economy
Multilateral Trade and Economic Policy and Regional Cooperation
Directorate
12, Al. Batenberg str.
1000 Sofia
Bulgarije

CANADA

— *International*

Department of Foreign Affairs and International Trade
Peace Building and Human Security Division
Lester B Pearson Tower B — Room: B4-120
125 Sussex Drive Ottawa, Ontario K1A 0G2
Canada

— *Voor model van het Canadese KP-certificaat*

Stewardship Division
International and Domestic Market Policy Division
Mineral and Metal Policy Branch
Minerals and Metals Sector
Natural Resources Canada
580 Booth Street, 10th Floor, Room: 10A6
Ottawa, Ontario K1A 0E4
Canada

— *Algemene inlichtingen*

Kimberley Process Office
Minerals and Metals Sector (MMS)
Natural Resources Canada (NRCan)
10th Floor, Area A-7
580 Booth Street
Ottawa, Ontario K1A 0E4
Canada

CENTRAAL-AFRIKAANSE REPUBLIEK

Independent Diamond Valuers (IDV)
Immeuble SOCIM, 2ème étage
BP 1613 Bangui
Centraal-Afrikaanse Republiek

CHINA (Volksrepubliek China)

Department of Inspection and Quarantine Clearance
General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine (AQSIQ)
9 Madiandonglu
Haidian District, Beijing
Volksrepubliek China

HONGKONG (Speciale Administratieve Regio van de Volksrepubliek China)

Department of Trade and Industry
Hong Kong Special Administrative Region
Peoples Republic of China
Room 703, Trade and Industry Tower
700 Nathan Road
Kowloon
Hongkong
China

KONGO (Democratische Republiek)

Centre d'Évaluation, d'Expertise et de Certification (CEEC)
17th floor, BCDC Tower
30th June Avenue
Kinshasa
Democratische Republiek Kongo

CONGO (Republiek)

Directorate General of Mines and Geology
Brazzaville
Republiek Congo

IVOORKUST

Ministry of Mines and Energy
BP V 91
Abidjan
Ivoorkust

KROATIË

Ministry of Economy
Zagreb
Republiek Kroatië

DE TSJECHISCHE REPUBLIEK

Ministry of Finance
Letenska 15
Prague 1
De Tsjechische Republiek

EUROPESE GEMEENSCHAP

Europese Commissie
DG Buitenlandse betrekkingen/A/2
B-1049 Brussel

GHANA

Precious Minerals Marketing Company (Ltd)
Diamond House
Kinbu Road
PO Box M. 108
Accra
Ghana

GUINEE

Ministry of Mines and Geology
BP 2696
Conakry
Guinee

GUYANA

Geology and Mines Commission
PO Box 1028
Upper Brickdam
Stabroek
Georgetown
Guyana

HONGARIJE

Licensing and Administration Office of the Ministry of Economy and Transport
Margit krt. 85
1024 Budapest
Hongarije

INDIA

The Gem & Jewellery Export Promotion Council
Diamond Plaza, 5th Floor 391-A, Fr D.B. Marg
Mumbai 400 004
India

ISRAËL

Ministry of Industry and Trade
PO Box 3007
52130 Ramat Gan
Israël

JAPAN

— United Nations Policy Division
Foreign Policy Bureau
Ministry of Foreign Affairs
2-11-1, Shibakoen Minato-ku
105-8519 Tokio
Japan

— Mineral and Natural Resources Division
Agency for Natural Resources and Energy
Ministry of Economy, Trade and Industry
1-3-1 Kasumigaseki Chiyoda-ku
100-8901 Tokio
Japan

KOREA (Republiek)

— UN Division
Ministry of Foreign Affairs and Trade
Government Complex Building
77 Sejong-ro, Jongro-gu
Seoul
Korea

— Trade Policy Division
Ministry of Commerce, Industry and Enterprise
1 Joongang-dong, Kwacheon-City
Kyunggi-do
Korea

LAOS (Democratische Volksrepubliek)

Department of Foreign Trade
Ministry of Commerce
Vientiane
Laos

LESOTHO

Commission of Mines and Geology
PO Box 750
Maseru 100
Lesotho

MALEISIË

Ministry of International Trade and Industry
Blok 10
Komplek Kerajaan Jalan Duta
50622 Kuala Lumpur
Maleisië

MAURITIUS

Ministry of Commerce and Co-operatives
Import Division
2nd Floor, Anglo-Mauritius House
Intendance Street
Port Louis
Mauritius

NAMIBIË

Diamond Commission
Ministry of Mines and Energy
Private Bag 13297
Windhoek
Namibië

POLEN

Ministry of Economy, Labour and Social Policy
Plac Trzech Krzyzy 3/5
00-507 Warsaw
Polen

ROEMENIË

National Authority for Consumer Protection
Strada Georges Clemenceau Nr. 5, sectorul 1
Bucharest
Roemenië

RUSSISCHE FEDERATIE

Gokhran of Russia
14, 1812 Goda St.
121170 Moscow
Rusland

SIERRA LEONE

Ministry of Mineral Resources
Youyi Building
Brookfields
Freetown Sierra Leone

SINGAPORE

Ministry of Trade and Industry
100 High Street
#0901, The Treasury
Singapore 179434

SLOVENIË

Ministry of Finance
Customs Office Ljubljana
Branch Airport Brnik
Zgornji Brnik 130 D
4210 Brnik Aerodrom
Republiek Slovenië

ZUID-AFRIKA

South African Diamond Board
240 Commissioner Street
Johannesburg
Zuid-Afrika

SRI LANKA

Trade Information Service
Sri Lanka Export Development Board
42 Nawam Mawatha
Colombo 2
Sri Lanka

ZWITSERLAND

State Secretariat for Economic Affairs
Export Control Policy and Sanctions
Effingerstrasse 1
3003 Berne
Zwitserland

TAIWAN, PENGHU, KINMEN EN MATSU (afzonderlijk douanegebied)

Import and Export office
Licensing and Administration
Board of Foreign Trade
Taiwan

TANZANIA

Commission for Minerals
Ministry of Energy and Minerals
PO Box 2000
Dar es Salaam
Tanzania

THAILAND

Ministry of Commerce
Department of Foreign Trade
44/100 Thanon Sanam Bin Nam-Nonthaburi
Muang District
Nonthaburi 11000
Thailand

TOGO

Directorate General — Mines and Geology
BP 356
216, Avenue Sarakawa
Lomé
Togo

OEKRAÏNE

- Ministry of Finance
State Gemological Center
Degtyarivska St. 38-44
04119 Kiev
Oekraïne
- International Departement
Diamond factory „Kristall”
600 Letiya Street 21
21100 Vinnitsa
Oekraïne

VERENIGDE ARABISCHE EMIRATEN

Dubai Metals and Commodities Centre
PO Box 63
Dubai
Verenigde Arabische Emiraten

VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA

U.S. Department of State
2201 C St., N.W.
Washington D.C.
Verenigde Staten van Amerika

VENEZUELA

Ministry of Energy and Mines
Apartado Postal No. 61536 Chacao
Caracas 1006
Av. Libertadores, Edif. PDVSA, Pent House B
La Campina — Caracas
Venezuela

VIETNAM

Export-Import Management Department
Ministry of Trade of Vietnam
31 Trang Tien
Hanoi 10 000
Vietnam

ZIMBABWE

Principal Minerals Development Office
Ministry of Mines and Mining Development
Private Bag 7709, Causeway
Harare
Zimbabwe”

VERORDENING (EG) Nr. 658/2004 VAN DE COMMISSIE**van 7 april 2004****tot instelling van definitieve vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van bepaalde bereide en verduurzaamde citrusvruchten (mandarijnen en dergelijke)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3285/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende de gemeenschappelijke invoerregeling en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 518/94 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2474/2000 ⁽²⁾, en met name op de artikelen 7 en 16,

Gelet op Verordening (EG) nr. 519/94 van de Raad van 7 maart 1994 betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit bepaalde derde landen en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 1765/82, (EEG) nr. 1766/82 en (EEG) nr. 3420/83 ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 427/2003 ⁽⁴⁾, en met name op de artikelen 6 en 15,

Na overleg in het raadgevend comité dat is ingesteld bij artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3285/94 en artikel 4 van Verordening (EG) nr. 519/94,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

- (1) Op 20 juni 2003 heeft de Spaanse regering de Commissie gemeld dat er zich ten aanzien van de invoer van bereide en verduurzaamde citrusvruchten (mandarijnen en dergelijke) ontwikkelingen voordoen die aanleiding kunnen geven tot vrijwaringsmaatregelen krachtens de Verordeningen (EG) nr. 3285/94 en (EG) nr. 519/94. Zij heeft als bewijsmateriaal gegevens verstrekt zoals vastgesteld in artikel 10 van Verordening (EG) nr. 3285/94 en artikel 8 van Verordening (EG) nr. 519/94 en de Commissie verzocht krachtens die verordeningen vrijwaringsmaatregelen in te stellen.
- (2) Spanje voerde aan dat de invoer van het betrokken product recentelijk snel en aanzienlijk was gestegen, zowel in absolute cijfers als in verhouding tot de productie en het verbruik in de Gemeenschap. Voorts voerde Spanje aan dat de stijging van de invoer in de Europese Gemeenschap negatieve gevolgen had gehad voor de prijzen in de Europese Gemeenschap en voor het marktaandeel en de verkopen van de producenten in de Gemeenschap, waardoor zij schade hadden geleden. Spanje drong dan ook aan op de spoedige instelling van communautaire vrijwaringsmaatregelen.
- (3) De Commissie heeft alle lidstaten over de situatie ingelicht en met hen overlegd over de voorwaarden voor de invoer, de ontwikkelingen van de invoer, de ernstige schade of dreigende ernstige schade en de diverse aspecten van de economische en commerciële situatie voor de EG-producten in kwestie.
- (4) Op 11 juli 2003 heeft de Commissie een onderzoek geopend betreffende ernstige schade of dreigende ernstige schade voor de EG-producenten van soortgelijke producten of producten die rechtstreeks concurreren met het ingevoerde product.
- (5) Na een voorlopig onderzoek heeft de Commissie bij Verordening (EG) nr. 1964/2003 ⁽⁵⁾ voorlopige vrijwaringsmaatregelen ingesteld ten aanzien van de invoer van bepaalde bereide of verduurzaamde citrusvruchten (mandarijnen en dergelijke).

⁽¹⁾ PB L 349 van 31.12.1994, blz. 53.

⁽²⁾ PB L 286 van 11.11.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 67 van 10.3.1994, blz. 89.

⁽⁴⁾ PB L 65 van 8.3.2003, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 290 van 8.11.2003, blz. 3.

- (6) De Commissie is overgegaan tot een volledig onderzoek naar het betrokken product en heeft de haar bekende belanghebbende producenten/exporteurs en importeurs, de organisaties die hen vertegenwoordigen, de vertegenwoordigers van de exportlanden en de EG-producenten hiervan officieel in kennis gesteld.
- (7) Sommige producenten/exporteurs, EG-producenten en importeurs hebben schriftelijke opmerkingen ingediend. Alle belanghebbenden die binnen de gestelde termijn om een onderhoud hebben verzocht, die hebben aangegeven dat zij verwachtten belang te hebben bij de resultaten van de procedure en dat er bijzondere redenen waren om hen te horen, werden gehoord. Bij het vaststellen van de definitieve bevindingen is met de mondelinge en schriftelijke opmerkingen van de partijen rekening gehouden. De Commissie heeft alle gegevens verzameld en gecontroleerd die zij voor de definitieve vaststelling nodig achtte.

2. RESULTATEN VAN HET ONDERZOEK

2.1. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK OF RECHTSTREEKS CONCURREREND PRODUCT

2.1.1. Betrokken product

- (8) Het product ten aanzien waarvan de Commissie is gemeld dat de ontwikkelingen van de invoer aanleiding lijken te geven tot vrijwaringsmaatregelen, of het „betrokken product”, zijn bepaalde bereide of verduurzaamde mandarijnen (waaronder tangerines en satsuma's), clementines, wilkings en andere soortgelijke kruisingen van citrusvruchten, zonder toegevoegde alcohol, met toegevoegde suiker.
- (9) Het betrokken product is momenteel ingedeeld onder de GN-codes 2008 30 55 en 2008 30 75. Deze GN-codes betreffen het betrokken product in een verpakking met een netto-inhoud per onmiddellijke verpakking van meer dan 1 kg respectievelijk niet meer dan 1 kg.
- (10) Het onderzoek heeft uitgewezen dat het betrokken product wordt verkregen door bepaalde soorten kleine citrusvruchten (voornamelijk satsuma's) te schillen en in partjes te verdelen en in suikersiroop (14 tot 16 %) gedompeld te verpakken. Het schillen en in partjes verdelen kan handmatig of machinaal gebeuren.
- (11) Het betrokken product wordt aangeboden in verschillende gewichtsklassen om tegemoet te komen aan de eisen van zowel de consumentenmarkt als de catering- en levensmiddelenindustrie. De consumentenmarkt wordt grotendeels bediend door de verpakking met een nettogewicht van 312 g (175 g uitlekgewicht), hoewel het marktaandeel van de grotere verpakking van 850 g (480 g uitlekgewicht) toeneemt. Grotere verpakkingen, met name die van 2,65 kg (1 500 g uitlekgewicht) en 3,1 kg (1 700 g) worden afgenomen door de catering- en levensmiddelenindustrie. De verpakking van 2,65 kg wordt in die sector het meest gevraagd.
- (12) Satsuma's, clementines en andere kleine citrusvruchten staan gezamenlijk bekend onder de benaming „mandarijn”. De meeste van deze verschillende fruitsoorten zijn geschikt voor consumptie als vers fruit of voor verwerking tot sap en conserven. Ze lijken op elkaar en verse mandarijnen (waaronder tangerines en satsuma's), clementines, wilkings en soortgelijke kruisingen van citrusvruchten worden onder dezelfde zescijferige GN-code ingedeeld, namelijk 0805 20.
- (13) Sommige producenten/exporteurs voerden aan dat niet alleen mandarijnenconserven, maar alle vruchtenconserven als hetzelfde ingevoerde betrokken product moeten worden beschouwd.
- (14) De Commissie heeft dit argument afgewezen. Volgens haar bestaat er wel degelijk een verschil tussen mandarijnenconserven en andere vruchtenconserven. De verse vruchten waarvan andere vruchtenconserven worden vervaardigd, hebben andere zescijferige codes in de gecombineerde nomenclatuur. Weliswaar worden mandarijnenconserven en andere vruchtenconserven alle onder GS-code 2008 ingedeeld, maar daaronder worden ook andere uiteenlopende producten ingedeeld. Daarom is de indeling onder GS-code 2008 op zichzelf genomen geen belangrijke factor. Ofschoon verschillende soorten vruchtenconserven (zowel die met één soort fruit als die met een mengeling van fruit) bepaalde kenmerken gemeenschappelijk hebben (bijvoorbeeld lange houdbaarheid, bewaring in suikersiroop of vruchtensap), hebben de producten een verschillende smaak, textuur, vorm en kleur en verschillende afmetingen, zodat deze conserven niet gemakkelijk onderling verwisselbaar zijn met mandarijnenconserven. Ofschoon het alle levensmiddelen zijn, verschillen ook hun voornaamste eindgebruikswijzen. Ten slotte is het productieproces voor elk product verschillend: de vrucht kan worden gedroogd, geschild, fijngehakt, in plakken gesneden of in partjes verdeeld.

- (15) Een ander argument was dat bereid en verduurzaamd fruit en vers fruit hetzelfde ingevoerde betrokken product zijn. Ook dit argument werd afgewezen. Bereid en verduurzaamd fruit valt onder een andere viercijferige tariefindeling dan vers fruit. Vers fruit is niet verwerkt en is beperkt houdbaar. Het wordt gewoonlijk gewassen, geschild, ontpit, gesneden, fijngehakt of anderszins bewerkt door de eindgebruiker. Algemeen wordt het geacht andere kenmerken wat betreft smaak, textuur en dergelijke te hebben dan bereid en verduurzaamd fruit, alsmede een ander eindgebruik.
- (16) Niettegenstaande het feit dat het betrokken product kan worden gemaakt van een aantal verschillende soorten kleine citrusvruchten en dat het in verschillende kwaliteiten en in onmiddellijke verpakkingen van verschillende omvang beschikbaar is, is uit het onderzoek van de Commissie gebleken dat zij alle identieke of soortgelijke fysieke kenmerken, gebruikswijzen en toepassingen hebben. De Commissie stelt daarom vast dat het betrokken product, ingedeeld onder bovengenoemde GN-codes, als één product moet worden beschouwd.

2.1.2. Soortgelijke of rechtstreeks concurrerende producten

- (17) De Commissie heeft onderzocht of het door de EG-producenten vervaardigde product (hierna „soortgelijke product” genoemd) eenzelfde product is als het ingevoerde product.
- (18) Het betrokken product wordt vervaardigd in verschillende kwaliteiten. Bevat het omstreeks 10 % of minder gebroken partjes, dan wordt de kwaliteit als „fancy” aangeduid. Alle andere kwaliteiten worden aangeduid als „standaard”. Enkele van de medewerkende exporteurs en importeurs voeren aan dat mandarijnenconserven uit de Volksrepubliek China van hogere kwaliteit zijn dan die uit de Europese Unie, omdat de vruchten met de hand zouden worden geschild en het uit de Volksrepubliek China ingevoerde product doorgaans een kleiner percentage gebroken partjes zou bevatten. De invoer is voor het grootste deel van Chinese oorsprong, maar het bewijsmateriaal over de kwaliteit en het kwaliteitsbeeld van het betrokken product en het soortgelijke product is tegenstrijdig. Dit kwaliteitsargument kon dan ook niet worden gestaafd:
- Een van de importeurs verkocht van het betrokken product zowel merken van eerste kwaliteit als merken van mindere kwaliteit. Controle wees uit dat hij in 2002 iets grotere hoeveelheden voor de merken van eerste kwaliteit in Spanje aankocht dan hij uit de Volksrepubliek China importeerde en dat hij alle hoeveelheden voor de merken van mindere kwaliteit uit de Volksrepubliek China invoerde.
 - Om de kwaliteit van hun product en de strengste hygiënenormen te garanderen, hebben de EG-producenten veel geïnvesteerd in uitgebreide moderniseringsprogramma's. Hun productieprocessen zijn sterk geautomatiseerd. De EG-producenten voeren aan dat de consument twijfels heeft over de zorg waarmee bij ingevoerde producten de hygiënische controles tijdens het conserveringsproces worden uitgevoerd, en daarom in sommige landen een voorkeur heeft voor mandarijnenconserven van de EG-producenten.
- (19) De Commissie stelt in deze omstandigheden vast dat er geen significant verschil bestaat tussen de werkelijke kwaliteit of het kwaliteitsbeeld van het betrokken product en het door de EG-producenten vervaardigde product, ofschoon er zowel in de werkelijke kwaliteit als in het kwaliteitsbeeld kleine verschillen bestaan.
- (20) Bij haar beoordeling heeft de Commissie in het bijzonder de volgende bevindingen van het onderzoek in overweging genomen:
- a) Het ingevoerde product en het EG-product worden voor douanetariefdoeleinden onder dezelfde zescijferige GS-code van het internationale classificatiesysteem ingedeeld. Voorts hebben zij dezelfde of soortgelijke fysieke eigenschappen zoals smaak, afmetingen, vorm en textuur. Er zijn enkele kwaliteitsverschillen, maar deze zijn minimaal en worden door de consument doorgaans niet opgemerkt. Voorts is het ingevalge het ontbreken van de vermelding van de oorsprong op het etiket van sommige ingevoerde producten voor de consumenten moeilijk een onderscheid te maken tussen het EG-product en het ingevoerde product;

- b) het ingevoerde product en het EG-product worden via dezelfde of soortgelijke verkoopkanalen verkocht. Prijsinformatie is voor de kopers in ruime mate beschikbaar en het ingevoerde product en het EG-product concurreren voornamelijk op prijs;
 - c) het ingevoerde product en het EG-product worden voor dezelfde of soortgelijke doeleinden gebruikt. Zij zijn dan ook alternatieve of vervangende producten en zijn onderling gemakkelijk verwisselbaar;
 - d) het ingevoerde product en het EG-product worden door de consumenten gezien als alternatieve middelen om aan een bepaalde vraag of behoefte te voldoen; de verschillen waarop door de exporteurs en importeurs is gewezen, vormen slechts onbeduidende variaties.
- (21) Gezien het voorgaande is de Commissie tot de conclusie gekomen dat het ingevoerde product en het EG-product ondanks de beweerde verschillen in de hierboven besproken productkenmerken en -kwaliteiten, „soortgelijk” zijn.

2.2. IDENTIFICATIE VAN DE EG-PRODUCENTEN

- (22) In het verwerkingsseizoen 2002/2003 bedroeg de totale productie van het betrokken product in de Gemeenschap ongeveer 40 000 t. De volledige productie van het betrokken product in de Gemeenschap vindt plaats in Spanje.
- (23) De acht producenten (conservenfabrikanten) in de Gemeenschap die volledige medewerking verleenden aan het onderzoek, zijn allen lid van organisaties die verenigd zijn in de Spaanse Federación Nacional de Asociaciones de la Industria de Conservas Vegetales (FNACV) (de Spaanse Nationale Federatie van Organisaties van de Groenten- en Fruitconservenindustrie). In het seizoen 2002/2003 bedroeg de totale productie van het betrokken product in de Gemeenschap 39 600 t, waarvan de bovengenoemde producenten 34 150 t, wat gelijkstaat aan 85 % van de totale EG-productie, voor hun rekening namen. Zij vertegenwoordigen dus een belangrijk deel van de totale productie in de Gemeenschap in de zin van artikel 5, lid 3, onder c), van Verordening (EG) nr. 3285/94 en artikel 15, lid 1, van Verordening (EG) nr. 519/94. Zij worden in het kader van deze procedure daarom als de EG-producenten beschouwd.

3. STIJGING VAN DE INVOER

3.1. INLEIDING

- (24) De Commissie heeft een onderzoek ingesteld naar de vraag of de invoer van het betrokken product naar de Gemeenschap zodanig is gestegen, in absolute cijfers of in verhouding tot de totale EG-productie, en/of op zulke voorwaarden plaatsvindt, dat de EG-producenten van dit product ernstige schade lijden of dreigen te lijden. In dit verband heeft de Commissie haar aandacht vooral gevestigd op de invoer van het betrokken product in de meest recente periode waarvoor gegevens beschikbaar zijn. Onderstaande tabel geeft de ontwikkeling van de invoer weer voor elk seizoen van 1998/1999 tot en met 2002/2003.

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
EU-invoer	16 347	17 573	20 335	44 804	44 813
EG-productie	81 869	75 767	60 462	60 329	39 600
Invoer/productie	20 %	23 %	34 %	74 %	113 %

3.2. OMVANG VAN DE INVOER

- (25) In de periode 1998/1999-1999/2000 steeg de invoer met circa 7 %. In het daaropvolgende seizoen steeg de invoer met circa 16 % (tot 20 335 t in 2001/2002). In de periode 2000/2001-2001/2002 volgde dan een enorme stijging van de invoer. In één jaar steeg de invoer met 120 % tot 44 804 t, ofwel meer dan 2,5-maal zoveel als in 1998/1999. In het verwerkingsseizoen 2002/2003 bleef de invoer ongeveer op hetzelfde niveau.

De ontwikkelingen worden bevestigd door de meest recente beschikbare gegevens. Uit recente gegevens blijkt dat de invoer in de Europese Unie in 2003 (de laatste periode waarvoor gegevens beschikbaar zijn) ongeveer 54 000 t bedroeg, met een piek in het laatste trimester met een invoer van meer dan 17 000 t, niettegenstaande dat op 9 november 2003 voorlopige vrijwaringsmaatregelen werden ingesteld.

- (26) De verhouding van de invoer tot de totale EG-productie steeg van 20 % in 1998/1999 tot 34 % in 2000/2001, tot 74 % in 2001/2002 en tot 113 % in 2002/2003. Deze ontwikkelingen worden bevestigd door de meest recente gegevens.

3.3. MARKTAANDEEL VAN DE INVOER

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Marktaandeel van de invoer	20 %	24 %	31 %	56 %	62 %

- (27) Het marktaandeel van de invoer steeg in de periode 1998/1999-2000/2001 van 20 tot 31 % om vervolgens in 2001/2002 bijna te verdubbelen tot 56 %. In 2002/2003 bleef het marktaandeel van de invoer stijgen tot 62 % van het verbruik. De Commissie is tot de conclusie gekomen dat de stijgingen van de invoer in het recente verleden ten opzichte van de voorgaande jaren als plotseling, sterk en aanzienlijk kunnen worden beschouwd.

4. INVOERPRIJZEN

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Prijs in EUR per ton	631	670	792	691	605

Bron: Eurostat.

- (28) De gemiddelde prijs cif-grens Gemeenschap van het ingevoerde product is in 1998/1999-1999/2000 met 6 % gestegen en vervolgens in 1999/2000-2000/2001 met 18 %, om in 2001/2002 met 13 % te dalen tot 691 EUR per ton. In 2002/2003 bleef de gemiddelde prijs dalen tot 605 EUR per ton. De Commissie stelt vast dat, ofschoon de prijzen in 2000/2001 stegen, de grootste stijging van de invoer in 2001/2002 plaatsvond, toen de prijzen daalden, en dat de prijzen in 2002/2003 zijn blijven dalen met 12 %.
- (29) De neerwaartse trend in de prijzen wordt voorts bevestigd door de meest recente beschikbare gegevens. Uit geactualiseerde gegevens die door de importeurs werden verstrekt over de ontwikkelingen van de invoer- en doorverkoopprijzen en -hoeveelheden in de periode van april tot en met december 2003, blijkt dat de prijzen in die periode met nog eens 13,5 % zijn gedaald. Aangezien de facturen voor de uitvoer van mandarijnenconserven doorgaans in Amerikaanse dollar worden opgesteld, heeft de waardedaling van de dollar ten opzichte van de euro bijgedragen tot verdere prijsdalingen. In de periode april-december 2003 was de gemiddelde wisselkoers 1,15 USD per euro tegenover 1,08 USD per euro in de periode 2002/2003, wat een daling van 6,6 % is. Aangezien de totale prijsdaling 13,5 % bedraagt, kan deze daling niet volledig aan wisselkoersschommelingen worden toegeschreven. Het gaat om werkelijke prijsdalingen in de maanden voorafgaand aan en onmiddellijk na de instelling van de voorlopige vrijwaringsmaatregelen.
- (30) Voor de beoordeling van waarschijnlijke prijsontwikkelingen in de toekomst merkt de Commissie op dat de grootste verdeler van satsuma's in Duitsland de prijs van een standaard conservenblik van 314 ml met ingang van 5 januari 2004 (dat wil zeggen na de instelling van de voorlopige maatregelen) van 0,35 EUR tot 0,29 EUR heeft verlaagd.

5. ONVOORZIENE ONTWIKKELINGEN

- (31) In de voorbije vijf jaar heeft een reeks gebeurtenissen geleid tot een scherpe stijging van de invoer van het betrokken product, met name uit de Volksrepubliek China. Deze reeks gebeurtenissen kon bij de afsluiting van de Uruguayronde niet worden voorzien. De analyse is op de Volksrepubliek China gericht, omdat meer dan 98 % van de invoer van het betrokken product in de Europese Unie uit dat land afkomstig is.
- (32) Tot het midden van de jaren negentig was de Chinese productiecapaciteit voor het betrokken product groot genoeg om te voorzien in de binnenlandse vraag en de uitvoer naar de voornaamste en meest winstgevende exportmarkten, namelijk Japan en de Verenigde Staten (Westkust). De uitvoer van de Volksrepubliek China naar de Gemeenschap was gering en relatief stabiel.
- (33) Onderstaande tabel geeft een schatting van het wereldwijde verbruik en van productiecapaciteit, productie, uitvoer en binnenlands verbruik in de Volksrepubliek China voor de verwerkingsperiodes 1998/1999 tot en met 2002/2003. De cijfers zijn opgegeven als index, waarbij het geschatte wereldwijde verbruik in 1998/1999 op 100 wordt gesteld.

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Wereldwijd verbruik	100	115	113	137	141
Chinese productiecapaciteit	70	96	113	139	148
Chinese productie	57	82	86	109	124
Binnenlands verbruik China	5	9	12	16	20
Totale uitvoer China (raming)	48	65	70	96	104

Bron: Eurostat en andere openbare informatie alsmede gegevens die in het kader van het onderzoek zijn verstrekt. De gegevens worden als index verstrekt omdat de verstrekker van de gegevens over de Volksrepubliek China om vertrouwelijke behandeling heeft gevraagd.

- (34) In 1998/1999 was het binnenlandse verbruik in de Volksrepubliek China 5 en de productiecapaciteit 70, terwijl de daadwerkelijke productie 57 was, veel meer dus dan nodig was voor de binnenlandse markt. In 2002/2003 was het binnenlandse verbruik in de Volksrepubliek China gestegen tot 20 en de productiecapaciteit tot 148, terwijl de daadwerkelijke productie 124 was (88 % van het geschatte wereldwijde verbruik). Hoewel het verbruik in de Volksrepubliek China snel is gestegen, is het in reële termen nog gering. Het wereldwijde verbruik neemt toe, maar dit gebeurt geleidelijk (met ongeveer 7 % per jaar). In deze omstandigheden kon dan ook niet worden voorzien dat de Chinese productiecapaciteit jaarlijks met 16 % zou stijgen en in 2002/2003 het wereldwijde verbruik zou overtreffen, waardoor geen ruimte meer wordt gelaten voor andere producenten. Omdat het binnenlandse verbruik in de Volksrepubliek China slechts tot 20 was gestegen, zette de verhoging van de Chinese productiecapaciteit en productie de Volksrepubliek China duidelijk onder druk om zeer grote hoeveelheden uit te voeren. In de onderzochte periode steeg de uitvoer inderdaad van 48 tot 104, wat meer dan een verdubbeling is. Deze cijfers kunnen in de juiste context worden geplaatst door de overweging dat de Chinese uitvoer in 2002/2003 drie keer hoger was dan het totale geschatte verbruik in de Europese Gemeenschap in dat jaar.
- (35) Het handelsgeschil tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten over hormonen in vlees lijkt bij de stijging van de uitvoer van de Volksrepubliek China naar de Europese Unie ook een rol te hebben gespeeld. Het betrokken product was opgenomen in de lijst van producten waarvoor de Verenigde Staten in het kader van dat geschil sancties wilden instellen. De Chinese producenten hebben hierin waarschijnlijk een mogelijkheid gezien om hun uitvoer naar de Verenigde Staten aanzienlijk te verhogen (het Chinese product zou in de plaats komen van het EG-product). Een sterke uitbreiding van de capaciteit van de Chinese conservenindustrie werd hierdoor gestimuleerd. Deze mogelijkheid heeft zich echter niet verwezenlijkt, en de Volksrepubliek China moest op zoek naar alternatieve afzetmogelijkheden voor zijn overcapaciteit. De aantrekkelijkste markt bleek die van de Europese Unie en de uitvoer van de Volksrepubliek China naar de Europese Unie nam dan ook massaal toe.

- (36) Het monetaire beleid van de Volksrepubliek China, dat inhoudt dat de yuan aan de USD is gekoppeld tegen een wisselkoers van 8,28 yuan per USD (ondanks vermeende verschillen in de relatieve waarde van deze twee munteenheden), heeft de uitvoer eveneens gestimuleerd. Uitvoer van het betrokken product is hierdoor veel waarschijnlijker geworden dan verkoop op de binnenlandse markt in de Volksrepubliek China. Na de onverwachte waardedaling van de USD ten opzichte van de euro sinds oktober 2000 heeft de yuan bovendien ten opzichte van de euro aan waarde verloren, waardoor de Europese markt voor de Chinese exporteurs des te aantrekkelijker werd.
- (37) De Commissie is daarom tot de conclusie gekomen dat de onvoorziene ontwikkelingen die de oorzaak waren van de toename van de uitvoer naar de Gemeenschap, bestaan uit een aantal gelijktijdig optredende factoren: de ongeken­de stijging van de productiecapaciteit in de Volksrepubliek China met een sterke exportdruk als gevolg; de mogelijkheid dat sancties van de Verenigde Staten in het kader van het hormonengeschil het EG-product van de Amerikaanse markt zouden weren, wat de stijging van de Chinese productiecapaciteit en vervolgens de productie heeft gestimuleerd; een verandering in de voorkeur van de consument sinds 2001, en het wisselkoersbeleid van de Chinese overheid in combinatie met de onverwachte waardedaling van de USD sinds oktober 2000. Deze combinatie van factoren, die bij het afsluiten van de Uruguayronde duidelijk niet kon worden voorzien, heeft de voorwaarden geschapen voor de ongeken­de stijging van de invoer in de Gemeenschap.

6. ERNSTIGE SCHADE

6.1. INLEIDING

- (38) Om definitief vast te stellen of de EG-producenten van het soortgelijke product ernstige schade lijden, dat wil zeggen of de positie van de EG-producenten in het algemeen duidelijk is achteruit gegaan, heeft de Commissie haar beoordeling van alle relevante objectieve en kwantificeerbare gegevens in verband met de situatie van deze producenten gefinaliseerd. De Commissie heeft voor het betrokken product de ontwikkelingen van de productiecapaciteit, de productie, de bezettingsgraad, het aantal arbeidsplaatsen, de productiviteit, de cashflow, het rendement op geïnvesteerd vermogen, het gebruik binnen de eigen onderneming, de voorraden, het verbruik, de verkoop, het marktaandeel, de prijzen, de prijs­onderbieding en de winstgevendheid in de seizoenen 1998/1999 tot en met 2002/2003 onderzocht.
- (39) Ook wordt het verbruik in de Gemeenschap onderzocht, evenwel niet als een indicator voor de schade.

6.1.1. Verbruik

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Verbruik (in ton)	80 065	74 056	65 676	80 960	72 843

- (40) Het verbruik van het betrokken product in de Gemeenschap werd vastgesteld aan de hand van de totale verkoop van de EG-producenten en andere producenten in de Europese Unie en de totale invoer van het betrokken product in de Gemeenschap, zoals door Eurostat gemeld.
- (41) In de periode 1998/1999-2000/2001 daalde het verbruik in de Gemeenschap met 18 %, van 80 065 t naar 65 676 t. In de periode 2000/2001-2001/2002 steeg het verbruik met 23 % en bereikte het zijn hoogste waarde in de onderzochte periode, namelijk 80 960 t. In het meest recente seizoen (2002/2003) was er een daling van het verbruik met 10 % ten opzichte van 2001/2002, met een waarde die dicht­er ligt bij het gemiddelde verbruik in de onderzochte periode (74 720 t per jaar).

6.1.2. Productiecapaciteit en bezettingsgraad

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Capaciteit (in ton)	126 760	129 260	129 260	129 260	129 260
Bezettingsgraad	65 %	59 %	47 %	47 %	31 %

- (42) De Commissie heeft de productiecapaciteit van de EG-producenten onderzocht aan de hand van de productiecapaciteit voor een volledig seizoen (van 1 oktober tot en met 30 september van het daaropvolgende jaar). Het soortgelijke product wordt vervaardigd van november tot en met februari met productiefaciliteiten waarvan een deel tijdens de rest van het jaar kan worden gebruikt voor de verwerking van andere groenten en fruit. Van november tot en met februari zijn er in de betrokken regio's (Valencia en Murcia in Spanje) echter geen andere groenten en fruit voor verwerking beschikbaar.
- (43) Uit het onderzoek is gebleken dat de totale geraamde theoretische productiecapaciteit gedurende de onderzochte periode stabiel is gebleven, met slechts één kleine stijging (2 %) die plaatsvond in de periode 1998/1999–1999/2000.
- (44) De bezettingsgraad daalde in de periode 1998/1999–1999/2000 van 65 % naar 59 %. Deze daling kan gedeeltelijk worden verklaard door de toename van de capaciteit met 2 % in dat jaar, maar lijkt grotendeels het gevolg van een terugval van de productie met 7,5 %, van 81 869 tot 75 767 t. De bezettingsgraad daalde in 2000/2001 met nog eens 12 procentpunten, tot 47 %. De bezettingsgraad bleef het daaropvolgende seizoen stabiel, maar viel in 2002/2003 terug tot 31 % (een daling met 16 procentpunten). De dalingen van de bezettingsgraad vanaf 1999/2000 stemmen overeen met de productiedalingen in dezelfde periode.

6.1.3. Totale EG-productie

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Productie (in ton)	81 869	75 767	60 462	60 329	39 600

- (45) De totale EG-productie daalde in de periode 1998/1999–2001/2002 van 81 869 t naar 60 329 t. Daarna viel de productie in het seizoen 2002/2003 met nog eens 35 % terug tot het laagste niveau in de onderzochte periode.
- (46) De ontwikkelingen van de productie worden bevestigd door de meest recente beschikbare gegevens (2003/2004), die op een verdere daling van de productie wijzen tot 26 165 ton (onvolledige gegevens). De EG-producenten kunnen niet investeren en zich tot productie verbinden, tenzij zij voorafgaandelijk bestellingen hebben van hun grootste klanten. Zij kunnen die bestellingen echter niet in de wacht slepen omdat hun prijzen niet concurrentieel zijn.

6.1.4. Aantal arbeidsplaatsen

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Aantal arbeidsplaatsen (einde periode)	2 502	2 441	2 462	2 419	2 343

- (47) Het aantal arbeidsplaatsen in verband met het betrokken product daalde in 1999/2000. In 2000/2001 vond een licht herstel plaats, gevolgd door een verdere terugval in 2001/2002 en 2002/2003. Behalve de door de EG-producenten genoteerde terugval van het aantal arbeidsplaatsen zijn in de mandarijnenconservenindustrie in de Gemeenschap de afgelopen vijf jaar nog meer arbeidsplaatsen verloren gegaan, doordat enkele producenten in de bedrijfstak reeds vóór de opening van het vrijwaringsonderzoek hun activiteiten op dit gebied hebben gestaakt. Het grootste deel van de arbeidsplaatsen wordt door seizoenarbeiders ingenomen. De tabel moet daarom worden gelezen in samenhang met onderstaand overzicht van het aantal gewerkte uren.

6.1.5. Gewerkte uren en productiviteit

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Gewerkte uren	944 000	985 000	823 000	861 000	625 000
Productiviteit (gewerkte uren/ton)	15,9	16,8	15,6	16,8	17,7

- (48) De werkelijke impact op het aantal arbeidsplaatsen in de Gemeenschap valt duidelijker af te lezen aan het aantal gewerkte uren, waarin ook de seizoenarbeid is opgenomen. Het aantal gewerkte uren vormt ook een nauwkeuriger basis voor het meten van de productiviteit dan het aantal werknemers.
- (49) De algemene trend is een gestage daling van het aantal gewerkte uren, met een daling van 861 000 tot 625 000 oftewel een daling met 27 % in de meest recente periode. De productiviteit is in de periode 1998/1999–2001/2002 licht gedaald, van 15,9 gewerkte uren per ton naar 16,8 uur, en nam in het laatste seizoen (2002/2003) verder af tot 17,7 uur. Hierbij moet worden opgemerkt dat de verschillen in productiviteit vooral het gevolg zijn van de oogst van het verse product.

6.1.6. Cashflow en rendement op geïnvesteerd vermogen

Boekjaar	1998	1999	2000	2001	2002
Cashflow (index 1999 = 100)	2	100	80	116	-4
Rendement op geïnvesteerd vermogen	15,1	18,9	9,3	9,8	8,1

- (50) De cashflow en het rendement op geïnvesteerd vermogen konden slechts worden onderzocht op het niveau van de medewerkende ondernemingen die het betrokken product vervaardigen en niet in verhouding tot het betrokken product zelf, en worden opgegeven in kalenderjaren. Deze indicatoren worden daarom als minder zinvol beschouwd dan de andere. Niettemin kan worden geconcludeerd dat de cashflow en het rendement op geïnvesteerd vermogen in de meest recente periode sterk zijn afgenomen.

6.1.7. Verkoop

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Verkoop in de Gemeenschap (in ton)	63 718	56 483	45 341	36 156	28 030

- (51) De verkoop in de Gemeenschap van het soortgelijke product door de EG-producenten daalde in de periode 1998/1999–2000/2001 van 63 718 t naar 45 341 t, in overeenstemming met de terugval van het verbruik en de stijging van de invoer in die periode. Hoewel het verbruik in het daaropvolgende seizoen weer steeg, daalde de verkoop in de periode 2000/2001–2001/2002 verder met 20 % tot 36 156 t, terwijl de invoer meer dan verdubbelde tot 44 804 t. Hieruit blijkt de steeds sterkere aanwezigheid van het ingevoerde product op de markt. In het meest recente periode is de verkoop in het seizoen 2002/2003 verder gedaald tot 28 030 t, het laagste niveau in de geschiedenis, wat een daling is van 56 % op vier jaar tijd.

6.1.8. Marktaandeel

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Marktaandeel	79 %	76 %	69 %	44 %	38 %

- (52) In de periode 1998/1999–2000/2001 daalde het marktaandeel van de EG-producenten van 79 % naar 69 %, vervolgens viel het in 2001/2002 terug tot 44 % en tot 38 % in 2002/2003. Uit de aanzienlijke terugval in de laatste twee seizoenen blijkt de steeds grotere marktpenetratie van het ingevoerde product in die periode, die plaatsvond ondanks dat de EG-producenten hun prijzen in de periode 2000/2001–2001/2002 met 17 % verlaagden en met nog eens 6 % in 2002/2003.
- (53) De combinatie van de val van de prijzen en het verlies van marktaandeel aan de invoer deed zich op hetzelfde ogenblik voor als de grote val in de winstgevendheid van de EG-producenten (zie bespreking hieronder).

6.1.9. Prijs van het soortgelijke product en prijsonderbieding

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Prijs van het EG-product	826	790	925	827	781
Prijs van het Chinese exportproduct inclusief douanerechten (EUR per ton) (*)	732	773	910	790	691
Prijsonderbieding (EUR per ton)	94	17	15	37	90
Prijsonderbieding	11 %	2 %	2 %	4 %	12 %

(*) Bron: Eurostat.

- (54) De gemiddelde prijs van het soortgelijke product daalde in de periode 1998/1999–1999/2000, maar herstelde zich in 2000/2001 door een stijging met 17 % tot 925 EUR per ton, waarna de gemiddelde prijs in 2001/2002 terugviel tot 827 EUR per ton en in 2002/2003 verder daalde naar 781 EUR per ton.
- (55) Om het niveau van de prijsonderbieding te kunnen vaststellen, werden de prijzen vergeleken voor vergelijkbare perioden, in hetzelfde handelsstadium en bij verkoop aan soortgelijke afnemers. Uitgaande van de gemiddelde prijzen af fabriek van de EG-producenten en van die van de naar de Gemeenschap exporterende producenten (prijs cif-grens Gemeenschap inclusief douanerechten), werden de EG-prijzen in de vijf onderzochte perioden met 2 % tot 11 % onderboden.

6.1.10. Winstgevendheid

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Nettowinst/verlies op verkoop in de Gemeenschap	4,0 %	0,5 %	6,8 %	-1,7 %	-4,3 %

- (56) De winstgevendheid van de EG-producenten bij verkoop in de Gemeenschap was in de onderzochte periode van vijf jaar sterk wisselend. De winstgevendheid was het laagst in 2001/2002 en 2002/2003 en het hoogst in 2000/2001. In 2002/2003, toen de invoer tot het hoogste punt in de onderzochte periode was gestegen, daalde de gemiddelde prijs van het ingevoerde product tot 605 EUR per ton en de gemiddelde prijs van het EG-product tot 781 EUR per ton. Door deze prijsdaling, gekoppeld aan de daling van de verkoop, daalde de winstgevendheid van de EG-producenten in 2001/2002 van 6,8 % naar - 1,7 %, en deze ontwikkeling is in 2002/2003 nog verergerd tot een verlies van - 4,3 %.
- (57) Streefprijsonderbieding geeft de mate weer waarin de prijs van het ingevoerde product lager is dan de prijs die de EG-producenten in een niet-schadeveroorzakende situatie zouden moeten kunnen verkrijgen. De prijsonderbiedingsmarge werd berekend aan de hand van de gewogen gemiddelde niet-schadeveroorzakende prijs per ton van het EG-product. Deze prijs werd berekend door de productiekosten van het EG-product te nemen (gecorrigeerd om de vervoerskosten in rekening te brengen en zo een correcte vergelijking mogelijk te maken met de invoerprijs naar de voornaamste geografische regio van verbruik) en daaraan een winstmarge van 6,8 % toe te voegen. Deze winstmarge werd redelijk geacht, daar dit de winst is die de EG-producenten in een normale handelssituatie kunnen maken wanneer zij niet geconfronteerd worden met een plotselinge sterke stijging van de invoer. Deze niet-schadeveroorzakende prijs werd vergeleken met de gewogen gemiddelde prijs per ton van het ingevoerde product in de periode april-december 2003 in hetzelfde handelsstadium, omgerekend tot de prijs cif-grens Gemeenschap inclusief douanerechten, kosten van invoer en winstmarge van de importeur. Het verschil tussen deze twee prijzen, in procenten van de prijs cif-grens Gemeenschap van het ingevoerde product, bleek 57,9 % te bedragen.

6.1.11. Voorraden

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Eindejaarsvoorraden (in ton)	13 016	10 628	11 205	17 279	11 069

- (58) De voorraden namen in de periode 1998/1999-2000/2001 af, maar namen in 2001/2002 sterk toe om vervolgens in 2002/2003 opnieuw op hun niveau van 2000/2001 te komen. De EG-producenten verminderden hun hoge voorradenniveaus door de productie te beperken. De toename van de voorraden tussen 2000/2001 en 2001/2002 viel samen met een daling van de verkoop van de EG-producenten in de Gemeenschap met 20 % en lijkt vooral door die daling te zijn veroorzaakt.

6.1.12. Conclusie

- (59) Uit de gegevens blijkt dat, hoewel de productiecapaciteit licht toenam in het begin van de onderzochte periode, er ongunstige ontwikkelingen zijn wat betreft de bezettingsgraad, de productie, het aantal arbeidsplaatsen, de productiviteit, de cashflow en het rendement op geïnvesteerd vermogen. Tegen een achtergrond van een verbruik dat twee jaar lang afnam, zich daarna opnieuw herstelde tot bijna het vorige peil om vervolgens in 2002/2003 opnieuw te dalen, laten de gegevens zowel in 2001/2002 als in 2002/2003 ongunstige ontwikkelingen zien wat betreft verkoop, marktaandeel, prijzen en winstgevendheid. In 2001/2002 was er een toename van de voorraden, maar in 2002/2003 bereikten die weer hun vorige peil.
- (60) De Commissie wijst er met name op dat, toen de invoer in 2001/2002 meer dan verdubbelde (44 804 t), de verkoop van de EG-producenten in de Gemeenschap tot een laag niveau terugviel (36 156 ton) en dat de winstgevendheid van de EG-producenten terugliep tot -1,7 %. Tezelfdertijd nam het verbruik in dat jaar toe. Hoewel kon worden verwacht dat de invoer de stijgende lijn van het verbruik zou volgen en dat de prijzen stabiel zouden blijven, werd de invoer meer dan verdubbeld, terwijl de prijs van zowel het ingevoerde product als het EG-product daalde.
- (61) Voorts was er in 2002/2003 geen daling van het niveau van de invoer, ofschoon het verbruik met 10 % daalde, en het waren de EG-producenten wier verkoop met 22 % daalde terwijl hun prijzen met 6 % daalden. Mede ingevolge de voorradenoverschot van het vorige jaar dienden de EG-producenten hun productie in aanzienlijke mate terug te schroeven.
- (62) Het gevolg van deze combinatie van factoren lijkt tot uiting te komen in de economische indicatoren voor de EG-producenten. De EG-producenten hebben marktaandeel verloren: hun aandeel bereikte in 2002/2003 zijn laagste peil. Voorts nam hun verkoop zowel in 2001/2002 als in 2002/2003 in absolute termen af. Dientengevolge hebben zij de productie in elk van deze jaren moeten terugschroeven. Als gevolg daarvan is hun bezettingsgraad zowel in 2001/2002 als in 2002/2003 sterk teruggelopen. Ook de productiviteit en het aantal arbeidsplaatsen zijn in 2001/2002 en 2002/2003 teruggevallen. Het algehele effect van de daling van de verkoop in de Gemeenschap en van de prijzen lijkt een daling te zijn van de verkoopopbrengsten van de EG-producenten met 29 %, van 41,9 miljoen EUR in 2000/2001 naar 29,9 miljoen EUR in 2001/2002 en 21,9 miljoen EUR in 2002/2003. In dezelfde periode viel de winstgevendheid van de EG-producenten terug van 6,8 % naar -1,7 % in 2001/2002 en tot -4,3 % in 2002/2003.
- (63) Rekening houdend met al deze factoren is de Commissie tot de conclusie gekomen dat de EG-producenten ernstige schade hebben geleden.

7. OORZAAK

- (64) Om te voorkomen dat schade die door andere factoren is veroorzaakt, aan de stijging van de invoer wordt toegeschreven, is de Commissie bij het onderzoek naar een oorzakelijk verband tussen de toename van de invoer en de ernstige schade als volgt te werk gegaan:
- er werd een onderscheid gemaakt tussen de schadelijke gevolgen van factoren die geacht werden schade te hebben veroorzaakt;

- deze schadelijke gevolgen werden toegewezen aan factoren die er de oorzaak van waren, en,
- na de schade te hebben toegewezen aan alle aanwezige oorzakelijke factoren, heeft de Commissie vastgesteld of de stijging van de invoer „werkelijk” een „belangrijke” oorzaak is van de ernstige schade.

7.1. ANALYSE VAN DE OORZAKELIJKE FACTOREN

7.1.1. Gevolgen van de gestegen invoer

- (65) De markt voor mandarijnenconserven is transparant wat leveranciers en afnemers betreft. Daar mandarijnenconserven essentieel een basisproduct zijn, concurreren het betrokken product en het soortgelijke product voornamelijk op prijs.
- (66) In de periode 2000/2001-2002/2003 steeg het marktaandeel van het ingevoerde product van 31 % naar 56 % en vervolgens tot 62 %, terwijl het marktaandeel van het EG-product van 69 % naar 44 % daalde en vervolgens tot 38 %. In dezelfde periode is de invoer gestegen van 34 % naar 74 % en vervolgens tot 113 % van de EG-productie, wat erop wijst dat de invoer dus ook in verhouding tot de productie is gestegen ten koste van de EG-producenten.
- (67) Volgens Eurostat daalde de gemiddelde prijs van het ingevoerde product op de EG-markt in de periode 2000/2001-2002/2003 van 792 EUR naar 691 EUR per ton en vervolgens tot 605 EUR per ton. In dezelfde periode daalde de gemiddelde prijs van het EG-product van 925 EUR naar 827 EUR per ton en vervolgens tot 781 EUR per ton. Alleen al door de daling van de gemiddelde prijs van het EG-product in de Gemeenschap zouden de EG-producenten in 2001/2002 11 % (4,4 miljoen EUR) minder verkoopopbrengsten hebben gehad en in 2002/2003 nog eens 6 % minder (1,7 miljoen EUR). Indien ook rekening wordt gehouden met de gelijktijdige daling van de verkoop, dan komt dit neer op een daling van de verkoopopbrengsten in de Gemeenschap met 12 miljoen EUR in 2001/2002 en met 8 miljoen EUR in 2002/2003. De daling van de verkoopopbrengsten leidde (in combinatie met de gestegen kosten) tot een aanzienlijke daling van de winstgevendheid. De EG-producenten leden daardoor in 2001/2002 een verlies van 1,7 % en van 4,3 % in 2002/2003.
- (68) Om de hierboven vermelde redenen is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er een verband bestaat tussen de stijging van de invoer van laaggeprijsde producten en de ernstige schade die de EG-producenten hebben geleden, en dat de stijging van de invoer schadelijke gevolgen had, met name omdat de prijzen daardoor onder druk kwamen te staan en de EG-producenten als gevolg daarvan minder verkochten in de Gemeenschap.

7.1.2. Gevolgen van de veranderingen in het verbruik

- (69) De Commissie heeft een volledig onderzoek verricht naar de schadelijke gevolgen van de daling van het verbruik in de periode 1998/1999–2000/2001. Die daling moet worden gezien in de context van de algemene trend in de onderzochte periode van vijf jaar. Het verbruik daalde van 80 065 t in 1998/1999 naar 74 056 t in 1999/2000 en daarna tot 65 676 t in 2000/2001, steeg in 2001/2002 weer met 15 284 t tot 80 960 t, waarna het in 2002/2003 weer terugviel tot 72 843 t.
- (70) De Commissie merkt op dat, hoewel het verbruik in 2000/2001 tot het laagste niveau in de onderzochte periode daalde, de EG-producenten in dat jaar ook het hoogste niveau van winstgevendheid bereikten, namelijk 6,8 %. Anderzijds steeg het verbruik in 2001/2002 tot 80 960 t (het hoogste peil in de onderzochte periode), terwijl de winstgevendheid voor de EG-producenten toen daalde tot - 1,7 %. Er is derhalve geen duidelijk verband tussen het verbruik en de winstgevendheid en de algemene economische situatie van de EG-producenten.

- (71) Bij het onderzoek naar het effect van het verbruik op de winstgevendheid van de EG-producenten moet rekening worden gehouden met de reactie van alle marktdeelnemers op de veranderingen in het verbruik. In dit verband werd vastgesteld dat de EG-producenten hun verkoop in de Gemeenschap in 2001/2002 met ongeveer 9 185 t moesten inkrimpen ten opzichte van 2000/2001, maar dat de invoer de tegenovergestelde ontwikkeling doormaakte (+ 24 469 t). Ook in 2002/2003 bleef de invoer op het peil van het vorige jaar, terwijl de verkoop van de EG-producenten met 8 000 t inkromp.
- (72) Wat de gevolgen voor de prijzen betreft: fluctuaties in het verbruik van conserven met een lange houdbaarheidsduur hebben doorgaans geen grote gevolgen voor de prijzen indien de productie aan de behoeften van de markt wordt aangepast. In dit geval schijnen de EG-producenten gereageerd te hebben door zowel de productie als de verkoop in grotere mate te verlagen dan nodig was om in overeenstemming te blijven met de daling van het verbruik. Dit werd ook weerspiegeld in een overeenstemmende daling van de voorraden.
- (73) Ook zou een vermindering van de prijsdruk de schadeveroorzakende effecten van lage prijzen kunnen beperken. De belangrijkste factor is winst en elke daling zou beperkt gebleven zijn indien de prijzen en de verkoop niet aanzienlijk waren gedaald. Het is daarom redelijk te concluderen dat, indien de invoer van laaggeprijsde producten niet zo sterk was gestegen, de daling van het verbruik niet zou hebben geleid tot een aanzienlijke daling van de winst.
- (74) Indien alle marktdeelnemers hun productie hadden aangepast, dan nog zouden de EG-producenten in 1999/2000, 2000/2001 en 2002/2003 minder hebben verkocht. Maar het verbruik stond in 2001/2002 op zijn hoogste peil sedert 1998/1999, op ongeveer hetzelfde peil als in dat jaar. In 2001/2002 daalde de verkoop van de EG-producenten echter met 24 438 t ten opzichte van 1998/1999, oftewel een daling met 43 %. Tezelfdertijd steeg de invoer in 2001/2002 met 28 457 t ten opzichte van 1998/1999. De invoer steeg dan ook in aanzienlijke mate in de periode 1998/1999-2001/2002, ofschoon het verbruik slechts in beperkte mate was gestegen.

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Ontwikkeling van het verbruik (in ton)	80 065	74 056	65 676	80 960	72 843
Werkelijke marktaandeel	80 %	76 %	69 %	45 %	38 %
Marktaandeel (simulatie) (*)	80 %	71 %	57 %	45 %	35 %

(*) Simulatie indien het verbruik in de loop van de periode op hetzelfde peil was gebleven als in 1998/1999.

- (75) Bovenstaande tabel laat zien dat zelfs indien het verbruik in de loop van de onderzochte periode op hetzelfde peil was gebleven, het marktaandeel van de EG-producenten geen wezenlijk ander verloop had gekend. Hieruit blijkt dat de ontwikkeling van het verbruik slechts een beperkte impact had op het marktaandeel van de EG-producenten.
- (76) Om bovengenoemde redenen luidt de conclusie dat, ofschoon er een verband bestaat tussen de daling van het verbruik en de vastgestelde schadeveroorzakende effecten, dit verband niet wezenlijk is.

7.1.3. Gevolgen van veranderingen in exportprestaties

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Uitvoer (in ton)	21 316	21 672	14 544	18 099	17 780

- (77) De Commissie heeft ook de gevolgen van de daling van de uitvoer onderzocht. In de periode 1998/1999–2000/2001 daalde de uitvoer van mandarijnenconserven door de EG-producenten van 21 316 t naar 14 544 t, doordat de EG-producenten marktaandeel verloren door de laaggeprijsde concurrentie uit de Volksrepubliek China (met name door het in overweging 35 besproken hormongeschild). In de periode 2000/2001–2001/2002 herstelde de uitvoer zich tot 18 099 t, waarna in 2002/2003 een peil van 17 780 t werd bereikt. Over de periode van vijf jaar in haar geheel daalde de uitvoer met ongeveer 3 500 t, hoewel de sterkste daling zich voordeed in de periode 1999/2000–2000/2001 (het jaar dat de EG-producenten het hoogste niveau van winstgevendheid bereikten). In 2000/2001 steeg de uitvoer zelfs in het voordeel van de EG-producenten. In de meest recente periode 2001/2002–2002/2003 is de uitvoer met 317 t of 1,7 % gedaald, wat slechts 0,8 % van de productie in de Gemeenschap vertegenwoordigt.
- (78) Ook moet worden opgemerkt dat bij de berekening van de winstgevendheid in punt 6.1.10 alleen rekening is gehouden met de verkoop in de Gemeenschap. De vastgestelde daling in de winstgevendheid van de EG-producenten in de meest recente perioden staat daarom grotendeels los van het effect van de invoer.
- (79) Om bovengenoemde redenen luidt de conclusie dat er weliswaar een verband zou kunnen bestaan tussen de daling van de uitvoer en de vastgestelde schadelijke gevolgen, voorzover de daling van de uitvoer bijvoorbeeld heeft bijgedragen tot de lagere productie en bezettingsgraad. Er kan echter worden vastgesteld dat dit gevolg zich voornamelijk voordeed in de periode 1999/2000–2000/2001 (toen de EG-producenten nog winstgevend waren) en dat de zeer lichte daling van de uitvoer in 2002/2003, gelijk aan minder dan 1 % van de EG-productie, geen meetbare gevolgen heeft gehad.

7.1.4. Gevolgen van overcapaciteit

- (80) De Commissie heeft voorts onderzocht of schade kan zijn ontstaan door overcapaciteit bij de EG-producenten. Er was in de onderzochte periode slechts eenmaal een kleine verandering in de geraamde theoretische productiecapaciteit: in 1999/2000 nam de productiecapaciteit met 2 % toe tot 129 260 t.
- (81) Deze capaciteitstoename droeg bij tot de daling van de bezettingsgraad in 1999/2000 en de daaropvolgende jaren, doordat de verwachte vraag naar extra capaciteit zich niet voordeed. De conclusie luidt daarom dat er een verband bestaat tussen de capaciteitstoename en de schadelijke gevolgen die in het eerste deel van de periode van vijf jaar konden worden vastgesteld, ofschoon de gevolgen van de aanvullende capaciteit voor de algemene winstgevendheid van de EG-producenten bijzonder klein waren.

7.1.5. Gevolgen van het te geringe aanbod van grondstoffen

- (82) Enkele exporteurs voerden aan dat de daling van de productie van de EG-producenten te wijten was aan een te gering aanbod van grondstoffen (kleine verse citrusvruchten) op de EU-markt. Op basis van haar onderzoek van de EU-markt van kleine verse citrusvruchten is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er voldoende aanbod was om aan de vraag van de verwerkende industrie te voldoen.
- (83) Tabel A geeft een overzicht van de werkelijke productie van kleine verse citrusvruchten (clementines, mandarijnen en satsuma's) in de jaren 1998 tot en met 2002.

Tabel A

Jaar	1998	1999	2000	2001	2002
Productie	2 329 341	2 823 106	2 511 550	2 379 634	2 650 000

Bron: CLAM.

7.1.6. Vraag van de verwerkende industrie naar kleine verse citrusvruchten

- (84) Tabel B geeft een overzicht van de hoeveelheid clementines en satsuma's die de verwerkende industrie in de periode 1998/1999-2002/2003 voor de productie van mandarijnenconserven heeft gebruikt.

Tabel B

Seizoen	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Satsuma's en clementines	120 000	110 000	95 000	95 000	60 000

- (85) Zoals uit de tabellen A en B kan worden afgelezen, was het aanbod van kleine verse citrusvruchten op de EU-markt veel groter dan de vraag van de verwerkende industrie.
- (86) De verwerkende industrie concurreert evenwel met de andere afnemers van verse satsuma's en clementines en haar concurrentievermogen lijkt te zijn aangetast door de daling van de prijzen voor het soortgelijke product. De prijs van verse mandarijnen die worden verwerkt, wordt bepaald in jaarlijkse overeenkomsten tussen de conservenfabrikanten en de landbouwers die in het begin van het seizoen worden gesloten. Tabel C laat de prijzen zien die de producenten van mandarijnen krijgen voor verse mandarijnen en voor mandarijnen die voor conservering zijn bestemd:

Tabel C

Seizoen	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Vers (EUR per ton)	547	498	571	557	527
Conserven (EUR per ton)	256	255	313	245	172

- (87) Het prijsverschil wordt door twee factoren bepaald. Ten eerste zijn de EG-producenten in steeds mindere mate in staat hun grondstoffen (verse satsuma's en clementines) in te kopen tegen een prijs die het voor hen mogelijk maakt een redelijk niveau van winstgevendheid te bereiken. Ten tweede schakelen de telers, doordat de EG-producenten hun voor satsuma's (die voornamelijk als grondstof voor conserven dienen) slechts lage prijzen bieden, over op de teelt van clementines, teneinde hun productie winstgevender te maken. Deze verschuiving lijkt echter nog niet zo ver gevorderd dat er sprake is van een merkbaar effect op het aanbod van grondstoffen voor de EG-producenten.
- (88) De Commissie is daarom tot de conclusie gekomen dat een te gering aanbod niet heeft bijgedragen tot de schade die de EG-producenten hebben geleden.

7.1.7. Andere factoren

- (89) In de loop van het definitieve onderzoek zijn geen andere schadeveroorzakende factoren (andere dan die welke in de punten 7.1.1 tot en met 7.1.6 zijn besproken) door de diensten van de Commissie vastgesteld of door belanghebbenden naar voren gebracht.

7.2. TOEWIJZING VAN DE SCHADELIJKE GEVOLGEN

- (90) De ernstige schade die de EG-producenten hebben geleden, kwam vooral tot uiting in een daling van de verkoop, lagere eenheidsprijzen, een steeds lager niveau van winstgevendheid en financiële verliezen. De Commissie heeft vastgesteld dat nog drie andere factoren samen met de stijging van de invoer tot de schade hebben bijgedragen: daling van het verbruik, daling van de uitvoer en verhoogde capaciteit.

- (91) Ten eerste was er een daling van het verbruik in de periode 1998/1999-2000/2001, gevolgd door een stijging in 2001/2002, gevolgd door een verdere daling in de meest recente periode. De ontwikkeling van de invoer volgde dit verbruikspatroon evenwel in het geheel niet en de Commissie is van oordeel dat de daling van het verbruik in de periode 1998/1999-2000/2001 geen belangrijke factor is geweest, noch voor de verkoop, noch voor de prijzen. De daling van het verbruik in 2002/2003 viel samen met een daling van de verkoop, de prijzen en de winstgevendheid voor de EG-producenten en de Commissie is tot de conclusie gekomen dat de daling van het verbruik een factor is die heeft bijgedragen tot de ernstige schade die EG-producenten hebben geleden.
- (92) De Commissie heeft eveneens de daling van de uitvoer door de EG-producenten in de periode van vijf jaar onderzocht. In het eerste deel van de periode van vijf jaar was er sprake van een daling. In het tweede deel van de periode, toen de EG-producenten ernstige schade leden, steeg de uitvoer om daarna licht terug te vallen. De ontwikkeling van de uitvoer had een aanzienlijk kleinere impact op de EG-producenten in de periode 2001/2002-2002/2003 dan de stijging van de invoer.
- (93) De Commissie heeft ook de capaciteitstoename onderzocht die zich in 1999/2000 voordeed, waarna de capaciteit op hetzelfde peil is gebleven. De kosten van deze aanvullende capaciteit op jaarbasis waren niet aanzienlijk.
- (94) De Commissie heeft geconstateerd, na zich ervan te hebben vergewist dat de gevolgen van de andere factoren niet aan de stijging van de invoer werden toegeschreven, dat er een reëel en aanzienlijk oorzakelijk verband bestaat tussen de daling van de verkoop, de verkoopprijzen en de winstgevendheid van de EG-producenten en de stijging van de invoer, die in de periode 2000/2001-2001/2002 niet alleen veel sneller steeg dan het verbruik, maar ook steeg toen het verbruik in de periode 1998/1999-2000/2001 daalde.

7.2.1. Conclusie

- (95) Na de schadelijke gevolgen van de andere bekende factoren te hebben onderzocht en deze van elkaar en van de schadelijke gevolgen van de stijging van de invoer te hebben onderscheiden, en na zich ervan te hebben vergewist dat de door andere factoren veroorzaakte schade niet aan de stijging van de invoer wordt toegeschreven, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er een reëel en aanzienlijk oorzakelijk verband bestaat tussen de stijging van de invoer en de ernstige schade die de EG-producenten hebben geleden.

8. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

8.1. INLEIDENDE OPMERKINGEN

- (96) Vrijwaringsmaatregelen hebben ten doel een einde te maken aan ernstige schade en te voorkomen dat de situatie van de EG-producenten van het betrokken product verder achteruitgaat. De Commissie heeft zich bij haar onderzoek niet alleen gericht op onvoorziene ontwikkelingen, de stijging van de invoer, ernstige schade en de oorzaak, maar heeft eveneens onderzocht of er dwingende economische redenen zijn die tot de conclusie leiden dat het niet in het belang van de Gemeenschap is definitieve maatregelen in te stellen. Te dien einde werden de gevolgen van de maatregelen voor alle partijen die betrokken zijn bij deze procedure, en de waarschijnlijke gevolgen van het al dan niet instellen van maatregelen onderzocht aan de hand van de beschikbare gegevens.

8.2. BELANG VAN DE EG-PRODUCENTEN

- (97) De EG-producenten hebben grote investeringen gedaan en beschikken over de meest gemechaniseerde en geautomatiseerde productiesystemen ter wereld. Zij zijn onder normale marktomstandigheden levensvatbaar en concurrerend. In de onderzochte periode zijn de productie en de verkoop van de EG-producenten sterk gedaald, als gevolg waarvan zij thans niet winstgevend kunnen opereren. De positie van de EG-producenten zou duidelijk in gevaar komen, indien de laaggeprijsde invoer van het betrokken product op het huidige hoge peil zou aanhouden.

- (98) Door de instelling van definitieve vrijwaringsmaatregelen zouden de EG-producenten de kans krijgen zich te herstructureren en de leefbaarheid op lange termijn van hun productie van het betrokken product en hun gehele sector veilig te stellen. Zij zouden de nodige adempauze voor een herstructurering krijgen en baat hebben bij meer uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling om de productiekosten verder te verminderen. De plannen voor consolidatie in de sector zijn al in een vergevorderd stadium, maar het zal tijd vergen om de consolidatie tot een goed einde te brengen en baat te hebben bij de voordelen daarvan. Voorts zijn een aantal kostenbesparende initiatieven vastgesteld waaronder grotere samenwerking tussen de EG-producenten bij de aankoop van andere grondstoffen dan het vers fruit zelf (waarvoor immers al gezamenlijke aankoopregelingen bestaan).

8.3. BELANGEN VAN DE TELERS VAN VERSE KLEINE CITRUSVRUCHTEN IN DE GEMEENSCHAP

- (99) De telers van vers fruit die aan de EG-producenten grondstoffen leveren, hebben belang bij een sterke en voorspelbare vraag naar hun producten tegen een prijs die hen in staat stelt een redelijke winst te maken. Een van de gevolgen van het hoge peil van de laaggeprijsde invoer van het betrokken product lijkt te zijn dat de prijs van de grondstof (verse kleine citrusvruchten, vooral satsuma's) op de EU-markt een neerwaartse druk ondervindt. Het is daarom in het belang van de telers van vers fruit dat maatregelen worden genomen om de omvang van de laaggeprijsde invoer van het betrokken product naar de Europese Unie te verminderen.

8.4. BELANGEN VAN DE GEBRUIKERS EN IMPORTEURS IN DE GEMEENSCHAP

- (100) Om de gevolgen voor importeurs en gebruikers van eventuele maatregelen te kunnen beoordelen, heeft de Commissie vragenlijsten gezonden naar de haar bekende importeurs en gebruikers van het betrokken product in de Gemeenschap. Van negen importeurs werd een antwoord ontvangen, maar er werd geen antwoord ontvangen van gebruikers die geen banden hebben met de importeurs.
- (101) Sommige importeurs van het betrokken product voerden aan dat het niet nodig was maatregelen in te stellen, omdat de producenten problemen ondervinden als gevolg van de hoge prijzen en een te gering aanbod van voor conservering bestemde verse mandarijnen in de Gemeenschap, doch niet als gevolg van de stijging van de invoer. Er kon evenwel worden vastgesteld dat tegen het einde van 2001/2002, het jaar waarin de invoer tot 44 804 t steeg en de verkoop van de EG-producenten in de Gemeenschap tot 36 156 t terugviel, de voorraden van de EG-producenten met 6 074 t waren gestegen tot 17 279 t. Dit lijkt aan te tonen dat de daling van de verkoop van de EG-producenten niet het gevolg was van het feit dat zij niet konden leveren, maar wel van een andere factor. De meest waarschijnlijke verklaring lijkt de groeiende dominantie van de gestegen laaggeprijsde invoer te zijn.
- (102) De importeurs voerden voorts aan dat het beter zou zijn om verschillende toeleveringsbronnen in stand te houden en dat, indien maatregelen worden genomen, deze geen minimumprijsstelsel of toewijzing van een contingent op basis van de volgorde van binnenkomst van de aanvragen zouden mogen inhouden, omdat de markt daardoor nog sterker zou worden verstoord. Toewijzing op basis van de volgorde van binnenkomst van de aanvragen zou ertoe leiden dat in het eerste gedeelte van het jaar producten worden ingevoerd totdat het contingent is uitgeput, waarna de industrie zich zou wenden tot binnenlandse leveranciers. Voorts benadrukten zij dat zowel de handelaars in de belangrijkste Europese markten als de consumenten toegang moeten hebben tot hoogwaardige producten tegen lage prijzen.
- (103) De definitieve maatregelen bestaan in een tariefcontingent dat gelijk is aan de hoeveelheden die traditioneel worden ingevoerd. De eventuele nadelen die gebruikers en importeurs daarvan kunnen ondervinden, worden geacht niet op te wegen tegen de voordelen die de EG-producenten naar verwachting zullen hebben van de maatregelen, die het minimum zijn om te voorkomen dat hun situatie nog verder achteruitgaat.

8.5. BELANGEN VAN DE CONSUMENTEN IN DE GEMEENSCHAP

- (104) Omdat het betrokken product een consumentenproduct is, heeft de Commissie een aantal consumentenorganisaties over de opening van het onderzoek geïnformeerd. Geen van de consumentenorganisaties heeft gereageerd en de gevolgen voor de consumenten worden daarom als minimaal beschouwd.

9. UITBREIDING VAN DE EUROPESE UNIE

9.1. INVOER IN DE TOETREDINGSLANDEN

- (105) Aangezien de maatregelen in werking zullen treden na de uitbreiding van de Europese Unie, die voor 1 mei 2004 is gepland, heeft de Commissie ook de stijging van de invoer in de EU-25 onderzocht, zowel in absolute cijfers als verhoudingsgewijs.

	2000	2001	2002	2003
Invoer in de toetredingslanden van buiten de EU-25	2 562	4 268	5 350	6 528
Invoer in de toetredingslanden vanuit de EU-25	1 964	1 014	1 472	1 500 (*)
Totaal	4 527	5 283	6 821	8 028

(*) Raming.

- (106) De invoer in de toetredingslanden van buiten de EU-25 steeg met 67 % van 2 562 t in 2000 tot 4 268 t in 2001 en is in 2002 blijven stijgen tot 5 350 t (een verdere stijging met 25 %). In 2003 steeg de invoer met nog eens 22 % tot 6 528 t.
- (107) Om te onderzoeken wat in de voorbije jaren de waarschijnlijke stijging van de invoer in de EU-25 zou zijn geweest, moet de invoer in de Europese Unie worden opgeteld bij de invoer in de toetredingslanden van buiten de EU-25.

	2000	2001	2002	2003
Invoer in de Europese Unie (*)	17 573	20 335	44 804	44 813
Invoer in de toetredingslanden van buiten de EU-25	2 562	4 268	5 350	6 528
Totaal	20 135	24 603	50 154	51 341

(*) De gegevens betreffen de seizoenen die van 1 oktober tot en met 30 september van het daaropvolgende jaar lopen.

- (108) Op deze basis zou de totale invoer in de EU-25 zijn gestegen met 22 % van 20 135 t in 2000 tot 24 603 t in 2001 en vervolgens met 104 % tot 50 154 t tussen 2001 en 2002. In 2003 zou de invoer op dit hoge niveau zijn gebleven met een stijging met 2 % tot 51 341 t.

- (109) Het betrokken product wordt niet geproduceerd in de toetredingslanden en zoals hierboven aangetoond heeft de invoer in de EU-25 zich op dezelfde wijze ontwikkeld als in de EU-15. Daarom wordt de analyse van de ernstige schade en de oorzaak in de EU-15 geacht ook geldig te zijn voor de EU-25.
- (110) De Commissie heeft ook het belang van de Gemeenschap in de EU-25 onderzocht. In de toetredingslanden wordt de grondstof of het betrokken product niet geproduceerd. De invoer van het betrokken product in de toetredingslanden bedraagt ongeveer 12 % van de totale invoer in de EU-25. De importeurs/gebruikers en consumenten in de toetredingslanden hebben geen belangen die afwijken van die van de importeurs/gebruikers en consumenten in de EU-15, die veel groter in aantal zijn. De belangen van importeurs/gebruikers en consumenten in de EU-15 zijn identiek aan en volledig representatief voor de belangen in de EU-25. Daarom wordt de analyse van de ernstige schade en de oorzaak in de EU-15, geacht geldig te zijn voor de EU-25.
- (111) De belanghebbende partijen die van oordeel zijn dat het na de uitbreiding van de Europese Unie niet gerechtvaardigd is dat de maatregelen in hun huidige vorm in de EU-25 worden voortgezet, worden uitgenodigd uiterlijk op 15 mei 2004 bij de Commissie opmerkingen in te dienen in verband met de redenen waarom de Commissie de maatregelen opnieuw zou moeten onderzoeken.

10. ALGEMENE OVERWEGINGEN

- (112) Door de stijging van de invoer van het betrokken product (zie de overwegingen 24 tot en met 27) is de EG-markt voor het betrokken product, dat is opgenomen in de lijst van producten in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 386/2004 van de Commissie ⁽²⁾, zodanig ernstig verstoord dat het bereiken van de doelstellingen van artikel 33 van het Verdrag in gevaar komt. De voorwaarden van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 2201/96, indien van toepassing, zijn derhalve vervuld.

11. SLOTOVERWEGINGEN

- (113) Uit de analyse van de Commissie van de bevindingen van het onderzoek blijkt dat de voorwaarden voor het instellen van vrijwaringsmaatregelen zijn vervuld.

11.1. VORM EN NIVEAU VAN DE MAATREGELEN

- (114) Om ervoor te zorgen dat de EG-markt een open markt blijft en dat er voldoende aanbod is om aan de vraag te kunnen voldoen, dient een stelsel van tariefcontingenten te worden ingesteld, bij overschrijding waarvan een aanvullend recht verschuldigd wordt, zodat ook grotere hoeveelheden dan die waarin de tariefcontingenten voorzien, in de Gemeenschap kunnen worden ingevoerd, hoewel dan een aanvullend recht moet worden betaald. Dat aanvullende recht moet worden vastgesteld op een niveau waardoor ernstige schade voor de producenten in de Gemeenschap kan worden voorkomen. In dit verband moet worden vastgesteld dat het aanvullende recht dat bij de voorlopige vrijwaringsmaatregelen was ingesteld (Verordening (EG) nr. 1964/2003, niet doeltreffend is gebleken om de omvang van de invoer op korte termijn te doen dalen. In de periode waarin de voorlopige maatregelen van toepassing waren — van 9 november 2003 tot en met 10 april 2004 — is de invoer van het betrokken product blijven stijgen en zijn de prijzen blijven dalen. Bij de instelling van de voorlopige maatregelen is het tarief van het aanvullende recht vastgesteld op 155 EUR per ton. Deels als gevolg van de waardeinstijging van de euro is dit tarief opgeslorpt door dalingen van de gemiddelde prijs die door de exporterende Chinese producenten werd aangerekend. Om het gewenste effect te bereiken, dient het tarief van het aanvullende recht daarom hoger te zijn dan 155 EUR per ton.

⁽¹⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 64 van 2.3.2004, blz. 25.

- (115) Het tarief van het aanvullende recht is berekend op basis van een richtprijs waarbij de EG-producenten een winst kunnen behalen van 6,8 % van de omzet, gecorrigeerd om de vervoerskosten in rekening te brengen en zo een correcte vergelijking mogelijk te maken met de invoerprijs naar de voornaamste geografische regio van verbruik. Dit bedrag werd vervolgens vergeleken met de gemiddelde invoerprijs in de periode april-december 2003 in hetzelfde handelstadium, omgerekend tot de prijs cif-grens Gemeenschap inclusief douanerechten, kosten van invoer en winstmarge van de importeur. Bij de vaststelling van deze winstmarge is uitgegaan van de werkelijke winsten die de EG-producenten in de periode 1998/1999-2001/2002 hebben behaald. Het niveau van prijszonderbie-ding werd berekend op 57,9 % van de cif-invoerprijs. Het verschuldigde vaste recht dient daarom te worden vastgesteld op 301 EUR per ton. Gelet op de bewezen gevolgen van grote wisselkoers-schommelingen van de euro ten opzichte van de Chinese yuan op de prijs van de invoer, kan het tarief van het recht opnieuw worden bekeken ingeval de waarde van de euro ten opzichte van de yuan naderhand in die mate daalt dat de prijzen aanzienlijk worden beïnvloed.
- (116) Om in de toegang tot de EG-markt te blijven voorzien, dienen de tariefcontingenten te worden geba-seerd op de omvang van de invoer in een recente periode. De meest recente periode van drie jaar waarvoor invoerstatistieken beschikbaar zijn, zijn de seizoenen 1999/2000 tot en met 2001/2002 (2002/2003 wordt niet representatief geacht omdat in die periode een aanvang werd gemaakt met de vrijwaringsprocedure). De tariefcontingenten moeten daarom worden gebaseerd op het gemid-delde van de hoeveelheden die in die seizoenen werden ingevoerd (25 570 t voor de EU-15). Gelet op de aanzienlijke opbouw van voorraden door sommige importeurs en het recente voortdurende hoge niveau van de invoer, wordt deze hoeveelheid beschouwd als de maximumhoeveelheid die kan worden ingevoerd zonder aanvullend recht. Deze hoeveelheid is zodanig dat de EG-producenten zich kunnen blijven aanpassen en een verdere achteruitgang van hun situatie kunnen voorkomen.
- (117) De Commissie merkt op dat de hoeveelheid van de tariefcontingenten zal moeten worden herzien in verband met de uitbreiding die voor 1 mei 2004 is gepland. De hoeveelheid van de tariefcontin-genten voor de eerste periode (25 570 t voor de EU-15) zou daarom moeten worden verhoogd met het gemiddelde van de hoeveelheden die in de periode 2000-2002 vanuit niet-EU-landen in de toetredingslanden werden ingevoerd. Dit gemiddelde bedraagt 4 060 t. Het tariefcontingent EU-25 voor de eerste periode zou daarom 31 630 t moeten zijn. Aangezien de laatste periode slechts 212 dagen telt, moet het tariefcontingent voor die periode verhoudingsgewijs worden verminderd.
- (118) Om de traditionele handelsstromen niet te verstoren en tegelijkertijd de EG-markt open te houden voor nieuwe leveranciers, moet de hoeveelheid van de tariefcontingenten worden verdeeld over de landen die een groot belang hebben bij de levering van het betrokken product aan de Gemeenschap, terwijl een gedeelte moet worden gereserveerd voor landen die een dergelijk groot belang momen-teel niet hebben. Na overleg met de Volksrepubliek China, het enige land met een dergelijk groot belang, is de Commissie van oordeel dat voor dat land een specifiek tariefcontingent moet worden bestemd, uitgaande van het aandeel in de totale hoeveelheid van het product dat door de Volksrepu-bliek China in de periode 1999/2000-2001/2002 werd geleverd. Omdat in deze periode het over-grote deel van de invoer uit de Volksrepubliek China afkomstig was, moet voor dat land een speci-fiek tariefcontingent worden ingesteld en een ander contingent voor alle andere landen.
- (119) Aan de hand van de bovengenoemde gegevens dient de hoeveelheid van het tariefcontingent voor de Volksrepubliek China voor de EU-25 te worden vastgesteld op 30 843 t voor een periode van een jaar en de hoeveelheid van het tariefcontingent voor alle andere landen voor die periode op 787 t. In voorkomend geval zou het voor alle andere landen bestemde contingent echter zo klein zijn dat mededinging niet mogelijk zou zijn en nieuwkomers geen toegang tot de markt zouden kunnen krijgen. Het is wenselijk dat ook andere landen dan de Volksrepubliek China in de gelegen-heid worden gesteld het betrokken product naar de Gemeenschap uit te voeren. Het voor alle andere landen bestemde contingent dient daarom te worden verhoogd tot 3 % van het gemiddelde verbruik in de Gemeenschap in de onderzochte periode (of 2 314 ton voor een jaar), waarmee de totale hoeveelheid van de contingenten op 33 157 t komt.

- (120) Gelet op de verplichting om de maatregelen te liberaliseren, moet de globale jaarlijkse hoeveelheid van de tariefcontingenten in elke daaropvolgende periode met 5 % worden verhoogd: tot 34 815 t voor de periode tot en met 10 april 2006, tot 36 556 t voor de periode tot en met 10 april 2007, en 22 294 t voor de periode tot en met 8 november 2007 (212 dagen). Overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EG) nr. 3285/94 zal de Commissie in het midden van de geldigheidsduur overleg plegen om het effect van de maatregelen te onderzoeken, te onderzoeken of en in hoeverre het liberaliseringstempo kan worden versneld, en na te gaan of handhaving van de maatregelen noodzakelijk is. Bij dit overleg zal de Commissie ook nagaan welke herstructureringsmaatregelen de EG-producenten getroffen hebben.
- (121) Overeenkomstig de wetgeving van de Gemeenschap en haar internationale verplichtingen mogen de vrijwaringsmaatregelen niet van toepassing zijn op producten uit ontwikkelingslanden zolang het aandeel van dat land in de totale invoer van dat product in de Gemeenschap niet hoger is dan 3 %. Slechts één ontwikkelingsland voldoet niet aan de voorwaarden voor bovengenoemde vrijstelling, namelijk de Volksrepubliek China. De ontwikkelingslanden waarop de maatregelen niet van toepassing zijn, zijn opgenomen in de lijst in bijlage II.

11.2. BEHEER VAN HET TARIEFCONTINGENT

- (122) Voorafgaand aan de instelling van maatregelen hebben sommige importeurs en de organisaties die hen vertegenwoordigen, verzocht om invoering van een stelsel dat traditionele importeurs van het betrokken product uit de Volksrepubliek China een gegarandeerde hoeveelheid zou bieden op basis van de hoeveelheden die zij traditioneel uit dat land invoeren. Volgens andere importeurs zou een contingentenstelsel altijd moeten werken op basis van de volgorde van binnenkomst van de aanvragen, teneinde administratieve problemen te voorkomen en de mededinging niet te belemmeren.
- (123) Teneinde de noodzakelijke gegevens te verkrijgen om de geschikte methode voor het beheer van de contingenten te kunnen vaststellen, heeft de Commissie op 2 oktober 2003 een kennisgeving⁽¹⁾ gepubliceerd. Uit de verstrekte informatie bleek dat het overgrote deel (meer dan 90 %) van de invoer van het betrokken product in 1999/2000, 2000/2001 en 2001/2002 was ingevoerd door een klein aantal importeurs, die per seizoen gemiddeld 500 t of meer invoerden (hierna „traditionele importeurs” genoemd). Het resterende deel werd ingevoerd door andere importeurs dan de traditionele importeurs (hierna „andere importeurs” genoemd).
- (124) Terwijl sommige importeurs aanvoerden dat de drempel voor traditionele importeurs lager diende te zijn (bijvoorbeeld 300 t of minder), is bij de toepassing van de voorlopige maatregelen gebleken dat een groot aantal importeurs kleinere hoeveelheden wenste in te voeren. De belangen van de importeurs van kleinere hoeveelheden in hun geheel zijn dan ook beter gediend door een verhoging van het aandeel van de tariefcontingenten dat beschikbaar is voor andere importeurs, en niet door een verlaging van de drempel om als traditionele importeur te worden aangemerkt.
- (125) Bij de beoordeling van dit verzoek in het licht van de ervaringen die met de toepassing van de voorlopige maatregelen zijn opgedaan, heeft de Commissie het volgende vastgesteld:
- Zonder een stelsel van gegarandeerde invoervergunningen zou de prijs van het uit de Volksrepubliek China ingevoerde product in het begin van de contingentperiode waarschijnlijk dramatisch stijgen en daarna kunnen instorten wanneer de importeurs voldoende of meer hebben ingevoerd om hun orders te kunnen uitvoeren. Dit effect van de toewijzing van de tariefcontingenten op basis van de volgorde van binnenkomst van de aanvragen kan de EG-producenten schaden, omdat de vraag zich in het begin van het verwerkingsseizoen zal concentreren op invoer uit de Volksrepubliek China en pas na uitputting van de contingenten zal overgaan op het product van de EG-producenten. Dit kan de verkopen van de EG-producenten in het begin van het verwerkingsseizoen bedreigen en ook kan de onzekerheid als gevolg van ernstige prijsschommelingen voor hen problemen veroorzaken. Indien dit effect optreedt, kan het beoogde resultaat van de instelling van de definitieve maatregelen in gevaar komen.

⁽¹⁾ PB C 236 van 2.10.2003, blz. 30.

- Het is in het belang van gevestigde importeurs die gewoonlijk aanzienlijke hoeveelheden van het betrokken product uit de Volksrepubliek China importeren, dat erop wordt toegezien dat de traditionele handelsstromen niet worden verstoord en dat zij een bepaalde hoeveelheid van het betrokken product uit de Volksrepubliek China zonder aanvullende rechten kunnen blijven invoeren. Het is tevens in het belang van nieuwe importeurs dat hun een zekere gelegenheid wordt geboden om het betrokken product zonder aanvullende rechten uit de Volksrepubliek China in te voeren.
 - Het is in het belang van de detailhandel en de consument dat er voldoende aanbod blijft van het betrokken product op de EG-markt en dat de marktprijs zich stabiliseert.
 - De definitieve maatregelen moeten van een zodanige aard zijn dat hun doel wordt bereikt zonder dat de markt onnodig wordt verstoord door ernstige prijsschommelingen of negatieve gevolgen voor de EG-producenten en zonder dat aan de importeurs een te zware administratieve last wordt opgelegd. In dit verband moet worden vastgesteld dat in de periode waarin de voorlopige maatregelen werden toegepast, de invoer van het betrokken product daadwerkelijk is gestegen, terwijl de detailhandelsprijs die door minstens één grote marktdeelnemer werd aangerekend, met 17 % daalde.
 - De maatregelen moeten in die vorm worden getroffen dat mededinging tussen importeurs in steeds grotere mate wordt aangemoedigd en dat nieuwe andere importeurs de gelegenheid wordt geboden tot de markt toe te treden.
- (126) Om deze redenen meent de Commissie dat beheer van de tariefcontingenten op basis van de volgorde van binnenkomst van de aanvragen niet gepast is. In plaats daarvan moeten ondernemingen die traditioneel een aanzienlijke hoeveelheid van het betrokken product in de Gemeenschap of de toetredingslanden invoeren (de zogenaamde „traditionele importeurs”), in de gelegenheid worden gesteld een vergunning aan te vragen voor het invoeren van een bepaalde hoeveelheid van het betrokken product zonder aanvullende rechten, waarbij wordt uitgegaan van de omvang van hun traditionele invoer uit de Volksrepubliek China. Ook niet-traditionele importeurs die het betrokken product uit de Volksrepubliek China in de Gemeenschap wensen in te voeren, maar niet aan deze voorwaarden voldoen (de zogenaamde „andere importeurs”), moeten in de gelegenheid worden gesteld een aanvraag in te dienen voor het invoeren van een bepaalde hoeveelheid van het betrokken product zonder aanvullende rechten.
- (127) Daarom moet een vergunningstelsel worden ingesteld waarbij het betrokken product rechtenvrij mag worden ingevoerd op overlegging van een invoervergunning. De regels voor het functioneren van dat stelsel moeten een aanvulling of een derogatie vormen op het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1291/2000 van de Commissie van 9 juni 2000 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 322/2004 ⁽²⁾.
- (128) Om het stelsel effectief te laten functioneren, mogen alleen vergunningaanvragen worden aanvaard van ondernemingen, natuurlijke personen of rechtspersonen, individuen of groepen die recentelijk het betrokken product in de Gemeenschap of de toetredingslanden hebben ingevoerd. Ook moeten maatregelen worden genomen om speculatieve vergunningaanvragen, die tot een onvolledige benutting van de tariefcontingent zouden kunnen leiden, tot een minimum te beperken. Om voor een vergunning in aanmerking te komen, moeten importeurs daarom recentelijk een redelijke minimumhoeveelheid soortgelijke producten in de Gemeenschap hebben ingevoerd. Voor de eerste periode van de definitieve maatregelen (van 11 april 2004 tot en met 10 april 2005) wordt invoer in één of meer van de verwerkingsseizoenen 2000/2001, 2001/2002 en 2002/2003 van ten minste 50 t verwerkte groenten en fruit, zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96, gezien de aard en de waarde van het betrokken product als een redelijke hoeveelheid beschouwd om voor een vergunning in aanmerking te komen. Voorts moet betaling van een zekerheid verplicht worden gesteld voor iedere ton van het betrokken product waarvoor een invoervergunning wordt aangevraagd. Die zekerheid moet voldoende hoog zijn om speculatieve aanvragen te ontmoedigen, maar niet zo hoog dat rechtmatige handelsactiviteiten met betrekking tot verwerkte groenten- en fruitproducten worden ontmoedigd. Een zekerheid van omstreeks 20 % van de waarde van het ingevoerde product wordt in dit verband redelijk geacht.

⁽¹⁾ PB L 152 van 24.6.2000, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 58 van 26.2.2004, blz. 3.

- (129) Bij de instelling van de voorlopige maatregelen werd aan de traditionele importeurs 85 % van het tariefcontingent toegekend (23 435 t op jaarbasis), terwijl aan de andere importeurs 15 % werd toegekend (4 135 t op jaarbasis). De maatregelen moeten zodanig worden ingesteld dat de traditionele importeurs hun positie kunnen behouden, terwijl tezelfdertijd mededinging mogelijk blijft en andere importeurs toegang tot de markt hebben. Een groot aantal importeurs heeft in het verleden satsumaconserven uit de Volksrepubliek China ingevoerd, maar bereikt niet de drempel van 500 t om als traditionele importeur te worden aangemerkt. Gelet op de uiteenlopende hoeveelheden die door deze importeurs worden ingevoerd, wordt een verhoging van het aandeel van het tariefcontingent dat voor die importeurs beschikbaar is, billijker geacht dan een verlaging van de drempel van de hoeveelheid om als traditionele importeur te worden aangemerkt.
- (130) Niettegenstaande het hoge percentage van het betrokken product dat de afgelopen verwerkingsseizoenen door traditionele importeurs werd ingevoerd, moet, om de markt open te houden, de mededinging in stand te houden en de importeurs van kleinere hoeveelheden de kans te bieden aan de markt deel te nemen, 25 % van het tariefcontingent voor producten uit de Volksrepubliek China beschikbaar worden gesteld voor andere importeurs. Door bij de instelling van de definitieve maatregelen 75 % van het tariefcontingent toe te kennen aan de traditionele importeurs, blijft de oorspronkelijke hoeveelheid van het jaarlijkse tariefcontingent die voor hen beschikbaar was, gelijk aan 23 132 t. Op die manier kunnen de traditionele importeurs hun positie behouden, terwijl aan de niet-traditionele importeurs een groter percentage wordt toegekend dan bij de instelling van de voorlopige maatregelen. De hoeveelheid die voor de andere importeurs beschikbaar is, moet daarom tot 7 711 t (25 % van het tariefcontingent) worden verhoogd.
- (131) Vergunningen voor het relevante percentage van het tariefcontingent dat voor de betrokken periode aan traditionele importeurs is toegewezen voor invoer van het betrokken product uit de Volksrepubliek China, moeten daarom op aanvraag en aan de hand van objectieve criteria worden toegekend aan traditionele importeurs. Vergunningen voor het resterende gedeelte van het tariefcontingent voor de betrokken periode moeten op aanvraag en aan de hand van objectieve criteria worden toegekend aan „andere importeurs”. Deze criteria zijn nodig om ervoor te zorgen dat elk van de traditionele importeurs zijn positie ten opzichte van andere traditionele importeurs kan handhaven, dat geen enkele importeur de markt kan beheersen en dat de mededinging tussen de importeurs in stand wordt gehouden. Voor de eerste periode van de definitieve maatregelen (van 11 april 2004 tot en met 10 april 2005) is het meest geschikte objectieve criterium voor traditionele importeurs wat dit betreft de maximumhoeveelheid (nettogewicht) die een traditionele importeur in de laatste drie verwerkingsseizoenen 2000/2001, 2001/2002 en 2002/2003 heeft ingevoerd. Het meest geschikte objectieve criterium voor andere importeurs is een limiet van 20 % van het tariefcontingent dat beschikbaar is voor andere importeurs van producten uit de Volksrepubliek China (dat wil zeggen 3 % van het tariefcontingent voor producten uit de Volksrepubliek China).
- (132) Omdat de traditionele importeurs geen grote hoeveelheden van het betrokken product invoeren uit andere landen dan de Volksrepubliek China en de omvang van het in te stellen tariefcontingent aanzienlijk groter is dan die van de invoer in de eerdere verwerkingsseizoenen, moet het gehele tariefcontingent op dezelfde basis beschikbaar worden gesteld aan alle importeurs en moet (om de bovengenoemde redenen) als meest geschikte objectieve criterium om de aanvragen voor invoervergunningen te beperken een limiet worden toegepast van 20 % van het tariefcontingent voor goederen met die oorsprong.
- (133) Goederen die uit ontwikkelingslanden worden ingevoerd, kunnen van de tariefcontingenten worden vrijgesteld, afhankelijk van de oorsprong van deze goederen. Of ingevoerde goederen voor het aan de Volksrepubliek China toegewezen tariefcontingent of voor het tariefcontingent voor andere landen in aanmerking komen, is eveneens afhankelijk van de oorsprong van de goederen. De criteria voor de bepaling van de oorsprong die momenteel in de Gemeenschap van kracht zijn, dienen hiervoor te worden toegepast. Om te waarborgen dat de tariefcontingenten op een doelmatige wijze worden beheerd, moet bij invoer van het betrokken product aan de grens van de Gemeenschap een certificaat van oorsprong worden overgelegd, behoudens wanneer de invoer van het betrokken product gedekt is door een bewijs van oorsprong dat is afgegeven of opgesteld overeenkomstig de voorschriften om in aanmerking te komen voor preferentiële tariefregelingen.

11.3. LOOPTIJD

- (134) De definitieve maatregelen mogen niet langer dan vier jaar van kracht blijven, met inbegrip van de periode waarin de voorlopige maatregelen die op 9 november 2003 in werking zijn getreden, van kracht waren. De maatregelen moeten daarom uiterlijk op 8 november 2007 aflopen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Stelsel van tariefcontingenten**

1. Er wordt een stelsel van tariefcontingenten geopend voor de invoer in de Gemeenschap van bepaalde bereide of verduurzaamde mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen), clementines, wilkings en andere soortgelijke kruisingen van citrusvruchten, zonder toegevoegde alcohol, met toegevoegde suiker, thans ingedeeld onder de GN-codes 2008 30 55 en 2008 30 75 (hierna „mandarijnenconserven” genoemd). De omvang van elk van de tariefcontingenten en de periode gedurende welke deze van toepassing zijn, zijn opgenomen in bijlage I.
2. Het conventionele recht overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad ⁽¹⁾, of een eventueel preferentieel recht, blijft van toepassing op de mandarijnenconserven die in het kader van de in lid 1 bedoelde contingenten worden ingevoerd.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 9 wordt bij invoer van mandarijnenconserven zonder dat een vergunning zoals bedoeld in artikel 3, lid 1, wordt overgelegd die betrekking heeft op het land van oorsprong van die mandarijnenconserven, een aanvullend recht geheven van 301 EUR per ton.

*Artikel 2***Definities**

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „verwerkingsseizoen”: een periode van twaalf maanden van 1 oktober tot en met 30 september van het volgende jaar;
- b) „toetredingslanden”: Estland, Cyprus, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slowakije, Slovenië, Tsjechië;
- c) „importeur”: een onderneming, natuurlijke of rechtspersoon, individu of groep die in één of meer van de laatste drie verwerkingsseizoenen per verwerkingsseizoen ten minste 50 t verwerkte groenten- en fruitproducten, zoals bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2201/96, in de Gemeenschap of de toetredingslanden heeft ingevoerd, ongeacht de oorsprong van die invoer;
- d) „traditionele importeur”: een importeur die in de laatste drie verwerkingsseizoenen per verwerkingsseizoen gemiddeld ten minste 500 t mandarijnenconserven in de Gemeenschap of de toetredingslanden heeft ingevoerd, ongeacht de oorsprong van die invoer;
- e) „referentiehoeveelheid”: de maximumhoeveelheid mandarijnenconserven die een traditionele importeur in de laatste drie verwerkingsseizoenen per verwerkingsseizoen heeft ingevoerd;
- f) „andere importeurs”: importeurs die geen traditionele importeurs zijn;
- g) „oorsprong”: het land waaruit het ingevoerde product van oorsprong is, in dit geval enerzijds de Volksrepubliek China of anderzijds een ander land.

⁽¹⁾ PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2344/2003 van de Commissie (PB L 346 van 31.12.2003, blz. 38).

*Artikel 3***Stelsel van vergunningaanvragen**

1. Voor de invoer in het kader van de in artikel 1, lid 1, bedoelde contingenten moet een volgens het bepaalde in Verordening (EG) nr. 1291/2000, met inachtneming van het bepaalde in onderhavige verordening, afgegeven invoervergunning (hierna „vergunning” genoemd) worden overgelegd.
2. Artikel 8, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1291/2000 is op de vergunningen niet van toepassing. In vak 19 van de vergunning wordt „0” ingevuld.
3. In afwijking van het bepaalde in artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1291/2000 zijn de rechten die voortvloeien uit de vergunningen niet overdraagbaar.
4. Het bedrag van de zekerheid bedoeld in artikel 15, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1291/2000 is 150 EUR per ton nettogewicht.

*Artikel 4***Geldigheid van vergunningen**

1. In vak 8 van de vergunningaanvraag en de vergunning wordt het land van oorsprong van het product ingevuld. De vermelding „ja” in vak 8 wordt aangekruist. De vergunning is uitsluitend geldig voor producten die van oorsprong zijn uit het in dat vak aangegeven land.
2. De vergunning is uitsluitend geldig voor de periode waarvoor zij is afgegeven. In vak 24 wordt de geldigheidsduur van de vergunning aangebracht (bijvoorbeeld vergunning uitsluitend geldig van 11 april 2004 tot en met 10 april 2005).

*Artikel 5***Vergunningaanvragen**

1. Vergunningen kunnen uitsluitend worden aangevraagd door importeurs.

De aanvragen moeten worden ingediend bij de bevoegde nationale autoriteiten. Ter staving van hun aanvragen verstrekken de importeurs gegevens die ten genoegen van de bevoegde nationale autoriteiten aantonen dat aan het bepaalde in artikel 2, onder c) en d), is voldaan.

2. Vergunningaanvragen voor de periode tot en met 10 april 2005 kunnen van 1 tot 7 mei 2004 worden ingediend. In alle andere gevallen kunnen vergunningaanvragen voor latere perioden worden ingediend van 1 tot 8 februari voorafgaand aan het begin van de relevante periode.
3. De hoeveelheid waarvoor traditionele importeurs een vergunning aanvragen, mag niet groter zijn dan de referentiehoeveelheid die voor de desbetreffende traditionele importeur ten aanzien van de invoer van mandarijnenconserven uit de Volksrepubliek China is vastgesteld, en niet groter dan 20 % van het tariefcontingent voor de invoer van mandarijnenconserven uit alle andere landen.
4. De hoeveelheid waarvoor andere importeurs een vergunning aanvragen, mag niet groter zijn dan 3 % van het in bijlage I bedoelde tariefcontingent voor de invoer van mandarijnenconserven uit de Volksrepubliek China, en niet groter dan 20 % van het tariefcontingent voor de invoer van mandarijnenconserven uit alle andere landen.
5. In vak 20 van de vergunningaanvraag wordt naar gelang van het geval de vermelding „Traditionele importeur” dan wel „Andere importeur” aangebracht, evenals de vermelding „Aanvraag uit hoofde van Verordening (EG) nr. 658/2004”.

*Artikel 6***Toewijzing van de tariefcontingenten**

1. Voor de invoer uit de Volksrepubliek China wordt het in artikel 1, lid 1, bedoelde tariefcontingent voor elke periode toegewezen als volgt:

- a) 75 % aan de traditionele importeurs;
- b) 25 % aan de andere importeurs.

Indien in een periode de hoeveelheid niet geheel aan de desbetreffende categorie importeurs kan worden toegewezen, mag de resterende hoeveelheid aan importeurs van de andere categorie worden toegewezen.

2. Het bij artikel 1, lid 1, ingestelde tariefcontingent voor de invoer uit andere landen dan de Volksrepubliek China is beschikbaar voor zowel traditionele importeurs als andere importeurs.

*Artikel 7***Informatieverstrekking door de lidstaten aan de Commissie**

1. De lidstaten melden de Commissie of bij hen aanvragen voor invoervergunningen zijn ingediend, en delen haar mee welke hoeveelheden zijn gevraagd.

2. Voor de periode van 11 april 2004 tot en met 10 april 2005 worden de in lid 1 bedoelde gegevens verstrekt uiterlijk op 11 mei 2004 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel).

3. Voor elke volgende periode worden de in lid 1 bedoelde gegevens verstrekt uiterlijk op 10 februari voorafgaand aan het begin van de relevante periode om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel).

4. De in lid 1 bedoelde gegevens worden langs elektronische weg verstrekt met gebruikmaking van het formulier dat de Commissie de lidstaten daartoe doet toekomen. De gegevens worden gespecificeerd per categorie importeur en per land van oorsprong zoals bedoeld in artikel 2.

*Artikel 8***Afgifte van vergunningen**

1. De Commissie beslist, op basis van de gegevens die de lidstaten overeenkomstig artikel 7 hebben verstrekt, voor iedere oorsprong en voor elke categorie importeurs zoals bedoeld in artikel 2, rekening houdende met het bepaalde in lid 2, bij verordening over de verhouding waarin de invoervergunningen worden afgegeven. Dat besluit wordt uiterlijk op 2 juni 2004 genomen voor de periode van 11 april 2004 tot en met 10 april 2005, en uiterlijk op 15 maart voorafgaand aan het begin van de relevante periode in alle andere gevallen.

2. Indien de Commissie aan de hand van de gegevens die de lidstaten overeenkomstig artikel 7 hebben verstrekt, constateert dat de vergunningaanvragen grotere hoeveelheden betreffen dan de hoeveelheden die overeenkomstig de artikelen 1 en 6 zijn vastgesteld, bepaalt zij met welk percentage de in de vergunningaanvragen gevraagde hoeveelheden worden verminderd.

3. De vergunningen worden door de bevoegde nationale autoriteiten afgegeven op de vierde werkdag na de inwerkingtreding van de in lid 1 bedoelde verordening.

4. Indien door toepassing van lid 1 de hoeveelheid waarvoor een vergunning wordt afgegeven kleiner is dan de gevraagde hoeveelheid, kan de vergunningaanvraag worden ingetrokken tot drie werkdagen na de inwerkingtreding van de maatregelen die overeenkomstig dat lid zijn aangenomen. Indien een aanvraag aldus wordt ingetrokken, wordt de gestelde zekerheid onmiddellijk vrijgegeven.

*Artikel 9***Ontwikkelingslanden**

De invoer van mandarijnenconserven uit de in bijlage II genoemde ontwikkelingslanden is niet onderworpen aan en wordt niet afgeboekt op de tariefcontingenten.

*Artikel 10***Algemene bepalingen**

1. De oorsprong van de mandarijnenconserven waarop deze verordening van toepassing is, wordt vastgesteld overeenkomstig de in de Gemeenschap geldende voorschriften.
2. Met inachtneming van het bepaalde in lid 3 moet voor het in de Gemeenschap in het vrije verkeer brengen van mandarijnenconserven uit een derde land een door de bevoegde nationale autoriteiten van het desbetreffende land afgegeven certificaat van oorsprong worden overgelegd, dat voldoet aan de voorwaarden van artikel 47 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie ⁽¹⁾.
3. Het in lid 2 bedoelde certificaat van oorsprong is niet vereist bij invoer van mandarijnenconserven die wordt gedekt door een bewijs van oorsprong dat is afgegeven of opgesteld overeenkomstig de voorschriften voor de toepassing van preferentiële tariefmaatregelen.
4. Bewijzen van oorsprong worden uitsluitend aanvaard indien de mandarijnenconserven voldoen aan de criteria ter bepaling van de oorsprong die zijn opgenomen in de in de Gemeenschap geldende voorschriften.

Artikel 11

De lidstaten en de Commissie werken nauw samen om de naleving van deze verordening te waarborgen.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op 11 april 2004 en is van toepassing tot en met 8 november 2007.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2286/2003 van de Commissie (PB L 346 van 31.12.2003, blz. 1).

BIJLAGE I

Periode	Contingent Volksrepubliek China (in ton)	Contingent alle andere landen (in ton)
11 april 2004 tot en met 10 april 2005	30 843	2 314
11 april 2005 tot en met 10 april 2006	32 385	2 430
11 april 2006 tot en met 10 april 2007	34 004	2 551
11 april 2007 tot en met 8 november 2007	20 738	1 556

BIJLAGE II

Lijst van ontwikkelingslanden waarop de maatregelen niet van toepassing zijn omdat zij minder dan 3 % van de invoer in de Gemeenschap vertegenwoordigen

Afghanistan, Algerije, Angola, Antigua en Barbuda, Argentinië, Bahama's, Bahrein, Bangladesh, Barbados, Belize, Benin, Bhutan, Bolivia, Botswana, Brazilië, Brunei Darussalam, Burkina Faso, Burundi, Cambodja, Centraal-Afrikaanse Republiek, Chili, Colombia, Comoren, Congo, Democratische Republiek Congo, Costa Rica, Cuba, Djibouti, Dominica, Dominicaanse Republiek, Ecuador, Egypte, El Salvador, Equatoriaal-Guinea, Eritrea, Ethiopië, Fiji, Filipijnen, Gabon, Gambia, Ghana, Grenada, Guatemala, Guinee, Guinee-Bissau, Guyana, Haïti, Honduras, Hongkong, India, Indonesië, Irak, Islamitische Republiek Iran, Ivoorkust, Jamaica, Jemen, Jordanië, Kaapverdië, Kameroen, Kenia, Kiribati, Koeweit, Democratische Volksrepubliek Laos, Lesotho, Libanon, Liberia, Libië, Madagaskar, Malawi, Maldiven, Maleisië, Mali, Marokko, Marshall-eilanden, Mauritanië, Mauritius, Mexico, Federale Staten van Micronesia, Mongolië, Mozambique, Myanmar, Namibië, Nauru, Nepal, Nicaragua, Niger, Nigeria, Oeganda, Oman, Oost-Timor, Pakistan, Palau, Panama, Papoea-Nieuw-Guinea, Paraguay, Peru, Qatar, Rwanda, Saint Kitts en Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent en de Grenadines, Salomonseilanden, Samoa, Sao Tomé en Principe, Saudi-Arabië, Senegal, Seychellen, Sierra Leone, Soedan, Somalië, Sri Lanka, Suriname, Swaziland, Syrische Arabische Republiek, Taiwan, Tanzania, Thailand, Togo, Tonga, Trinidad en Tobago, Tsjaad, Tunesië, Tuvalu, Uruguay, Vanuatu, Venezuela, Verenigde Arabische Emiraten, Vietnam, Zambia, Zimbabwe, Zuid-Afrika.

VERORDENING (EG) Nr. 659/2004 VAN DE COMMISSIE

van 7 april 2004

houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 1859/82 met betrekking tot de keuze van de bedrijven met boekhouding voor het constateren van de inkomens van de landbouwbedrijven

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 79/65/EEG van de Raad van 15 juni 1965 tot oprichting van het boekhoudkundig informatienet betreffende de inkomens en de bedrijfseconomische positie van de landbouwbedrijven in de Europese Economische Gemeenschap ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 4, artikel 5, lid 5, en artikel 6, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 660/2004 van 7 april 2004 houdende wijziging van de bijlage bij Verordening nr. 79/65/EEG van de Raad wat de lijst van streken betreft ⁽²⁾ is in genoemde bijlage de streek „België” verdeeld in drie streken. Bijgevolg moeten de aantallen bedrijven met boekhouding per streek in België worden toegevoegd aan bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 1859/82 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Door de ontwikkeling van de procedures voor gegevensverstrekking en controle is het verslag over de uitvoering van het keuzeplan van de bedrijven met boekhouding als bedoeld in artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 1859/82 overbodig geworden. Om deze reden moeten artikel 6 en bijlage II van Verordening (EEG) nr. 1859/82 worden geschrapt.

(3) Derhalve moet Verordening (EEG) nr. 1859/82 dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Gemeenschappelijk Comité van het informatienet inzake landbouwbedrijfsboekhoudingen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 1859/82 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 6 wordt geschrapt.
2. Bijlage I wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.
3. Bijlage II wordt geschrapt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf het boekjaar 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB 109 van 23.6.1965, blz. 1859/65. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2059/2003 (PB L 308 van 25.11.2003, blz. 1).

⁽²⁾ Zie bladzijde 97 van dit Publicatieblad.

⁽³⁾ PB L 205 van 13.7.1982, blz. 40. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1555/2001 (PB L 205 van 31.7.2001, blz. 21).

BIJLAGE

In bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 1859/82 wordt de regel betreffende België vervangen door:

	„BELGIË	
341	Vlaanderen	600
342	Bruxelles-Brussel	—
343	Wallonie	400”

VERORDENING (EG) Nr. 660/2004 VAN DE COMMISSIE**van 7 april 2004****houdende wijziging van de bijlage bij Verordening nr. 79/65/EEG van de Raad wat de lijst van streken betreft**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 79/65/EEG van de Raad van 15 juni 1965 tot oprichting van het boekhoudkundig informatienet betreffende de inkomens en de bedrijfseconomische positie van de landbouwbedrijven in de Europese Economische Gemeenschap ⁽¹⁾, en met name op artikel 2 bis,

Gelet op het verzoek van België,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de bijlage bij Verordening nr. 79/65/EEG is een lijst van streken vastgelegd als bedoeld in artikel 2, onder d), van genoemde verordening.
- (2) Volgens die bijlage vormt België één streek. Voor de toepassing van Verordening nr. 79/65/EEG heeft België verzocht deze ene streek te verdelen in drie streken.
- (3) Derhalve moet Verordening nr. 79/65/EEG dienovereenkomstig worden gewijzigd.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Gemeenschappelijk Comité van het informatienet inzake landbouwbedrijfsboekhoudingen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening nr. 79/65/EEG wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf het boekjaar 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB 109 van 23.6.1965, blz. 1859/65. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2059/2003 (PB L 308 van 25.11.2003, blz. 1).

BIJLAGE

In de bijlage bij Verordening nr. 79/65/EEG worden de woorden „België: Vormt één streek” vervangen door:

„BELGIË

1. Vlaanderen
 2. Bruxelles — Brussel
 3. Wallonie”.
-

VERORDENING (EG) Nr. 661/2004 VAN DE COMMISSIE**van 7 april 2004**

tot opening van een onderzoek naar de mogelijke ontduiking van de antidumpingmaatregelen die werden ingesteld bij Verordening (EG) nr. 769/2002 van de Raad betreffende de invoer van cumarine uit de Volksrepubliek China door verzending van cumarine vanuit India en vanuit Thailand, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit India of Thailand, en tot registratie van deze invoer

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

C. THANS GELDENDE MAATREGELEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

- (5) De thans geldende maatregelen die mogelijk worden ontdoken, zijn de bij Verordening (EG) nr. 769/2002 van de Raad ⁽²⁾ ingestelde antidumpingmaatregelen.

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ (de „basisverordening”), en met name op artikel 13, lid 3, en artikel 14, lid 5,

D. MOTIVERING VAN HET VERZOEK

Na overleg met het Raadgevend Comité,

- (6) Het verzoek bevat voldoende aanwijzingen dat de antidumpingmaatregelen bij de invoer van cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China worden ontdoken, door het product vanuit India en vanuit Thailand in te voeren.

Overwegende hetgeen volgt:

- (7) Het bewijsmateriaal is als volgt:

A. VERZOEK

- (1) Op grond van artikel 13, lid 3, van de basisverordening werd het verzoek ingediend om een onderzoek in te stellen naar de mogelijke ontduiking van de antidumpingmaatregelen die waren ingesteld op de invoer van cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China.
- (2) Het verzoek werd op 24 februari 2004 ingediend door de European Chemical Industry Council (CEFIC) namens de enige producent die de volledige productie van cumarine in de Gemeenschap vertegenwoordigt.

Uit het verzoek blijkt dat er zich na de instelling van maatregelen met betrekking tot de invoer van cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China belangrijke wijzigingen hebben voorgedaan in het patroon van de uitvoer vanuit de Volksrepubliek China, India en Thailand naar de Gemeenschap, waarvoor, behoudens de aanwezigheid van deze antidumpingrechten, geen voldoende reden of verklaring is. Deze wijziging in het handelsverkeer lijkt te zijn veroorzaakt door het feit dat de cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China in India en in Thailand wordt overgeladen.

B. PRODUCT

- (3) Het product waarbij de rechten mogelijk worden ontdoken, is cumarine dat doorgaans is ingedeeld onder GN-code ex 2932 21 00 („het betrokken product”), van oorsprong uit de Volksrepubliek China. De GN-code wordt slechts ter informatie vermeld.
- (4) Het uit India en uit Thailand verzonden product, waarop het onderzoek betrekking heeft, is cumarine („het onderzochte product”) dat doorgaans onder dezelfde GN-code wordt aangegeven als het betrokken product dat van oorsprong uit de Volksrepubliek China is.

Voorts bevat het verzoek voldoende bewijsmateriaal dat de herstellende werking van de bestaande antidumpingmaatregelen die werden ingesteld voor de invoer van cumarine vanuit de Volksrepubliek China teniet wordt gedaan door de ingevoerde hoeveelheden en door de prijs. Belangrijke hoeveelheden van het uit India en Thailand ingevoerde product lijken de invoer van cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China te hebben vervangen. Bovendien is er voldoende bewijs waaruit blijkt dat deze stijgende hoeveelheden die worden ingevoerd, tegen prijzen worden verkocht die ver beneden het niveau liggen waarop zij geen schade veroorzaken zoals bij het onderzoek werd vastgesteld dat tot de huidige maatregel heeft geleid.

Ten slotte bevat het verzoek voldoende bewijsmateriaal dat het onderzochte product wordt ingevoerd tegen dumpingprijzen die lager zijn dan de normale waarden die eerder voor cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China werden vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 461/2004 (PB L 77 van 13.3.2004, blz. 12).

⁽²⁾ PB L 123 van 9.5.2002, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1854/2003 (PB L 272 van 23.10.2003, blz. 1).

Indien in de loop van het onderzoek andere praktijken waarbij rechten worden ontdoken dan de verzending via India of via Thailand, die in artikel 13 van de basisverordening zijn vermeld, worden vastgesteld, zou onderhavig onderzoek ook op deze praktijken betrekking hebben.

E. PROCEDURE

- (8) Gezien het bovenstaande is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er voldoende bewijsmateriaal is om een onderzoek te openen overeenkomstig artikel 13 van de basisverordening en de invoer van cumarine, die vanuit India en vanuit Thailand wordt verzonden, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit India of Thailand, te laten registreren overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening.

a) Vragenlijsten

- (9) Om in het bezit te komen van de gegevens die zij voor haar onderzoek noodzakelijk acht, zal de Commissie de volgende partijen vragenlijsten toezenden: de exporteurs/producenten en organisaties van exporteurs/producenten in India en Thailand, de exporteurs/producenten en organisaties van exporteurs/producenten in de Volksrepubliek China, de importeurs en organisaties van importeurs in de Gemeenschap die meewerkten aan het onderzoek dat tot de thans geldende maatregelen leidde of die in het verzoek zijn vermeld, en de autoriteiten van de Volksrepubliek China, India en Thailand. Indien nodig kan ook de bedrijfstak van de Gemeenschap om gegevens worden verzocht.

- (10) Alle belanghebbenden moeten in ieder geval zo spoedig mogelijk, en binnen de termijn die is vastgesteld in artikel 3 van deze verordening, contact opnemen met de Commissie om na te gaan of hun onderneming in het verzoek is genoemd en, zo nodig, binnen de in artikel 3, lid 1, van deze verordening vermelde termijn een vragenlijst aanvragen, daar de in artikel 3, lid 2, van deze verordening vermelde termijn op alle partijen van toepassing is.

- (11) De autoriteiten van de Volksrepubliek China, India en Thailand zullen van de opening van het onderzoek op de hoogte worden gebracht.

b) Het schriftelijk en mondeling verstrekken van inlichtingen

- (12) Alle belanghebbenden worden verzocht hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en de Commissie bewijsmateriaal toe te zenden. Voorts kan de Commissie partijen

horen die hierom schriftelijk verzoeken, mits deze partijen kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen.

c) Vrijstelling van registratie of maatregelen

- (13) Aangezien de mogelijke ontduiking van de geldende maatregelen plaatsvindt buiten de Gemeenschap, kunnen vrijstellingen in overeenstemming met artikel 13, lid 4, van de basisverordening worden verleend aan producenten van het betreffende product die kunnen aantonen dat er geen enkele relatie bestaat tussen hen en de producent waarop de maatregelen van toepassing zijn en dat zij niet betrokken zijn bij enige ontduiking zoals beschreven in artikel 13, leden 1 en 2, van de basisverordening. Producenten die een vrijstelling wensen moeten een voldoende door bewijsmateriaal gestaafd verzoek tot vrijstelling indienen binnen de in artikel 3, lid 3, van deze verordening gestelde termijn.

F. REGISTRATIE

- (14) In artikel 14, lid 5, van de basisverordening is bepaald dat de invoer van het onderzochte product dient te worden geregistreerd, zodat, indien uit het onderzoek blijkt dat de antidumpingrechten zijn ontdoken, met terugwerkende kracht passende antidumpingrechten kunnen worden geheven vanaf de datum van registratie van de uit India en Thailand verzonden cumarine.

G. TERMIJNEN

- (15) In het belang van een goed bestuur dienen termijnen te worden vastgesteld waarbinnen:

— belanghebbenden zich aan de Commissie kenbaar kunnen maken, hun standpunt schriftelijk kunnen uiteenzetten en antwoorden op de vragenlijsten en andere gegevens waarmee bij het onderzoek rekening moet worden gehouden ter beschikking kunnen stellen;

— producenten in India en in Thailand kunnen verzoeken om vrijstelling van registratie of van de maatregelen;

— belanghebbenden schriftelijk kunnen verzoeken door de Commissie te worden gehoord.

- (16) Er wordt op gewezen dat de meeste in de basisverordening genoemde procedurerechten slechts kunnen worden uitgeoefend indien de betrokkene zich binnen de in artikel 3 van deze verordening gestelde termijnen kenbaar maakt.

H. NIET-MEDEWERKING

Artikel 3

- (17) Indien een belanghebbende binnen de bij deze verordening vastgestelde termijnen geen toegang geeft tot de nodige informatie, deze anderszins niet verstrekt of het onderzoek ernstig belemmert, kunnen, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening, op grond van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies worden getrokken, zowel in positieve als in negatieve zin.
- (18) Indien blijkt dat een belanghebbende onjuiste of misleidende informatie heeft verstrekt, kan de Commissie deze buiten beschouwing laten en overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening gebruikmaken van de beschikbare gegevens. Indien een belanghebbende geen of slechts ten dele medewerking verleent en er overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening gebruik wordt gemaakt van de beste gegevens die beschikbaar zijn, dan kan het resultaat voor de belanghebbende minder gunstig zijn dan indien hij wel medewerking had verleend,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Op grond van artikel 13, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 wordt een onderzoek geopend om vast te stellen of bij de invoer in de Gemeenschap van cumarine, ingedeeld onder GN-code ex 2932 21 00 (Taric-codes 2932 21 00 11 en 2932 21 00 15), verzonden vanuit India en uit Thailand, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit India of Thailand, de antidumpingmaatregelen worden ontdoken die bij Verordening (EG) nr. 769/2002 betreffende de invoer van cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China werden ingesteld.

Artikel 2

Op grond van artikel 13, lid 3, en artikel 14, lid 5, van Verordening (EG) nr. 384/96 wordt de douaneautoriteiten opgedragen de nodige maatregelen te nemen om de invoer van het in artikel 1 van deze verordening omschreven product te registreren.

De registratie wordt negen maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening beëindigd.

De Commissie kan de douaneautoriteiten bij verordening opdragen de registratie te beëindigen van in de Gemeenschap ingevoerde producten die zijn vervaardigd door producenten die om vrijstelling van registratie hebben verzocht en waarvan is gebleken dat zij de antidumpingrechten niet ontwijken.

1. Vragenlijsten dienen bij de Commissie te worden aangevraagd binnen 15 dagen na de bekendmaking van deze verordening in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

2. Belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden dienen binnen 40 dagen na de bekendmaking van deze verordening in het *Publicatieblad van de Europese Unie*, tenzij anders vermeld, contact op te nemen met de Commissie, hun standpunten schriftelijk uiteen te zetten en de antwoorden op de vragenlijst alsmede andere informatie toe te zenden.

3. Producenten in India en in Thailand die om vrijstelling verzoeken van registratie of van de maatregelen dienen een voldoende door bewijsmateriaal gestaafd verzoek binnen dezelfde termijn van 40 dagen in te dienen.

4. Verzoeken om te worden gehoord dienen binnen dezelfde termijn van 40 dagen te worden ingediend.

5. Alle gegevens in verband met deze zaak, verzoeken om te worden gehoord, aanvragen voor vragenlijsten alsmede aanvragen voor certificaten van niet-ontduiking moeten schriftelijk worden ingediend (niet elektronisch, tenzij anders vermeld) onder opgave van naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummer van de betrokkene. Alle schriftelijke opmerkingen, met inbegrip van de informatie waarom in deze verordening wordt verzocht, antwoorden op de vragenlijst en correspondentie die als vertrouwelijk zijn verstrekt, moeten van het opschrift „Limited” ⁽¹⁾ zijn voorzien en moeten vergezeld gaan van een niet-vertrouwelijke versie met het opschrift „For inspection by interested parties”, overeenkomstig artikel 19, lid 2, van de basisverordening.

Correspondentieadres van de Commissie:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Handel
Directoraat B
J-79 5/16
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ Dit betekent dat het document slechts voor intern gebruik is bestemd. De inhoud ervan is beschermd overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43). Dit document is vertrouwelijk in de zin van artikel 19 van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad (PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1) en artikel 6 van de WTO-overeenkomst inzake de uitvoering van artikel 6 van de GATT 1994 (antidumpingovereenkomst).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 662/2004 VAN DE COMMISSIE

van 7 april 2004

tot vaststelling van overgangsmaatregelen inzake aanvragen voor invoercertificaten in het kader van de Verordeningen (EG) nr. 936/97 en (EG) nr. 1279/98 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor rundvlees en rundvleesproducten, ten gevolge van de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije tot de Europese Unie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het Verdrag betreffende de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, en met name op artikel 2, lid 3,

Gelet op de Akte van toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, en met name op artikel 41, eerste alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Onder voorbehoud van de ratificering van het Verdrag betreffende de toetreding zullen Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije (hierna „de nieuwe lidstaten” te noemen) op 1 mei 2004 tot de Europese Unie toetreden. Met ingang van de toetredingsdatum dienen de in die landen gevestigde marktdeelnemers toegang te krijgen tot voor rundvlees en rundvleesproducten geopende tariefcontingenten.
- (2) Specifieke voorschriften om te bepalen of marktdeelnemers in het kader van de verschillende invoerregelingen in aanmerking komen voor bepaalde tariefcontingenten, zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 936/97 van de Commissie van 27 mei 1997 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit en voor bevroren buffelvlees⁽¹⁾ en bij Verordening (EG) nr. 1279/98 van de Commissie van 19 juni 1998 tot vaststelling van de bepalingen voor de toepassing van de tariefcontingenten voor rundvlees die bij de Besluiten 2003/286/EG, 2003/298/EG, 2003/299/EG, 2003/18/EG, 2003/263/EG en 2003/285/EG van de Raad zijn vastgesteld voor Bulgarije, de Tsjechische Republiek, Slowakije, Roemenië, de Republiek Polen en de Republiek Hongarije⁽²⁾.
- (3) Om voor de betrokken invoercontingenten in aanmerking te komen, moeten de in de nieuwe lidstaten gevestigde aanvragers van invoercertificaten aantonen dat zij minimale commerciële activiteiten met derde landen hebben uitgeoefend. Handel die vóór 1 mei 2004 plaatsvindt met de huidige lidstaten van de Gemeenschap, zoals die op de dag vóór de inwerkingtreding van het Toetredingsverdrag van 2003 is samengesteld, dient te worden beschouwd als handel met derde landen.

- (4) Bijgevolg moeten overgangsmaatregelen worden vastgesteld met betrekking tot de regels op basis waarvan wordt bepaald of marktdeelnemers uit de nieuwe lidstaten in aanmerking komen voor de invoerregelingen van de Verordeningen (EG) nr. 936/97 en (EG) nr. 1279/98.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Om te worden beschouwd als aanvragers van invoercertificaten in de zin van artikel 4, onder a), van Verordening (EG) nr. 936/97 en artikel 3, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1279/98, moeten aanvragers die gevestigd zijn in Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, natuurlijke of rechtspersonen zijn die ingeschreven zijn in het nationale BTW-register van een lidstaat van de Gemeenschap, zoals die is samengesteld op de dag van inwerkingtreding van het Toetredingsverdrag van 2003, en die bij de indiening van de aanvraag ten genoegen van de bevoegde instanties van de betrokken lidstaat hebben aangetoond:

- a) dat zij in de laatste twaalf maanden commerciële activiteiten hebben uitgeoefend in de rundvleeshandel met andere landen, dit met het oog op de toepassing van Verordening (EG) nr. 936/97,
- b) dat zij in de laatste twaalf maanden minstens eenmaal een commerciële activiteit hebben uitgeoefend in de rundvleeshandel met andere landen, dit met het oog op de toepassing van Verordening (EG) nr. 1279/98.

2. Met het oog op de toepassing van het onderhavige artikel worden met „andere landen” alle derde landen bedoeld, met inbegrip van de lidstaten van de Gemeenschap, zoals die op de dag vóór de inwerkingtreding van het Toetredingsverdrag van 2003 is samengesteld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking onder voorbehoud en op de datum van inwerkingtreding van het Toetredingsverdrag van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije.

⁽¹⁾ PB L 137 van 28.5.1997, blz. 10. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 649/2003 (PB L 95 van 11.4.2003, blz. 13).

⁽²⁾ PB L 176 van 20.6.1998, blz. 12. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1144/2003 (PB L 160 van 28.6.2003, blz. 44).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 663/2004 VAN DE COMMISSIE

van 7 april 2004

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2300/97 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1221/97 van de Raad houdende algemene regels voor de uitvoering van de maatregelen tot verbetering van de productie en de afzet van honing

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1221/97 van de Raad van 25 juni 1997 houdende algemene regels voor de uitvoering van de maatregelen tot verbetering van de productie en de afzet van honing ⁽¹⁾, en met name op artikel 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2300/97 van de Commissie ⁽²⁾ zijn de bepalingen voor de tenuitvoerlegging van de in Verordening (EG) nr. 1221/97 vermelde nationale jaarprogramma's vastgesteld. In artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2300/97 is bepaald dat de lidstaten de programma's vóór 15 april van elk jaar aan de Commissie moeten meedelen.
- (2) Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije dienen ten gevolge van hun toetreding tot de Europese Unie in aanmerking te komen voor de in Verordening (EG) nr. 1221/97 vermelde programma's. Met het oog op een uniforme behandeling van de programma's door alle lidstaten dient de voor 2004 geldende termijn voor mededeling van deze programma's te worden verlengd tot 15 mei 2004.

- (3) Verordening (EG) nr. 2300/97 moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor eieren en slachtpluimvee,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2300/97 wordt vervangen door:

„1. De lidstaten delen de Commissie ieder jaar vóór 15 april de programma's mee. Voor 2004 delen de lidstaten hun programma's evenwel uiterlijk op 15 mei mee.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing op de jaarprogramma's van het verkoopseizoen 2004/2005.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 173 van 1.7.1997, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2070/98 (PB L 265 van 30.9.1998, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 319 van 21.11.1997, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1387/2003 (PB L 196 van 2.8.2003, blz. 22).

VERORDENING (EG) Nr. 664/2004 VAN DE COMMISSIE

van 7 april 2004

houdende overgangsmaatregelen met betrekking tot de in Verordening (EG) nr. 2535/2001 bedoelde invoercertificaten voor melk en zuivelproducten ingevolge de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije tot de Europese Unie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het Verdrag van toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, inzonderheid op artikel 2, lid 3,

Gelet op de Akte van toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, inzonderheid op artikel 41, eerste alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In titel 2, hoofdstuk I, afdeling 2, van Verordening (EG) nr. 2535/2001 van de Commissie van 14 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad voor de invoerregeling voor melk en zuivelproducten en houdende opening van tariefcontingenten ⁽¹⁾ zijn bijzondere bepalingen vastgesteld voor de erkenning van aanvragers van invoercertificaten. Om ook marktdeelnemers uit Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije (de nieuwe lidstaten) vanaf de datum waarop deze landen toetreden tot de Europese Unie toegang te geven tot invoercertificaten, moeten overgangsmaatregelen worden vastgesteld.

(2) Voor de periode van 1 mei tot en met 30 juni 2004 moet de marktdeelnemers uit de nieuwe lidstaten worden toegestaan invoercertificaten in het kader van de in de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 2535/2001 vermelde tariefcontingenten aan te vragen zonder dat zij van tevoren erkend te zijn. Zij moeten kunnen bewijzen dat zij handelaar zijn en regelmatig handelstransacties uitvoeren. De aanvragers uit de nieuwe lidstaten mogen, om hun handelsactiviteit te bewijzen, niet alleen de transacties met de Gemeenschap, maar ook die met alle derde landen in rekening brengen. Ook mogen zij 2002 in plaats van 2003 als referentiejaar voor de handelsactiviteit kiezen, wanneer zij kunnen aantonen dat zij wegens uitzonderlijke omstandigheden niet in staat waren de voorgeschreven hoeveelheid zuivelproducten in te voeren of uit te voeren. De nieuwe lidstaten moeten

vóór 15 mei 2004 de lijst van alle in aanmerking komende marktdeelnemers aan de Commissie zenden. Om de identificatie van iedere aanvrager te vereenvoudigen en om de overdracht van certificaten te vergemakkelijken, moet nader worden bepaald welke gegevens elke marktdeelnemer moet verstrekken. Bovendien moet worden toegestaan dat certificaten worden overgedragen aan de in aanmerking komende marktdeelnemers in de nieuwe lidstaten.

(3) Voor de periode van 1 juli 2004 tot en met 30 juni 2005 worden de marktdeelnemers uit de nieuwe lidstaten erkend, voorzover zij daartoe vóór 1 juni een aanvraag met de nodige bewijsstukken en gegevens indienen of voorzover zij zijn opgenomen in de lijst van in aanmerking komende marktdeelnemers die vóór 15 mei 2004 aan de Commissie moet worden gezonden.

(4) Derhalve moet een aantal van Verordening (EG) nr. 2535/2001 afwijkende bepalingen worden vastgesteld.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In afwijking van titel 2, hoofdstuk I, afdeling 2, van Verordening (EG) nr. 2535/2001 mogen in Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije (hierna „de nieuwe lidstaten” te noemen) gevestigde marktdeelnemers, zonder van tevoren erkend te zijn door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar zij gevestigd zijn, invoercertificaten aanvragen in het kader van de contingenten voor de periode van 1 mei tot en met 30 juni 2004.

2. In afwijking van artikel 11 van Verordening (EG) nr. 2535/2001 mogen in de nieuwe lidstaten gevestigde marktdeelnemers slechts in de lidstaat waar zij gevestigd zijn, invoercertificaten voor de in lid 1 bedoelde contingenten aanvragen.

⁽¹⁾ PB L 341 van 22.12.2001, blz. 29. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 50/2004 (PB L 7 van 13.1.2004, blz. 9).

Certificaataanvragen zijn slechts geldig voorzover deze vergezeld gaan van:

- a) het bewijs dat de aanvrager in 2003 bij ten minste vier transacties in totaal ten minste 25 t zuivelproducten van hoofdstuk 04 van de gecombineerde nomenclatuur heeft ingevoerd en/of uitgevoerd;
- b) alle documenten die nodig zijn om de identificatie en de hoedanigheid van de aanvrager te bewijzen, en met name:
 - i) volgens de nationale wetgeving opgestelde documenten inzake de bedrijfsboekhouding en/of de fiscale positie, en
 - ii) het BTW-nummer, indien vereist volgens de nationale wetgeving,
 - iii) de inschrijving in het handelsregister, indien vereist volgens de nationale wetgeving.

Het referentiejaar onder a) is 2002 wanneer de betrokken importeur kan bewijzen dat hij in 2003 wegens uitzonderlijke omstandigheden niet in staat was de voorgeschreven hoeveelheid zuivelproducten in te voeren en/of uit te voeren.

Voor de toepassing van dit lid worden transacties in het kader van de regeling actieve of passieve veredeling niet als invoer of uitvoer beschouwd.

3. Uiterlijk op 15 mei 2004 zenden de bevoegde autoriteiten van de nieuwe lidstaten de Commissie de lijst van marktdeelnemers die overeenkomstig lid 1 invoercertificaten aangevraagd hebben in het kader van de contingenten voor de periode van 1 mei tot en met 30 juni 2004 en die voldoen aan de voorwaarden van lid 2. Deze lijst wordt met uitzondering van het erkenningsnummer opgesteld overeenkomstig het model in bijlage XIV bij Verordening (EG) nr. 2535/2001.

4. De Commissie zendt een kopie van deze lijsten aan de bevoegde autoriteiten van de overige lidstaten.

5. In afwijking van artikel 16, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2535/2001 mogen in het kader van de invoercontingenten voor de periode van 1 mei tot en met 30 juni 2004 afgegeven certificaten uitsluitend worden overgedragen aan natuurlijke of rechtspersonen die overeenkomstig afdeling 2 van die verordening zijn erkend en aan natuurlijke of rechtspersonen die voorkomen op de in lid 3 bedoelde lijsten.

Artikel 2

In afwijking van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2535/2001 wordt in het kader van de contingenten voor de periode van 1 juli tot en met 30 juni 2005 erkenning verleend aan:

- a) in de nieuwe lidstaten gevestigde marktdeelnemers die daartoe vóór 1 juni 2004 een aanvraag met de in artikel 1, lid 2, genoemde documenten indienen bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar zij gevestigd zijn, of
- b) in de nieuwe lidstaten gevestigde marktdeelnemers die in de in artikel 1, lid 3, bedoelde lijst vermeld zijn en die daartoe vóór 1 juni 2004 een aanvraag indienen bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar zij gevestigd zijn.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking onder voorbehoud en op de datum van inwerkingtreding van het Toetredingsverdrag van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 665/2004 VAN DE COMMISSIE**van 7 april 2004****betreffende de afgifte van invoercertificaten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1254/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 936/97 van de Commissie van 27 mei 1997 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit en voor bevroren buffelvlees ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 936/97 voorziet in de artikelen 4 en 5 de bepalingen voor het indienen en voor het afgeven van de invoercertificaten voor vlees zoals bedoeld in artikel 2, onder f).
- (2) In artikel 2, onder f), van Verordening (EG) nr. 936/97 is de hoeveelheid vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit, van oorsprong en van herkomst uit de Verenigde Staten van Amerika en Canada, die in het tijdvak van 1 juli 2003 tot en met 30 juni 2004 onder bijzondere voorwaarden mag worden ingevoerd, vastgesteld op 11 500 t.

- (3) Er moet aan herinnerd worden dat de in deze verordening bedoelde certificaten slechts tijdens de gehele geldigheidsduur ervan gebruikt kunnen worden voorzover de veterinaire rechtelijke voorschriften in acht worden genomen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Elke aanvraag om een invoercertificaat, die van 1 tot en met 5 april 2004 is ingediend voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit, zoals bedoeld in artikel 2, onder f), van Verordening (EG) nr. 936/97, wordt in haar geheel ingewilligd.
2. Aanvragen om certificaten kunnen overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 936/97 gedurende de eerste vijf dagen van de maand mei 2004 voor 9 569,588 t worden ingediend.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 11 april 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1782/2003 (PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 137 van 28.5.1997, blz. 10. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 649/2003 (PB L 95 van 11.4.2003, blz. 13).

VERORDENING (EG) Nr. 666/2004 VAN DE COMMISSIE**van 7 april 2004****houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen voor bepaalde verwerkte producten op basis van granen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1342/2003 van de Commissie van 28 juli 2003 houdende bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer- en uitvoercertificaten in de sector granen en rijst ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

De aanvragen voor certificaten met vaststelling vooraf van de restituties voor aardappelzetmeel en maïsproducten hebben betrekking op aanzienlijke hoeveelheden en vertonen een speculatief karakter. Derhalve is besloten alle op 5, 6 en 7 april 2004 ingediende uitvoercertificaataanvragen voor deze producten af te wijzen,

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1342/2003 worden op 5, 6 en 7 april 2004 ingediende uitvoercertificaataanvragen met vaststelling vooraf van de restituties voor producten van de GN-codes 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1104 23 10, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 90 50 afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 8 april 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 (PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 189 van 29.7.2003, blz. 12.

VERORDENING (EG) Nr. 667/2004 VAN DE COMMISSIE**van 7 april 2004****tot tweëndertigste wijziging van Verordening (EG) nr. 881/2002 van de Raad tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Usama bin Laden, het Al Qa'ida-netwerk en de Taliban, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 881/2002 van de Raad van 27 mei 2002 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Usama bin Laden, het Al Qa'ida-netwerk en de Taliban, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en verlenging van de bevrissing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 524/2004⁽²⁾, en met name op artikel 7, lid 1, eerste streepje,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In bijlage I bij Verordening (EG) nr. 881/2002 worden personen, groepen en entiteiten opgesomd van welke de tegoeden en economische middelen krachtens die verordening worden bevroren.

- (2) Op 31 maart 2004 heeft het Sanctiecomité van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties besloten tot wijziging van de lijst van personen, groepen en entiteiten van welke de tegoeden en economische middelen moeten worden bevroren. Bijlage I moet daarom worden gewijzigd.
- (3) Teneinde de effectiviteit van de maatregelen waarin deze verordening voorziet te waarborgen, dient de verordening onmiddellijk in werking te treden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 881/2002 wordt gewijzigd overeenkomstig het bepaalde in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 april 2004.

Voor de Commissie

Christopher PATTEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 139 van 29.5.2002, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 83 van 20.3.2004, blz. 36.

BIJLAGE

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 881/2002 wordt als volgt gewijzigd:

De vermelding „Ansar al-Islam (alias Devotees of Islam, Jund al-Islam, Soldiers of Islam, Kurdistan Supporters of Islam, Supporters of Islam in Kurdistan, Followers of Islam in Kurdistan, Kurdistan Taliban); actief in Noordoost-Irak” wordt in de lijst van „Rechtspersonen, groepen en entiteiten” vervangen door de volgende:

„Ansar al-Islam (alias a) Devotees of Islam, b) Jund al-Islam, c) Soldiers of Islam, d) Kurdistan Supporters of Islam, e) Supporters of Islam in Kurdistan, f) Followers of Islam in Kurdistan, g) Kurdish Taliban, h) Soldiers of God, i) Ansar al-Sunna Army, j) Jaish Ansar al-Sunna, k) Ansar al-Sunna); actief in Noordoost-Irak.”

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

EUROPEES PARLEMENT RAAD

BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 30 maart 2004

betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie overeenkomstig punt 3 van het Interinstitutioneel Akkoord van 7 november 2002 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de financiering van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie ter aanvulling van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure

(2004/323/EG)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Interinstitutioneel Akkoord van 7 november 2002 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de financiering van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie ter aanvulling van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ⁽¹⁾, en met name op punt 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1212/2002 van de Raad van 11 november 2002 tot oprichting van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie ⁽²⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Unie heeft een Solidariteitsfonds van de Europese Unie („het fonds”) opgericht om solidariteit te tonen met de bevolking van door rampen getroffen regio's.
- (2) Malta heeft op 10 november 2003 een aanvraag tot beschikbaarstelling van middelen uit het fonds gedaan in verband met een storm en overstroming; Spanje heeft op 1 oktober 2003 een aanvraag gedaan in verband met een bosbranden; Frankrijk heeft op 26 januari 2004 een aanvraag ingediend in verband met een overstroming.
- (3) Het Interinstitutioneel Akkoord van 7 november 2002 staat uitgaven uit het fonds toe binnen het jaarlijkse maximum van 1 miljard EUR.

- (4) De storm- en overstromingsramp in Malta in september 2003, de bosbranden in Spanje in de zomer van 2003 en de overstromingen in Zuid-Frankrijk in december 2003 voldoen aan de voorwaarden waaronder middelen uit het fonds beschikbaar kunnen worden gesteld,

BESLUITEN:

Artikel 1

Voor de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2004 wordt op het Solidariteitsfonds van de Europese Unie een beroep gedaan voor een bedrag van 21 916 995 EUR aan vastleggingskredieten.

Artikel 2

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Straatsburg, 30 maart 2004.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

D. ROCHE

⁽¹⁾ PB C 283 van 20.11.2002, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 311 van 14.11.2002, blz. 3.

RAAD

Informatie over de inwerkingtreding van de overeenkomst over de toepassing van bepaalde gemeenschapsbesluiten op het grondgebied van het Vorstendom Monaco ⁽¹⁾

Op 31 maart 2004 heeft de laatste kennisgeving plaatsgevonden van de voltooiing van de procedures die vereist zijn voor de inwerkingtreding van de Overeenkomst over de toepassing van bepaalde Gemeenschapsbesluiten op het grondgebied van het Vorstendom Monaco, die op 4 december 2003 te Brussel is ondertekend; derhalve treedt de overeenkomst krachtens artikel 6, lid 1, op 1 mei 2004 in werking.

⁽¹⁾ PB L 332 van 19.12.2003, blz. 42.

COMMISSIE

ADMINISTRATIEVE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID VAN MIGRERENDE WERKNEMERS

BESLUIT Nr. 192

van 29 oktober 2003

betreffende de voorwaarden voor de toepassing van artikel 50, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad

(Voor de EER relevante tekst)

(2004/324/EG)

DE ADMINISTRATIEVE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID VAN MIGRERENDE WERKNEMERS,

Gelet op artikel 50, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 waarin wordt bepaald dat zij vaststelt op welke wijze artikel 50, lid 1, van die verordening wordt toegepast,

Gelet op artikel 81, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽¹⁾, op grond waarvan zij de taak heeft alle vraagstukken van administratieve aard, voortvloeiende uit de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en latere verordeningen, te behandelen,

Gelet op artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 574/72, op grond waarvan zij de modellen vastlegt van de bewijsstukken, verklaringen, aangiften, aanvragen en andere documenten welke voor de toepassing van de verordening noodzakelijk zijn, en op grond waarvan die documenten tussen de organen worden uitgewisseld in de vorm van papieren formulieren of in de vorm van gestandaardiseerde elektronische mededelingen, via telematicadiensten,

Gelet op artikel 81, onder d), van Verordening (EEG) nr. 1408/71, waarin wordt bepaald dat zij de samenwerking tussen de lidstaten bevordert en ontwikkelt door de modernisering van de procedures voor de gegevensuitwisseling, met name door de informatiestroom tussen de organen geschikt te maken voor telematica-uitwisseling, rekening houdend met de stand van de gegevensverwerking in elke lidstaat. Deze modernisering beoogt met name de toekenning van uitkeringen te bespoedigen,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het is noodzakelijk om de regels voor de toepassing van artikel 50, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 574/72 alsmede de modelformulieren voor de implementatie van dit artikel vast te stellen.

Gelet op artikel 117 van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽²⁾, waarin bepaald wordt dat zij op basis van studies en voorstellen van de Technische Commissie Gegevensverwerking de modellen van bewijsstukken, verklaringen, aangiften, aanvragen en andere documenten, alsmede de kanalen van verzending en de procedures voor overdracht van gegevens ten behoeve van de toepassing van de verordening en van de toepassingsverordening, afstemt op de nieuwe technieken inzake gegevensverwerking,

(2) Het is noodzakelijk de gegevensuitwisseling te bevorderen en te vergemakkelijken ten aanzien van het verzekeringsverleden van werknemers die zich binnen de Europese Unie hebben verplaatst, vóór het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd in de desbetreffende staten, alsmede ten aanzien van elke andere procedure om de werknemer tijdig in te lichten over zijn rechten en om de latere vaststellingsprocedure te bespoedigen.

⁽¹⁾ PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1.

(3) Besluit nr. 118 van 20 april 1983 moet worden gewijzigd en geactualiseerd,

BESLUIT:

De organen bedoeld in artikel 50, lid 1, onder b) van Verordening (EEG) nr. 574/72 maken overeenkomstig het hieronder bepaalde een overzicht van de verzekeringsloopbaan van werknemers die aan de wetgeving van twee of meer lidstaten onderworpen zijn geweest.

1. De betrokken organen maken een overzicht van het verzekeringsverleden van de werknemer, uiterlijk één jaar voorafgaand aan de datum waarop hij de pensioengerechtigde leeftijd zal bereiken,
 - a) hetzij op een verzoek van de werknemer gericht aan één van deze organen,
 - b) hetzij op initiatief van één van de betrokken organen.
2. Elk orgaan stelt de organen die de verzekeringsoverzichten moeten samenstellen alle gegevens ter beschikking (registratiegegevens en vervulde tijdvakken) met betrekking tot het verzekeringsverleden van werknemers die zich binnen de Europese Unie hebben verplaatst.

Afhankelijk van de technische mogelijkheden stelt dat orgaan die gegevens ter beschikking via telematica (zie punt 2.1), via on-lineraadpleging (zie punt 2.2) of via andere wegen of procedures. Bij het ontbreken van deze middelen wordt gebruikgemaakt van de in punt 2.3 van dit besluit beschreven papieren procedure.

De lidstaten stellen het tijdschema en de methode voor de gegevensuitwisseling vast, rekening houdend met de kenmerken van hun pensioenstelsels, en hun bevoegde autoriteiten of organen kunnen in dit verband overeenkomsten sluiten met de autoriteiten of organen van andere staten.

- 2.1. Indien de gegevens via telematica worden overgedragen, wendt het orgaan dat het verzekeringsoverzicht van de werknemer opstelt zich via het aangewezen orgaan van zijn staat en het aangewezen orgaan van de betrokken lidstaten tot het bevoegde orgaan van de woonplaats. De aanvraag moet opgesteld zijn overeenkomstig het E 503-formulier, het antwoord overeenkomstig het E 505-formulier. Bij deze uitwisseling nemen de betrokken organen de gemeenschappelijke architectuurvoorschriften in acht, met name in verband met de veiligheid en het gebruik van standaarden, alsmede de regels die de Administratieve Commissie overeenkomstig artikel 117 bis en 117 ter van Verordening (EEG) nr. 574/72 heeft vastgelegd voor de werking van het gemeenschappelijke gedeelte van de telematicadiensten.
- 2.2. Bij het on-line opzoeken van gegevens maakt het orgaan dat het verzekeringsoverzicht van de werknemer samenstelt, gebruik van het overzicht dat het andere orgaan heeft opgesteld overeenkomstig het E 505-formulier.
- 2.3. Wanneer bij gebrek aan technische mogelijkheden gebruik moet worden gemaakt van de papieren procedure, zendt het orgaan dat het verzekeringsoverzicht van de werknemer samenstelt een E 503-formulier aan de organen van alle andere landen waar de betrokkene, voorzover hem bekend, heeft gewerkt. In antwoord op dat E 503-formulier zendt elk betrokken orgaan aan het orgaan dat het verzekeringsoverzicht van de werknemer opstelt, een E 505-formulier met daarop de verzekeringsstijpsvakken

voorzover vervuld onder zijn wetgeving. Voor de toepassing van de papieren procedure is de tussenkomst van de aangewezen organen niet noodzakelijk.

De autoriteiten van twee of meer lidstaten kunnen na advies van de Administratieve Commissie overeenkomen om andere formulieren te gebruiken dan de formulieren E 503 en E 505 of zij kunnen een andere werkwijze voor deze procedure vastleggen.

2.4. „Aangewezen organen” in de zin van dit besluit:

OOSTENRIJK:	Hauptverband der Österreichischen Sozialversicherungsträger (Federatie van Oostenrijkse socialezekerheidsorganen), Wenen
BELGIË:	L'Office national des pensions pour travailleurs salariés (ONPTS)/Rijksdienst voor werknemerspensioenen (RWP), Brussel
DENEMARKEN:	Den Sociale Sikringsstyrelse (Nationaal Bureau voor sociale zekerheid), Kopenhagen
FINLAND:	Eläketurvakeskus (ETK) (Centraal Pensioenverzekeringsorgaan), Helsinki
FRANKRIJK:	Caisse nationale d'assurance vieillesse (CNAV) (Nationaal fonds voor de ouderdomsverzekering), Parijs
DUITSLAND:	Verband Deutscher Rentenversicherungsträger — Datenstelle der deutschen Rentenversicherung (VDR — DSRV) (Verbond van Duitse pensioenverzekeringsorganen — bureau informatica), Würzburg
GRIEKENLAND:	Idryma Koinonikon Asfaliseon (IKA) (Socialezekerheidsinstelling), Athene
IERLAND:	Department of Social and Family Affairs, Dublin
ITALIË:	Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS) (Nationaal Instituut voor sociale voorzieningen), Rome
LUXEMBURG:	Centre commun de la sécurité sociale (Gemeenschappelijk Centrum voor de sociale zekerheid), Luxemburg
NEDERLAND:	Sociale Verzekeringsbank, Amsterdam
PORTUGAL:	Instituto de Solidariedade e Segurança Social (ISSS)/Centro Nacional de Pensões (Nationaal Centrum voor pensioenen), Lissabon
SPANJE:	Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (informatie over de beroepsloopbaan), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (Nationaal Instituut voor de sociale zekerheid — bevoegd voor de pensioenen), Madrid
ZWEDEN:	Riksförsäkringsverket (Nationale Dienst voor de sociale zekerheid), Stockholm
VERENIGD KONINKRIJK:	Department for Work and Pensions, International Pension Centre, (ministerie van Gezondheid) Newcastle-upon-Tyne.

- 2.5. De modelformulieren E 503 en E 505 die nodig zijn voor de eventuele papieren procedure, zijn toegevoegd aan dit besluit.
3. Wanneer de wetgeving van een lidstaat voor het verkrijgen van een nabestaandenpensioen voorwaarden stelt met betrekking tot de leeftijd, stellen de betrokken organen het verzekeringsoverzicht van de overleden werknemer op overeenkomstige wijze samen, uiterlijk één jaar voorafgaande aan het bereiken van de minimumleeftijd voor het recht op nabestaandenpensioen.
4. Dit besluit dat Besluit nr. 118 van 20 april 1983 vervangt, wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Het is van toepassing met ingang van 1 januari 2004.

De voorzitter van de Administratieve
Commissie
Giuseppe MICCIO

EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
Verordeningen inzake sociale zekerheid
EER (*)
Zwitserland ()**

E 503

Verzendend land ⁽¹⁾Datum van afgifte ⁽¹⁾

VERZOEK OM INLICHTINGEN MET HET OOG OP HET MAKEN VAN EEN OVERZICHT VAN DE VERZEKERINGSLOOPBAAN VAN DE WERKNEMER

(Verordening (EEG) nr. 574/72: artikel 50, lid 1, sub b))

1	Orgaan waarvoor het formulier bestemd is
1.1	Naam
1.2	Code
1.3	Adres (straat, plaats, postcode, land)
2	Inschrijvingsnummers
2.1	Bij het ontvangende orgaan ⁽³⁾
2.2	Bij het verzendende orgaan
3	Namen en geslacht
3.1	Familienaam ⁽⁴⁾
3.2	Geboortenaam ⁽⁴⁾
3.3	Voornamen ⁽⁵⁾
3.4	Vroeger gevoerde namen ⁽⁶⁾
3.5	Geslacht ⁽⁷⁾
3.6	Naam en voornamen van de vader ⁽⁸⁾
3.7	Naam en voornamen van de moeder ⁽⁸⁾
4	Geboorte en nationaliteit
4.1	Datum ⁽⁹⁾
4.2	Plaats ⁽¹⁰⁾
4.3	Provincie of departement ⁽¹¹⁾
4.4	Land ⁽¹²⁾
4.5	Nationaliteit ⁽¹³⁾
5	Adres ⁽¹⁴⁾
.....	
6	Opmerkingen ⁽¹⁵⁾
.....	

7	Orgaan dat het formulier opstelt
7.1	Naam
7.2	Code
7.3	Adres (straat, plaats, postcode, land)
7.4	Stempel
7.5	Datum
7.6	Handtekening

AANWIJZINGEN

Het orgaan dat het initiatief neemt voor het samenstellen van de loopbaan van de werknemer (orgaan dat het formulier opstelt, zie vak 7) stuurt een formulier E 503 naar elk van de betrokken organen in de landen waarvan geweten is dat de werknemer er heeft gewerkt (orgaan waarvoor het formulier bestemd is, vak 1). Deze organen van de landen van tewerkstelling antwoorden door het toezenden van een formulier E 505 naar dat eerste orgaan.

OPMERKINGEN

- (*) EER-overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, bijlage VI, Sociale zekerheid. Voor de doeleinden van genoemde overeenkomst is dit formulier ook van toepassing op IJsland, Liechtenstein en Noorwegen.
- (**) Overeenkomst EU-Zwitserland over het vrije verkeer van personen, bijlage II, Sociale zekerheid. Voor de doeleinden van genoemde overeenkomst is dit formulier ook van toepassing op Zwitserland.
- (1) Het formaat van deze inlichting wordt aan de beoordeling van het verzendende orgaan overgelaten.
- (2) Initiaal van het land waartoe de organen behoren:
B = België, DK = Denemarken, D = Duitsland, GR = Griekenland, E = Spanje, F = Frankrijk, IRL = Ierland, I = Italië, L = Luxemburg, NL = Nederland, A = Oostenrijk, P = Portugal, F = Finland, S = Sweden, GB = Verenigd Koninkrijk, IS = IJsland, FL = Liechtenstein, N = Noorwegen, CH = Zwitserland.
- (3) Deze inlichting is nodig voor Deense onderdanen (het Deense CPR-nummer of ADP-nummer vermelden), voor Griekse onderdanen (het inschrijvingsnummer vermelden en de code van het verzendend orgaan) en voor onderdanen van het Verenigd Koninkrijk.
Deze inlichting is gewenst voor de overige lidstaten.
- (4) Voor de familienaam de gebruikelijke naam vermelden of de door huwelijk verkregen naam.
De geboortenaam moet steeds worden vermeld; wanneer de familienaam en de geboortenaam gelijk zijn, eventueel „idem” vermelden.
De toevoegingen „genaamd” en „alias” en de voor- en achtervoegsels moeten volledig en in de volgorde van de burgerlijke stand worden vermeld.
- (5) Alle voornamen in de volgorde van de burgerlijke stand vermelden.
- (6) Met name vermelden bij adoptie of bijnamen wanneer deze gewoonlijk worden gebruikt.
De toevoegingen „genaamd” en „alias” en de voor- en achtervoegsels moeten volledig worden opgenomen in de volgorde van de burgerlijke stand.
- (7) M = mannelijk, V = vrouwelijk.
- (8) Deze inlichting is noodzakelijk voor Franse onderdanen waarvan het geboorteland niet het gebied van het Franse moederland is.
- (9) Dag en maand moeten elk met twee cijfers worden uitgedrukt, het jaar met vier cijfers (voorbeeld: 1 augustus 1921: 01. 08. 1921).
- (10) Voor de Franse steden die verscheidene arrondissementen omvatten, dient het nummer van het arrondissement te worden vermeld (voorbeeld: Parijs 14).
- (11) Verplichte inlichting voor Franse en Italiaanse verzekerden;
deze rubriek bevat, naar gelang van het land, de vermelding van de provincie of het departement van de geboorteplaats (voorbeeld: in Frankrijk voor de geboorteplaats Lille, dient te worden vermeld het departement van geboorte: Nord, alsmede de code van het departement wanneer de verzekerde deze kent, in dit geval dus: 59. De inlichting moet derhalve zijn: Nord 59). In Italië voor de geboorteplaats (Rimini) dient te worden vermeld de provincie van geboorte (Forlì).
- (12) Initiaal van het geboorteland volgens de internationale registratie van motorvoertuigen.
- (13) Initiaal van het nationaliteitsland van de verzekerde volgens de internationale registratie van motorvoertuigen.
- (14) Huidig adres van de verzekerde in het land volgens de normen van het woonland.
- (15) Diverse opmerkingen (laatste adres in Denemarken en in Nederland).
Provincies van werkzaamheid in Italië.

EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
Verordeningen inzake sociale zekerheid
EER (*)
Zwitserland ()**

E 505

Land van
verzending ⁽²⁾

Datum van afgifte ⁽¹⁾Soort van de mededeling ⁽³⁾

VERKLARING INZAKE DE VERZEKERINGSLOOPBAAN VAN EEN WERKNEMER

(Verordening (EEG) nr. 574/72: artikel 50, lid 1, sub a))

1	Orgaan waarvoor het formulier bestemd is ⁽⁴⁾
1.1	Naam
1.2	Code
1.3	Adres (straat, plaats, postcode, land)
2	Inschrijvingsnummers ⁽⁵⁾
2.1	Bij het ontvangende orgaan
2.2	Bij het verzendende orgaan
3	Namen en geslacht
3.1	Familienaam ⁽⁶⁾
3.2	Geboortenaam ⁽⁶⁾
3.3	Voornamen ⁽⁷⁾
3.4	Vroeger gevoerde namen ⁽⁸⁾
3.5	Geslacht ⁽⁹⁾
3.6	Naam en voornamen van de vader ⁽¹⁰⁾
3.7	Naam en voornamen van de moeder ⁽¹⁰⁾
4	Geboorte, nationaliteit en overlijden
4.1	Datum ⁽¹¹⁾
4.2	Plaats ⁽¹²⁾
4.3	Provincie of departement ⁽¹³⁾
4.4	Land ⁽¹⁴⁾
4.5	Nationaliteit ⁽¹⁵⁾
4.6	Datum van overlijden ⁽¹⁶⁾
5	Adres ⁽¹⁷⁾
.....	
6	Opmerkingen ⁽¹⁸⁾
.....	

[illegible]

12. Totale verzekeringsduur respectievelijk totale duur in de socialezekerheidsstelsels in het land van verzending

- tijdvakken die in aanmerking moeten worden genomen voor het verkrijgen van recht op prestaties en voor de berekening daarvan ⁽²⁴⁾
dagen weken maanden kwartalen jaren
- tijdvakken die uitsluitend in aanmerking moeten worden genomen voor de berekening van de prestaties ⁽²⁴⁾
dagen weken maanden kwartalen jaren

13. Opmerkingen met betrekking tot de kolommen 7 t/m 11

14	Orgaan dat het formulier uitgeeft
----	-----------------------------------

14.1	Naam
14.2	Code
14.3	Adres (straat, plaats, postcode, land)
14.4	Stempel
14.5	Datum
14.6	Handtekening

AANWIJZINGEN

Het formulier wordt door het orgaan dat het formulier verzendt, ingevuld voor de tijdvakken van verzekering vervuld onder de door dit orgaan toegepaste wetgeving. Elk betrokken orgaan vult een formulier in voor de tijdvakken die onder zijn wetgeving zijn vervuld, en stuurt dat naar het orgaan dat het loopbaanoverzicht opstelt.

De formulieren E 205 en E 206 worden door dit formulier niet vervangen.

Dit formulier bestaande uit twee bladzijden moet in blokletters worden ingevuld, en moet steeds compleet zijn, ook wanneer een bladzijde niet is ingevuld.

OPMERKINGEN

- (*) EER-overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, bijlage VI, Sociale zekerheid. Voor de doeleinden van genoemde overeenkomst is dit formulier ook van toepassing op IJsland, Liechtenstein en Noorwegen.
- (**) Overeenkomst EU-Zwitserland over het vrije verkeer van personen, bijlage II, Sociale zekerheid. Voor de doeleinden van genoemde overeenkomst is dit formulier ook van toepassing op Zwitserland.
- (1) Het formaat van deze inlichting wordt aan de beoordeling van het verzendende orgaan overgelaten.
- (2) Initiaal van het land waartoe de organen behoren:
B = België; DK = Denemarken; D = Duitsland; GR = Griekenland; E = Spanje; F = Frankrijk; IRL = Ierland; I = Italië; L = Luxemburg; NL = Nederland; A = Oostenrijk; P = Portugal; FIN = Finland; S = Zweden; GB = Verenigd Koninkrijk; IS = IJsland; FL = Liechtenstein; N = Noorwegen; CH = Zwitserland.
- (3) Soort van de mededeling
In het vakje de op de verwerking van formulier E 503 betrekking hebbende code vermelden:
Code 31: *Identificatie zonder verschillen*
— Er is geen enkel verschil geconstateerd tussen de in formulier E 503 verstrekte gegevens en de gegevens opgenomen in het nationale register;
— het inschrijvingsnummer wordt toegezonden.
Code 32: *Identificatie met verschillen*
— De in formulier E 503 verstrekte gegevens wijken enigszins af van de gegevens in het nationale register;
— het inschrijvingsnummer wordt toegezonden. De gegevens opgenomen in het nationale register zijn vermeld onder de nummers 3 t/m 5.
Code 33: *Identificatie onmogelijk (homonymie)*
— De in formulier E 503 opgenomen gegevens kunnen op verscheidene in het nationale register opgenomen verzekerden betrekking hebben;
— het inschrijvingsnummer wordt niet toegezonden.
Code 34: *Identificatie onmogelijk (formulieren onverwerkbaar)*
— Wegens onleesbaarheid of niet-naleving van de vorm waarin de gegevens moeten worden vermeld blijken de in E 503 opgenomen gegevens onverwerkbaar;
— het inschrijvingsnummer wordt niet toegezonden.
Code 35: *Identificatie onmogelijk (gegevens over afstamming ontbreken)*
— De in formulier E 503 vermelde identificatiegegevens kunnen op verscheidene in het nationaal register opgenomen verzekerden betrekking hebben; daar de gegevens over de afstamming ontbreken, kan de identiteit niet worden vastgesteld;
— het inschrijvingsnummer wordt niet toegezonden.
Code 36: *Identificatie onmogelijk (gegevens niet aannemelijk)*
— De in formulier E 503 opgenomen gegevens blijken onaannemelijk; derhalve is een controle noodzakelijk;
— het inschrijvingsnummer wordt niet toegezonden.
- (4) Het formulier moet worden teruggestuurd naar het orgaan van bestemming, namelijk het orgaan dat het formulier E 503 heeft gestuurd (zie vak 7 van dat formulier).
- (5) Inschrijvingsnummers:
bij het orgaan van bestemming:
— het nummer dat ingevuld is op de formulieren E 503;
bij het verzendende orgaan:
— dit gegeven is noodzakelijk wanneer de verzekerde, al dan niet met verschillen, is ingeschreven of geïdentificeerd.
- (6) Voor de familienaam de gebruikelijke naam vermelden of de door huwelijk verkregen naam.
De geboortenaam moet steeds worden vermeld; wanneer de familienaam en de geboortenaam gelijk zijn, eventueel „idem” vermelden.
De toevoegingen „genaamd” en „alias” en de voor- en achtervoegsels moeten volledig en in de volgende van de burgerlijke stand worden vermeld.
- (7) Alle voornamen in de volgorde van de burgerlijke stand vermelden.
- (8) Met name vermelden bij adoptie of bijnamen wanneer deze gewoonlijk worden gebruikt. De toevoegingen „genaamd” en „alias” en de voor- en achtervoegsels moeten volledig worden opgenomen in de volgende van de burgerlijke stand.
- (9) M = mannelijk; V = vrouwelijk.
- (10) Deze inlichting is noodzakelijk voor Franse onderdanen waarvan het geboorteland niet het gebied van het Franse moederland is.
- (11) Dag en maand moeten elk met twee cijfers worden uitgedrukt, het jaar met vier cijfers (voorbeeld: 1 augustus 1921 = 01.08.1921).
- (12) Voor de Franse steden die verscheidene arrondissementen omvatten, dient het nummer van het arrondissement te worden vermeld (voorbeeld: Parijs 14).
- (13) Verplichte inlichting voor Franse en Italiaanse verzekerden; deze rubriek bevat, naar gelang van het land, de vermelding van de provincie of het departement van de geboorteplaats (voorbeeld: in Frankrijk voor de geboorteplaats Lille, dient te worden vermeld het departement van geboorte: Nord, alsmede de code van het departement wanneer de verzekerde deze kent, in dit geval dus: 59. De inlichting moet derhalve zijn: Nord 59). In Italië dient voor de geboorteplaats (Rimini) de provincie van geboorte te worden vermeld (Forlì).

- (¹⁴) Initiaal van het geboorteland volgens de internationale registratie van motorvoertuigen.
- (¹⁵) Initiaal van het nationaliteitsland van de verzekerde volgens de internationale registratie van motorvoertuigen.
- (¹⁶) Dag en maand moeten elk met twee cijfers worden uitgedrukt, het jaar met vier cijfers.
(voorbeeld): 1 augustus 1921 = 01. 08. 1921).
- (¹⁷) Huidig adres van de verzekerde in het land volgens de normen van het woonland.
- (¹⁸) Diverse opmerkingen (laatste adres in Denemarken en in Nederland).
- (¹⁹) In chronologische volgorde alle tijdvakken vermelden die vervuld zijn in het land van het orgaan dat dit formulier invult, één regel per tijdvak.
Het beste is dat de organen deze inlichtingen opslaan volgens het tijdstip waarop zij zijn medegedeeld.
- (²⁰) Nomenclatuur van het soort vervulde tijdvak: (codering in bijlage 6 van het document betreffende de technische toepassing van Besluit nr. 192).
- (²¹) De verzendende organen kunnen aanvullende gegevens verstrekken over de vermelde tijdvakken; zie hiervoor de lijst met codes voor iedere staat in bijlage 6 van het document betreffende de technische toepassing van Besluit nr. 192.
- (²²) Het verzekeringsstelsel aangeven (voor de codering van de verzekeringsstelsels in iedere staat zie bijlage 6 van het document betreffende de technische toepassing van Besluit nr. 192).
- (²³) Voor landen met een apart stelsel voor mijnwerkers uitsluitend de onder dit stelsel vervulde tijdvakken vermelden. Deze kolom dient steeds te worden ingevuld voor landen zonder apart stelsel voor mijnwerkers, wanneer de verzekerde werkzaamheden in de mijnen heeft uitgeoefend. In dit geval de volgende codering gebruiken:
1 = bovengronds;
2 = ondergronds;
3 = zonder nadere omschrijving.
- (²⁴) De waarden worden zonder omrekening samengesteld.
-

BESLUIT Nr. 193
van 29 oktober 2003
betreffende de behandeling van pensioenaanvragen
(Voor de EER en voor de Overeenkomst EU/Zwitserland relevante tekst)
(2004/325/EG)

DE ADMINISTRATIEVE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID VAN MIGRERENDE WERKNEMERS,

Gelet op artikel 81, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽¹⁾, op grond waarvan zij tot taak heeft alle vraagstukken van administratieve of van interpretatieve aard die voortvloeien uit Verordening (EEG) nr. 1408/71 en latere verordeningen, te behandelen,

Gelet op artikel 81, onder c), waarin bepaald wordt dat de Administratieve Commissie tot taak heeft de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van de sociale zekerheid te bevorderen en te ontwikkelen,

Gelet op de artikelen 35 tot en met 39 en 41 tot en met 43 van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽²⁾, die bepalingen bevatten betreffende de het indienen en behandelen van pensioenaanvragen.

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In het belang van de betrokken personen dienen pensioenaanvragen snel en zonderodeloze vertraging te worden behandeld. Het is de taak van de Administratieve Commissie om alle noodzakelijke maatregelen te nemen om de afwikkeling van pensioenaanvragen te bespoedigen.
- (2) De Administratieve Commissie heeft in haar Besluit nr. 182 van 13 december 2000 een gemeenschappelijk kader vastgelegd voor het verzamelen van gegevens in verband met de afwikkeling van pensioenaanvragen.
- (3) De Technische Commissie heeft in dat verband een debat georganiseerd tussen de lidstaten, om het gebruik van goede praktijken met het oog op de verkorting van de behandelingsduur van pensioenaanvragen te onderzoeken.
- (4) Als resultaat van dit overleg is een aantal obstakels voor de snelle behandeling van de pensioenaanvragen geïnventariseerd, en zijn maatregelen genomen die in een besluit van de Administratieve Commissie kunnen worden opgenomen, teneinde deze obstakels uit de weg te ruimen.
- (5) Artikel 44 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 bepaalt dat, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 49 van deze verordening, bij de behandeling van een pensioenaanvraag rekening moet worden gehouden met alle wetgevingen waaraan de werknemer of zelfstandige onderworpen is geweest.
- (6) Volgens artikel 37 van Verordening (EEG) nr. 574/72 dienen de aanvragen om invaliditeitsuitkeringen, uitkeringen aan nagelaten betrekkingen en ouderdomspensioenen te zijn opgesteld op het formulier dat is voorgeschreven in de wettelijke regeling van de lidstaat van de instelling die als behandelend orgaan is aangewezen.
- (7) Volgens artikel 41, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 574/72 dient het behandelend orgaan via een vastgesteld formulier alle betrokken organen onmiddellijk in kennis te stellen van uitkeringsaanvragen, zodat deze gelijktijdig en onverwijld door al deze organen kunnen worden behandeld.
- (8) Om een pensioenaanvraag te kunnen behandelen in overeenstemming met de eisen van artikel 44 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 moeten de betrokken organen de beschikking hebben over alle relevante informatie, en de nationale aanvraagformulieren van de lidstaten moeten zodanig zijn opgesteld dat daaraan kan worden voldaan,

⁽¹⁾ PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1.

BESLUIT:

1. De lidstaten nemen in hun nationale aanvraagformulieren of in een bijgevoegd document, specifieke rubrieken op waarin de aanvragers hun tijdvakken van werken en/of wonen in een andere lidstaat en alle andere specifieke inlichtingen over het orgaan waarbij zij in die lidstaat waren aangesloten (naam en codenummer, adres, inschrijvingsnummer) kunnen invullen.
2. De organen die deze formulieren ontvangen, moeten erop letten dat deze rubrieken ingevuld worden, hetzij bevestigend hetzij ontkennend. Als de aanvrager deze rubrieken niet heeft ingevuld, moet hij daarover opnieuw worden ondervraagd en gewezen worden op het belang van een duidelijk antwoord op de vraag of hij al dan niet dergelijke tijdvakken heeft vervuld.
3. De formulieren in de 200-reeks moeten worden ingevuld door de instellingen. Dit dient voorzover mogelijk automatisch te geschieden, zodat, op nationaal niveau, het personeel dat de formulieren invult dit op het eigen beeldscherm kan doen, ongeacht of een geïntegreerde computerverwerking van de door te sturen gegevens en een daaropvolgende computeruitwisseling van de gegevens tussen de betrokken organen mogelijk is of niet.
4. Om de gelijktijdige behandeling van de pensioenaanvragen door alle betrokken organen te bevorderen en de afwikkeling van de pensioenaanvragen te bespoedigen, moet het behandelend orgaan zo spoedig mogelijk het aanvraagformulier (E 202, E 203 of E 204) opstellen en toesturen aan de andere betrokken organen, zelfs als het verzekeringsverleden in de behandelende staat nog niet, onvolledig dan wel slechts voorlopig, is vastgesteld.

In dat laatste geval kan ofwel de verzending van het E 205-formulier (en/of zo nodig van het E 206-formulier) worden uitgesteld tot het verzekeringsverleden definitief en volledig is vastgesteld, of er kan eerst een voorlopig E 205-formulier worden gestuurd, later gevolgd door het definitieve E 205-formulier zodra de reconstructie van het verzekeringsverleden is voltooid. De verbindingsorganen of de instellingen kunnen, afhankelijk van de nationale situatie, onderling afspreken welk van die twee procedures gevolgd wordt. Als alternatief kan, afhankelijk van de nationale situatie, in afspraken tussen de verbindingsorganen of de instellingen worden overeengekomen dat de formulieren E 202, E 203, E 204 en E 207, en formulier E 205 in de definitieve versie binnen een bepaald tijdsbestek worden doorgestuurd.

In elk geval moet bij de pensioenaanvraag (E 202, E 203 of E 204) altijd een formulier E 207 worden gevoegd. Dit formulier bevat de inlichtingen aan de hand waarvan het orgaan van bestemming onverwijld kan beginnen aan de reconstructie van het verzekeringsverleden van de aanvrager.

5. Dit besluit wordt van kracht op de eerste dag van de maand volgende op zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

*De voorzitter van de Administratieve
Commissie*

Giuseppe MICCIO

AANBEVELING Nr. 23
van 29 oktober 2003
betreffende de behandeling van pensioenaanvragen
(Voor de EER relevante tekst)

(2004/326/EG)

DE ADMINISTRATIEVE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID VAN MIGRERENDE WERKNEMERS,

Gelet op artikel 81, onder a), van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad ⁽¹⁾ op grond waarvan zij tot taak heeft alle vraagstukken van administratieve of van interpretatieve aard die voortvloeien uit de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 van de Raad ⁽²⁾ te behandelen,

Gelet op artikel 81, onder c), van dezelfde verordening waarin bepaald wordt dat zij tot taak heeft de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van de sociale zekerheid te bevorderen en tot verdere ontwikkeling te brengen,

Gelet op artikel 81 onder d), van dezelfde verordening waarin bepaald wordt dat zij tot taak heeft de samenwerking tussen de lidstaten te bevorderen en uit te breiden door de procedures voor de gegevensuitwisseling te moderniseren,

Gelet op de artikelen 36 tot en met 38, 41 tot en met 43, 45 tot en met 47, 49, 90 en 111 van Verordening (EEG) nr. 574/72, die bepalingen bevatten betreffende de behandeling van pensioenaanvragen,

Overwegende dat:

- (1) In het belang van de betrokken personen dienen pensioenaanvragen snel en zonder nodeloze vertraging te worden behandeld.
- (2) De Administratieve Commissie heeft in haar Besluit nr. 182 van 13 december 2000 een gemeenschappelijke methode vastgesteld voor het verzamelen van gegevens in verband met de afwikkeling van pensioenaanvragen.
- (3) De Technische Commissie heeft in dit verband overleg georganiseerd tussen de lidstaten, om het gebruik van goede praktijken met het oog op de verkorting van de behandelingsduur van pensioenaanvragen te onderzoeken.
- (4) Als resultaat van dit overleg is een aantal obstakels voor de behandeling van pensioenaanvragen geïnventariseerd, en is een aantal maatregelen genomen, welke kunnen worden toegepast teneinde deze obstakels uit de weg te ruimen.
- (5) Een aantal van deze maatregelen die de organisatie van de nationale organen en het hen ter beschikking stellen van middelen betreffen, behoort uitsluitend tot de bevoegdheid van de lidstaten, en de Administratieve Commissie kan terzake slechts aanbevelingen doen,

BEVEELT AAN:

dat de lidstaten de noodzakelijke maatregelen nemen inzake de organisatie van hun organen en het gebruik van de hen ter beschikking staande menselijke en materiële middelen voor het optimaliseren van de behandeling van pensioenaanvragen in het kader van Verordening (EEG) nr. 1408/71, in het bijzonder door:

1. voldoende personeel en computervoorzieningen ter beschikking te stellen specifiek voor de behandeling van de dossiers in het kader van Verordening (EEG) nr. 1408/71;
2. rekening houdend met de specifieke organisatie en kenmerken van hun stelsels, de beste methode te zoeken voor de behandeling van aanvragen die verband houden met Verordening (EEG) nr. 1408/71, bijvoorbeeld door centralisatie zelfs als het nationaal bestuur gedecentraliseerd is, door de volledige behandeling van deze aanvragen toe te vertrouwen aan een daarvoor aangewezen gespecialiseerde nationale of regionale instantie, of door gespecialiseerde diensten op te richten op een niveau zo dicht mogelijk bij de aanvrager;

⁽¹⁾ PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1.

3. het personeel dat belast is met de behandeling van communautaire dossiers, gespecialiseerde opleidingen te geven over de toe te passen communautaire regels en over de te gebruiken instrumenten (formulieren, computers, telematica, enz.) en maatregelen te nemen om het bestuur en de betrokken beampten bewust te maken van de communautaire aspecten van het werk van hun instelling, en van de toezicht-procedures voor de behandeling van communautaire aanvragen;
4. de vorming van partnerships tussen hun organen en die van andere lidstaten te bevorderen, bijvoorbeeld door aanwijzing van nationale contactpersonen die gespecialiseerd zijn in de betrekkingen met een bepaalde andere lidstaat, en door een lijst van beampten op te stellen (naam, specialisatie, post- en internetadres, telefoon- en faxnummer) die eventueel op CIRCA beschikbaar kan worden gesteld.

*De voorzitter van de Administratieve
Commissie*

Giuseppe MICCIO

BESLUIT Nr. 194
van 17 december 2003

betreffende de uniforme toepassing van artikel 22, lid 1, onder a), i), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 in de lidstaat van verblijf

(Voor de EER en voor de overeenkomst EU/Zwitserland relevante tekst)

(2004/327/EG)

DE ADMINISTRATIEVE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID VAN MIGRERENDE WERKNEMERS,

Gelet op artikel 81, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽¹⁾, op grond waarvan zij tot taak heeft alle vraagstukken van administratieve of van interpretatieve aard, voortvloeiende uit de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en latere verordeningen, te behandelen,

Gelet op de artikelen 22, 25 en 31 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de verstrekkingen bij tijdelijk verblijf in een andere dan de bevoegde lidstaat,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie gaf op 27 juni 2003 haar goedkeuring aan een voorstel voor een verordening ⁽²⁾ tot wijziging van de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 van de Raad ⁽³⁾ tot harmonisatie van de rechten en vereenvoudiging van de procedures. Dat voorstel beoogt alle categorieën van verzekerden dezelfde rechten toe te kennen, in die zin dat allen recht zouden hebben op alle verstrekkingen die medisch noodzakelijk zijn tijdens een verblijf in een andere lidstaat, rekening houdend met de aard van de verstrekkingen en de duur van het verblijf ⁽⁴⁾.
- (2) Uit hoofde van de Besluiten nr. 189, nr. 190 en nr. 191 van de Administratieve Commissie ⁽⁵⁾, zal de Europese ziekteverzekeringskaart vanaf 1 juni 2004 geleidelijk het formulier E 111 vervangen.
- (3) Uit hoofde van artikel 22, lid 1, onder a), i), artikel 25, lid 1, onder a), en artikel 31, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en van de artikelen 21, 26 en 31 van Verordening (EEG) nr. 574/72, gewijzigd bij het voorstel voor een verordening van de Commissie van 27 juni 2003 ⁽⁶⁾, heeft een verzekerde, op basis van een ziekteverzekeringskaart of van het overeenkomstige formulier, recht op de verstrekkingen die gedurende zijn verblijf medisch noodzakelijk worden, rekening houdend met de aard van de verstrekkingen en met de duur van het verblijf. Deze verstrekkingen zullen worden toegekend volgens de geldende bepalingen van de lidstaat van verblijf en de door die lidstaat toegepaste tarieven of systemen.
- (4) Het orgaan van de verblijfplaats kan het bevoegde orgaan de terugbetaling vragen van de verstrekkingen die op basis van een Europese kaart of een geldig formulier zijn verleend. In artikel 2 van Besluit nr. 189 wordt aan deze terugbetalingsplicht herinnerd.
- (5) Uit hoofde van de artikelen 21, 26 en 31 van Verordening (EEG) nr. 574/72, gewijzigd bij voornoemd voorstel voor een verordening van de Commissie, mogen verzekerden die wegens hun gezondheidstoestand behoefte krijgen aan verstrekkingen gedurende een tijdelijk verblijf in een andere lidstaat, zich rechtstreeks tot de zorgaanbieder wenden zonder eerst in contact te treden met de socialezekerheidsinstelling van de verblijfplaats.
- (6) Derhalve moet de reikwijdte van artikel 22, lid 1, onder a), i), artikel 25, lid 1, onder a), en artikel 31, lid 1, onder a), gewijzigd bij het voornoemde voorstel voor een verordening, nader worden gepreciseerd, om de criteria voor een uniforme en evenwichtige toepassing van deze bepalingen door de zorgaanbieders vast te leggen. Deze bepalingen gelden niet wanneer een tijdelijk verblijf gepland is met het oog op het ontvangen van medische zorgen.

⁽¹⁾ PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

⁽²⁾ COM(2003) 378 def.

⁽³⁾ PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1.

⁽⁴⁾ Tijdens de Raad van 20 oktober 2003 werd een politiek akkoord over dit voorstel bereikt.

⁽⁵⁾ PB L 276 van 27.10.2003.

⁽⁶⁾ Zie voetnoot 2.

- (7) De criteria van artikel 22, lid 1, onder a), i), artikel 25, lid 1, onder a), en artikel 31, lid 1, onder a), zoals gewijzigd in het voorstel van de Commissie, mogen niet uitgelegd worden in die zin, dat chronische of al bestaande ziekten zouden zijn uitgesloten. Het Hof van Justitie ⁽⁷⁾ heeft bepaald dat het begrip „noodzakelijke zorgen” niet aldus kan worden uitgelegd „dat die prestaties enkel mogen worden verleend wanneer de behandeling noodzakelijk is door een plotselinge aandoening. Met name kan de omstandigheid dat de behandeling die is vereist ten gevolge van de ontwikkeling van de gezondheidstoestand van de sociaalverzekerde tijdens zijn tijdelijk verblijf in een andere lidstaat, eventueel verband houdt met een reeds bestaande en de verzekerde bekende aandoening zoals een chronische ziekte, niet volstaan om de betrokkene het voordeel van de bepalingen van artikel 31 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 te ontzeggen”,

BESLUIT:

1. Verstrekkingen die medisch noodzakelijk worden en die worden verleend om te vermijden dat de verzekerde genoodzaakt is om vroeger naar de bevoegde staat terug te keren om de voor zijn gezondheidstoestand noodzakelijke zorgen te ontvangen, zijn gedekt door de bepalingen van artikel 22, lid 1, onder a), i), artikel 25, lid 1, onder a), en artikel 31, lid 1, onder a).

Dergelijke verstrekkingen hebben tot doel de verzekerde de mogelijkheid te bieden zijn verblijf voort te zetten in omstandigheden die medisch als veilig worden beschouwd, rekening houdend met de duur van het verblijf.

Deze bepaling is evenwel niet van toepassing op de gevallen waarin het tijdelijk verblijf gepland is met het doel medische verzorging te ontvangen.

2. Bij het beoordelen of een verstrekking voldoet aan de voorwaarden die vastgelegd zijn in artikel 22, lid 1, onder a), i), artikel 25, lid 1, onder a), en artikel 31, lid 1, onder a), mag enkel worden uitgegaan van de medische situatie in de context van een tijdelijk verblijf, rekening houdend met de medische toestand en de voorgeschiedenis van de betrokkene.
3. Dit besluit zal worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. Het treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op de bekendmaking, maar heeft pas gevolgen vanaf 1 juni 2004.

De voorzitter van de Administratieve
Commissie
Giuseppe MICCIO

⁽⁷⁾ Zaak C-326/00, Ioannidis, arrest van 25 februari 2003.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 5 april 2004****tot wijziging van de bijlagen I en II bij Beschikking 2003/634/EG houdende goedkeuring van programma's ter verkrijging van de status van erkend gebied of erkend bedrijf in een niet-erkend gebied ten aanzien van virale hemorrhagische septikemie (VHS) en infectieuze hematopoïetische necrose (IHN) bij vis***(kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 1257)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2004/328/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/67/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinaire wetgeving voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurproducten ⁽¹⁾, en met name op artikel 10, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Beschikking 2003/634/EG van de Commissie ⁽²⁾ zijn door een aantal lidstaten ingediende programma's goedgekeurd op grond waarvan zij nadien de procedures kunnen inleiden om voor een gebied of voor een bedrijf in een niet-erkend gebied de status van erkend gebied of erkend bedrijf in een niet-erkend gebied te verkrijgen ten aanzien van virale hemorrhagische septikemie (VHS), van infectieuze hematopoïetische necrose (IHN) of van beide visziekten.
- (2) Bij brief van 23 december 2003 heeft Italië om goedkeuring verzocht van het programma voor het gebied Valle del torrente Venina. De ingediende aanvraag blijkt te voldoen aan artikel 10 van Richtlijn 91/67/EEG en dient derhalve te worden goedgekeurd. Ten tijde van de aanvraag was de eerste bemonstering uitgevoerd in mei 2003. Het programma dient daarom minstens tot juni 2005 van kracht te blijven.
- (3) Bij brief van 21 december 2003 heeft Italië om goedkeuring verzocht van het programma voor het bedrijf Bassan Antonio. De ingediende aanvraag blijkt te voldoen aan artikel 10 van Richtlijn 91/67/EEG en dient derhalve te worden goedgekeurd. Het gebied stond in 2002 niet onder toezicht. Het programma dient daarom tot eind 2004 van kracht te blijven met minimaal twee bemonsteringen per jaar.

(4) Het programma voor de autonome gemeenschap van La Rioja is beëindigd en het gebied is opgenomen in Beschikking 2002/308/EG van de Commissie ⁽³⁾.

(5) Beschikking 2003/634/EG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2003/634/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Bijlage I wordt vervangen door de tekst in bijlage I bij deze beschikking.
2. Bijlage II wordt vervangen door de tekst in bijlage II bij deze beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 5 april 2004.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 46 van 19.2.1991, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003 blz. 1).

⁽²⁾ PB L 220 van 3.9.2003, blz. 8. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 2003/904/EG (PB L 340 van 24.12.2003, blz. 69).

⁽³⁾ PB L 106 van 23.4.2002, blz. 28. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2003/839/EG (PB L 319 van 4.12.2003, blz. 21).

BIJLAGE I

„BIJLAGE I

**PROGRAMMA'S TER VERKRIJGING VAN DE STATUS VAN ERKEND GEBIED TEN AANZIEN VAN VHS,
VAN IHN OF VAN BEIDE VISZIEKTEN**

1. DENEMARKEN

DE OP 22 MEI 1995 DOOR DENEMARKEN INGEDIENDE PROGRAMMA'S VOOR:

- het stroomgebied van de FISKEBÆK Å;
- alle DELEN VAN JUTLAND ten zuiden en ten westen van de stroomgebieden van de Storå, Karup Å, Gudenå en Grejs Å;
- het gebied van de DEENSE EILANDEN.

2. DUITSLAND

HET OP 25 FEBRUARI 1999 DOOR DUITSLAND INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR:

- een gebied in het stroomgebied OBERN NAGOLD.

3. SPANJE

4. FRANKRIJK

5. ITALIË

5.1. HET OP 6 OKTOBER 2001 DOOR ITALIË INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR DE AUTONOME PROVINCIE BOLZANO, ZOALS GEWIJZIGD BIJ BRIEF VAN 27 MAART 2003

Provincie Bolzano

- Het gebied omvat alle stroomgebieden in de provincie Bolzano.

Het gebied omvat het noordelijke deel van het gebied Val dell'Adige, d.w.z. de stroomgebieden van de Adige van de bronnen in de provincie Bolzano tot de grens met de provincie Trento.

(NB: Het zuidelijk deel van het gebied Val dell'Adige valt onder het goedgekeurde programma voor de autonome provincie Trento. Het noordelijke en zuidelijke deel van dit gebied moeten worden aangemerkt als één epizoötiologische eenheid.)

5.2. DE OP 23 DECEMBER 1996 EN 14 JULI 1997 DOOR ITALIË INGEDIENDE PROGRAMMA'S VOOR DE VOLGENDE GEBIEDEN IN DE AUTONOME PROVINCIE TRENTO

Val di Sole e di Non

- Het stroomgebied van de bron van de Noce tot de dam van S. Giustina.

Val dell'Adige — zuidelijk gedeelte

- De stroomgebieden van de Adige en de bronnen daarvan die gelegen zijn in de autonome provincie Trento, vanaf de grens met de provincie Bolzano tot de dam van Ala (waterkrachtcentrale).

(NB: Het stroomgebied van de bovenloop in het gebied Val dell'Adige valt onder het goedgekeurde programma voor de provincie Bolzano. Het noordelijke en zuidelijke deel van dit gebied moet worden aangemerkt als één enkele epizoötiologische eenheid.)

Torrente Arnò

- Het stroomgebied van de bron van de Arnò tot de dammen op de benedenstroom, voordat de Arnò uitmondt in de Sarca.

Val Banale

- Het stroomgebied van het bekken van de Ambies tot de dam van een waterkrachtcentrale.

Varone

- Het stroomgebied van de bron van de Magnone tot de waterval.

Alto e Basso Chiese

- Het stroomgebied van de Chiese van de bron tot de dam van Condino, met uitzondering van de bekkens van de Adaná en de Palvico.

Torrente Palvico

- Het stroomgebied van het bekken van de Palvico tot de dam van stenen en beton.

5.3. HET OP 21 FEBRUARI 2001 DOOR ITALIË INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR HET VOLGENDE GEBIED IN DE REGIO VENETO:**Torrente Astico**

- Het stroomgebied van de Astico van de bron (in de autonome provincie Trento en in de provincie Vicenza, in de regio Veneto) tot de dam nabij de Pedescala-brug in de provincie Vicenza.
De benedenloop van de Astico, tussen de dam nabij de Pedescala-brug en de Pria-Magliodam, wordt aangemerkt als een bufferzone.

5.4. HET OP 20 FEBRUARI 2002 DOOR ITALIË INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR HET VOLGENDE GEBIED IN DE REGIO UMBRIË:

Fosso de Monterivoso: Het stroomgebied van de Monterivoso, van de bron tot aan de niet te overschrijden barrières in de omgeving van Ferentillo.

5.5. HET OP 1 FEBRUARI 2002 DOOR ITALIË INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR HET VOLGENDE GEBIED IN DE REGIO LOMBARDIJE:

Val Brembana: Het stroomgebied van de Brembo van de bron tot aan de niet te overschrijden barrière in de gemeente Ponte S. Pietro.

5.6. HET OP 23 DECEMBER DOOR ITALIË INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR HET VOLGENDE GEBIED IN DE REGIO LOMBARDIJE:

Valle de Torrente Venina: Het stroomgebied van de Venina van de bronnen tot de volgende grenzen:

- in het westen: het dal van de Livrio;
- in het zuiden: de Orobie-Alpen tussen de Publino-pas en de Pizzo Redorta;
- in het oosten: de dalen van de Armisa en Armisola.

6. FINLAND**6.1. HET OP 29 MEI 1995 DOOR FINLAND INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR:**

- alle continentale gebieden en alle kustgebieden van Finland, uitgezonderd:
 - de provincie Åland;
 - het aan beperkingen onderworpen gebied rond Pyhtää;
 - het aan beperkingen onderworpen gebied dat de gemeenten Uusikaupunki, Pyhäranta en Rauma omvat.

6.2. HET OP 29 MEI 1995 DOOR FINLAND INGEDIENDE PROGRAMMA, INCLUSIEF SPECIFIEKE UITROEIINGSMAATREGELEN, ZOALS GEWIJZIGD BIJ BRIEVEN VAN 27 MAART 2002, 4 JUNI 2002, 12 MAART 2003, 12 JUNI 2003 EN 20 OKTOBER 2003, VOOR:

- de hele provincie Åland;
 - het aan beperkingen onderworpen gebied rond Pyhtää;
 - het aan beperkingen onderworpen gebied dat de gemeenten Uusikaupunki, Pyhäranta en Rauma omvat.”
-

BIJLAGE II

„BIJLAGE II

**PROGRAMMA'S TER VERKRIJGING VAN DE STATUS VAN ERKEND BEDRIJF IN EEN NIET-ERKEND
GEBIED TEN AANZIEN VAN VHS, VAN IHN OF VAN BEIDE VISZIEKTEN**1. *ITALIË*

- 1.1. HET OP 2 MEI 2000 DOOR ITALIË INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR DE REGIO FRIULI-VENEZIA GIULIA,
PROVINCIE UDINE

Bedrijven in het afwateringsbekken van de Tagliamento

— Azienda Vidotti Giulio snc, Sutrio.

- 1.2. HET OP 5 APRIL 2002 DOOR ITALIË INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR DE REGIO VENETO:

Bedrijven in het afwateringsbekken van de Sile

— Azienda Trolicoltura S Cristina, Via Chiesa Vecchia 14 — Loc. S. Cristina di Quinto.

- 1.3. HET OP 21 DECEMBER 2003 DOOR ITALIË INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR DE REGIO VENETO:

Het bedrijf

— Azienda agricola Bassan Antonio.

- 1.4. HET OP 5 SEPTEMBER 2002 DOOR ITALIË INGEDIENDE PROGRAMMA VOOR DE REGIO PIEMONTE

Het bedrijf

— Incubatoio ittico di valle — Loc Cascina Prella — Traversella (TO)".

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 6 april 2004

betreffende het tijdelijk in de handel brengen van bepaald zaaizaad van de soort *Glycine max* dat niet aan de eisen van Richtlijn 2002/57/EG van de Raad voldoet*(kennisgeving geschied onder nummer C(2004) 1258)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2004/329/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2002/57/EG van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen ⁽¹⁾, en met name op artikel 21, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Italië is de beschikbare hoeveelheid van voor het klimaat van dat land geschikte rassen van sojabonen (*Glycine max*) dat inzake kiemkracht aan de eisen van Richtlijn 2002/57/EG voldoet, ontoereikend om in de behoeften van deze lidstaat te voorzien.
- (2) In de behoeften aan zaaizaad van die soort kan niet in voldoende mate worden voorzien met zaaizaad uit andere lidstaten of uit derde landen dat aan alle eisen van Richtlijn 2002/57/EG voldoet.
- (3) Derhalve moet Italië worden gemachtigd om tot en met 15 juni 2004 toe te staan dat zaaizaad dat aan minder strenge eisen voldoet, in de handel wordt gebracht.
- (4) Bovendien moeten andere lidstaten die zaaizaad van de betrokken soorten aan Italië kunnen leveren, ongeacht of dat zaad is geoogst in een lidstaat dan wel in een derde land dat valt onder Beschikking 2003/17/EG van de Raad van 16 december 2002 betreffende de gelijkwaardigheid van in derde landen verrichte veldkeuringen van gewassen voor de teelt van zaaizaad en de gelijkwaardigheid van in derde landen voortgebracht zaaizaad ⁽²⁾, worden gemachtigd om toe te staan dat dergelijk zaad in de handel wordt gebracht.
- (5) Italië dient als coördinator op te treden om ervoor te zorgen dat de totale hoeveelheid die op grond van deze beschikking in de handel mag worden gebracht, de in deze beschikking vastgestelde maximumhoeveelheid niet overschrijdt.
- (6) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw,

Artikel 1

Het in de handel brengen in de Gemeenschap van zaaizaad van sojabonen (*Glycine max*) dat qua minimumkiemkracht niet aan de eisen van Richtlijn 2002/57/EG voldoet, wordt tot en met 15 juni 2004 toegestaan, overeenkomstig het bepaalde in de bijlage, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) de kiemkracht bedraagt ten minste het in de bijlage vermelde percentage;
- b) op het officiële etiket staat de kiemkracht vermeld die bij het op grond van artikel 2, lid 1, onder f) en g), van Richtlijn 2002/57/EG uitgevoerde officiële onderzoek is geconstateerd;
- c) het zaaizaad is voor het eerst in de handel gebracht overeenkomstig artikel 2 van deze beschikking.

Artikel 2

Een zaaizaadleverancier die het in artikel 1 bedoelde zaaizaad in de handel wenst te brengen, vraagt daartoe toestemming in de lidstaat waar hij is gevestigd of waarin hij zaaizaad invoert.

De betrokken lidstaat geeft de leverancier toestemming om dat zaaizaad in de handel te brengen, tenzij:

- a) er voldoende bewijs is om aan te nemen dat de leverancier niet in staat zal zijn de in zijn aanvraag vermelde hoeveelheid in de handel te brengen, of
- b) als gevolg daarvan de totale hoeveelheid die op grond van de betrokken afwijking in de handel mag worden gebracht, de in de bijlage vastgestelde maximumhoeveelheid zou overschrijden.

Artikel 3

De lidstaten verlenen elkaar administratieve bijstand bij de toepassing van deze beschikking.

Om ervoor te zorgen dat de totale hoeveelheid waarvoor toestemming wordt gegeven, de in de bijlage vastgestelde maximumhoeveelheid niet overschrijdt, treedt Italië als coördinerende lidstaat op met betrekking tot artikel 1.

⁽¹⁾ PB L 193 van 20.7.2002, blz. 74. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/61/EG (PB L 165 van 3.7.2003, blz. 23).

⁽²⁾ PB L 8 van 14.1.2003, blz. 10. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 2003/403/EG (PB L 141 van 7.6.2003, blz. 23).

Wanneer een lidstaat een aanvraag overeenkomstig artikel 2 ontvangt, stelt hij onverwijld de betrokken coördinerende lidstaat in kennis van de in de aanvraag vermelde hoeveelheid. De coördinerende lidstaat meldt de lidstaat die de gegevens heeft meegedeeld, onmiddellijk of inwilliging van de aanvraag zou leiden tot een overschrijding van de maximumhoeveelheid.

Artikel 4

De lidstaten delen de Commissie en de overige lidstaten onmiddellijk de hoeveelheden zaaizaad mee waarvoor zij op grond van deze beschikking toestemming hebben gegeven voor het in de handel brengen.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 6 april 2004.

Voor de Commissie
David BYRNE
Lid van de Commissie

BIJLAGE

Soort	Ras	Maximumhoeveelheid (ton)	Minimumkiemkracht (% zuiver zaad)
Glycine max	(Rijpheidsklasse: halflaat) Dekabig, Zen, Atlantic, Lory, Lynda, Magnum, Target	2 250	75
	(Rijpheidsklasse: vroeg) Yoda	250	

RECTIFICATIES

Rectificatie van Richtlijn 2003/113/EG van de Commissie van 3 december 2003 houdende wijziging van de bijlagen bij de Richtlijnen 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG van de Raad ten aanzien van de vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bepaalde bestrijdingsmiddelen in en op granen, levensmiddelen van dierlijke oorsprong en bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit

(Publicatieblad van de Europese Unie L 324 van 11 december 2003)

Op bladzijde 28 dient bijlage IV als volgt te worden gelezen:

„BIJLAGE IV

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	2,4-DB	Linuron	Pendimethalin	Imazamox	Oxasulfuron	Ethoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamide
1. Fruit, vers, gedroogd of ongekookt, bevroren, zonder toegevoegde suiker; noten	0,05 (*) (p)		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	
i) CITRUSVRUCHTEN		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Grapefruits, pompelmoezen									
Citroenen									
Lemmetjes									
Mandarijnen (clementines en soortgelijke kruisingen van citrusvruchten)									
Sinaasappelen									
Pomelo's									
Andere									
ii) NOTEN (AL DAN NIET IN DE DOP, SCHIL OF SCHAAL)		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Amandelen									
Paranoten									
Cashewnoten									
Kastanjes									
Kokosnoten									
Hazelnoten									
Macadamia									
Pecannoten									
Pijnappels									
Pistache (Pimpernoten)									
Walnoten (Okkernoten)									
Andere									

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	2,4-DB	Linuron	Pendimethalin	Imazamox	Oxasulfuron	Ethoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamide
iii) PITVRUCHTEN		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Appelen									
Peren									
Kweeperen									
Andere									
iv) STEENVRUCHTEN		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Abrikozen									
Kersen									
Perziken (nectarines en soortgelijke kruisingen daaronder begrepen)									
Pruimen									
Andere									
v) BESVRUCHTEN EN KLEINFRUIT		0,05 (*) (p)							
a) Tafel en wijndruiven									0,5 (p)
Tafeldruiven									
Wijndruiven									
b) Aardbeien (andere dan bosaardbeien)									0,01 (*) (p)
c) Rubussoorten (andere dan wilde vruchten)									0,01 (*) (p)
Bramen									
Dauwbramen									
Loganbessen									
Frambozen									
Andere									

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	2,4-DB	Linuron	Pendimethalin	Imazamox	Oxasulfuron	Ethoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamide
d) Ander kleinfruit en besvruchten (voor zover niet wild)									0,01 (*) (p)
Blauwe bosbessen									
Veenbessen									
Aalbessen (rood, zwart en wit)									
Kruisbessen (Cynorrhodom)									
Andere									
e) Wilde besvruchten en wilde vruchten									0,01 (*) (p)
vi) DIVERSE VRUCHTEN		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Avocado's									
Bananen									
Dadels									
Vijgen									
Kiwi's									
Kumquats									
Litchi's									
Mango's									
Olijven									
Passievruchten									
Ananassen									
Granaatappels									
Andere									

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	2,4-DB	Linuron	Pendimethalin	Imazamox	Oxasulfuron	Ethoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamide
2. Groenten, vers of ongekookt, bevroren of gedroogd	0,05 (*) (p)			0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	
i) WORTEL- EN KNOLGEWASSEN									0,01 (*) (p)
Rode bieten									
Wortelen		0,2 (p)	0,2 (p)						
Knolselderij		0,5 (p)							
Mierikswortel (peperwortel)			0,2 (p)						
Aardperen (topinamboers)									
Pastinaken		0,2 (p)	0,2 (p)						
Wortelpeterselie		0,2 (p)	0,2 (p)						
Radijs									
Schorseneren									
Bataten (zoete aardappelen)									
Koolraap									
Rapen									
Papaya									
Andere		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						
ii) BOLGEWASSEN		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
Knoflook									
Uien									
Sjalotten									
Bosuien									
Andere									

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	2,4-DB	Linuron	Pendimethalin	Imazamox	Oxasulfuron	Ethoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamide
iii) VRUCHTGROENTEN		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						
a) Solanaceae									
Tomaten									0,2 (p)
Pepers (paprika's)									
Aubergines									
Andere									0,01 (*) (p)
b) Cucurbitaceae met eetbare schil									
Komkommers									0,1 (p)
Augurken									
Courgettes									
Andere									0,01 (*) (p)
c) Cucurbitaceae met niet-eetbare schil									0,1 (p)
Meloenen									
Pompoenen									
Watermeloenen									
Andere									
d) Suikermaïs									0,01 (*) (p)
iv) KOOLSOORTEN		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
a) Bloemkoolachtigen									
Broccoli									
Bloemkool									
Andere									

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	2,4-DB	Linuron	Pendimethalin	Imazamox	Oxasulfuron	Ethoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamide
b) Sluitkoolachtigen									
Spruitjes									
Sluitkool									
Andere									
c) Bladkoolachtigen									
Chinese kool									
Boerenkool									
Andere									
d) Koolrabi									
v) BLADGROENTEN EN VERSE KRUIDEN			0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
a) Sla en dergelijke		0,05 (*) (p)							
Tuinkers									
Veldsla									
Sla									
Andijvie									
Andere									
b) Spinazie en dergelijke		0,05 (*) (p)							
Spinazie									
Snijbiet									
Andere									
c) Waterkers		0,05 (*) (p)							
d) Witlof		0,05 (*) (p)							

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	2,4-DB	Linuron	Pendimethalin	Imazamox	Oxasulfuron	Ethoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamide
e) Kruiden									
Kervel									
Bieslook									
Peterselie		1 (p)							
Selderijbladeren		1 (p)							
Andere		0,05 (*) (p)							
vi) PEULGROENTEN (VERS)			0,2 (p)						0,01 (*) (p)
Bonen (met peul)									
Bonen (zonder peul)		0,1 (p)							
Erwten (met peul)									
Erwten (zonder peul)		0,1 (p)							
Andere		0,05 (*) (p)							
vii) STENGELGROENTEN			0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
Asperges									
Kardoen									
Bleekselderij, groene selder		0,1 (p)							
Knolvenkel									
Artisjokken									
Prei									
Rabarber									
Andere		0,05 (*) (p)							
viii) FUNGI		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
a) Gekweekte paddestoelen									
b) Wilde paddestoelen									

Groepen en voorbeelden van afzonderlijke producten waarop de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen van toepassing zijn	2,4-DB	Linuron	Pendimethalin	Imazamox	Oxasulfuron	Ethoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamide
3. PEULVRUCHTEN (DROOG)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)
Bonen									
Linzen									
Erwten									
Andere									
4. OLIEHOUDENDE ZADEN	0,05 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Lijnzaad									
Pinda's									
Papaverzaad									
Sesamzaad									
Zonnebloempitten									
Kool- en raapzaad									
Sojabonen									
Mosterdzaad									
Katoenzaad									
Andere									
5. AARDAPPELEN	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)
Vroege aardappelen									
Bewaaraardappelen									
6. THEE (gedroogde bladeren en stengels, al dan niet gefermenteerd, van <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
7. HOP (gedroogd), inclusief hoppellets en niet — geconcentreerd poeder	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)

(*) Geeft de ondergrens van de analytische bepaling aan.

(p) Geeft het voorlopige maximumresidugehalte aan overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder f), van Richtlijn 91/414/EEG: behoudens wijzigingen wordt dit gehalte definitief op 31 december 2007."